

Lagrådsremiss

Punktskatternas infogning i skattekontosystemet, m.m.

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 21 februari 2002

Bosse Ringholm

Agneta Bergqvist
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att skattekontosystemet skall utvidgas till att även omfatta punktskatt. I detta sammanhang föreslås bestämmelser om redovisning, registrering, skönsbeskattning m.m. Förfarandet för punktskatter kommer alltså i fortsättningen att regleras i skattebetalningslagen.

I lagrådsremissen föreslås också att återbetalningar av skatt enligt lagarna om skatt på annonser och reklam, gödselmedel, tobak, alkohol och energi skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Ett beslut om återbetalning skall anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen.

Dessutom föreslås att det system som i dag ger den som är registrerad som skattskyldig enligt lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi eller lagen om skatt på gödselmedel rätt att tillverka, lagra, leverera och ta emot varor under skatteuppskov skall ersättas med ett system med godkända lagerhållare. Den som godkänts som lagerhållare skall kunna tillverka, lagra, leverera och ta emot varor under skatteuppskov. Endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig skall kunna godkännas. Den som är registrerad som skattskyldig när ändringarna träder i kraft skall anses godkänd som lagerhållare.

I lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi föreslås uttryckliga bestämmelser om när en säkerhet för betalning av skatt skall få tas i anspråk. En säkerhet skall få tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Slutligen föreslås vissa ändringar avseende registrerings- och redovisningsskyldighet i mervärdesskattelagen och skattebetalningslagen med anledning av de nya reglerna i mervärdesskattelagen om omvänd skattskyldighet för utländska företagare som trädde i kraft den 1 januari 2002 och som tillämpas från och med den 1 juli 2002. Ändringarna av-

ser tekniken för återbetalning av ingående mervärdesskatt i vissa fall samt ett förslag om att omvänd skattskyldighet inte skall tillämpas när den utländske företagaren skall registreras för uthyrning av verksamhetslokaler i Sverige.

Punktskatterna skall infogas i skattekontosystemet från och med den 1 januari 2003. Övriga förslag på punktskatteområdet föreslås träda i kraft vid samma tidpunkt. Ändringarna på mervärdesskatteområdet föreslås dock träda i kraft den 1 juli 2002.

Innehållsförteckning

1	Beslut	7
2	Lagtext	9
2.1	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	9
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam	31
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift	32
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel	33
2.5	Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)	34
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium	38
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel	39
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel	42
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	43
2.10	Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)	44
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion	48
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel	54
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.	56
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt	57
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.	58
2.16	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område ..	59
2.17	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar	61
2.18	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	62
2.19	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet	65
2.20	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	66
2.21	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	73
2.22	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel	78
2.23	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om	

	skatt på energi.....	79
2.24	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.	87
2.25	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus	88
2.26	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.....	89
2.27	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter	90
2.28	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.	94
2.29	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall	95
2.30	Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079).....	96
2.31	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	97
2.32	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer	98
2.33	Förslag till lag om upphävande av lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter.....	99
3	Ärendet och dess beredning.....	100
4	Punktskatternas infogning i skattekontosystemet.....	101
4.1	En utvidgning av skattekontosystemet.....	101
4.2	Redovisning och betalning av punktskatt.....	103
4.3	Redovisning av skattepliktiga händelser	106
4.4	Skönsbeskattning.....	108
4.5	Registrering	109
4.6	Proportionalitetsregeln i skattebetalningslagen.....	110
4.7	Återbetalningar av punktskatt skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen.....	112
4.8	Skrotningsavgiften	115
4.9	Miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion och avgift enligt lagen om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium.....	117
4.10	Ikraftträdande och övergångsregler.....	119
5	Godkänd lagerhållare.....	120
6	Säkerhet	122
7	Vissa ändringar avseende registrerings- och redovisningsskyldighet för mervärdesskatt	124
7.1	Metod för återbetalning av mervärdesskatt till utländska företagare som är registrerade till mervärdesskatt	124
7.2	Frivillig skattskyldighet vid uthyrning av verksamhetslokaler	129
7.3	Tidpunkt för avlämnande av skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § 7 skattebetalningslagen.....	130

8	Offentlig-finansiella och andra effekter.....	130
9	Författningskommentar.....	135
9.1	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	135
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam.....	146
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift.....	146
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:28) om skatt på spel.....	147
9.5	Förslaget till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343).....	147
9.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium.....	149
9.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.....	149
9.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel.....	153
9.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.....	153
9.10	Förslaget till lag om ändring i fordonskattelagen (1988:327).....	154
9.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion.....	154
9.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.....	159
9.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.....	159
9.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt.....	160
9.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.....	160
9.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område.....	160
9.17	Förslaget till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar.....	161
9.18	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	161
9.19	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.....	162
9.20	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	163
9.21	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	170
9.22	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel.....	174
9.23	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	174

9.24	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.	182
9.25	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus	182
9.26	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.....	182
9.27	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter	183
9.28	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg	184
9.29	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall.....	184
9.30	Förslaget till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)	185
9.31	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	185
9.32	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer	185
9.33	Förslaget till lag om upphävande av lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter	185
Bilaga 1	Utredningens lagförslag.....	186
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna.....	244

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
2. lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
3. lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift,
4. lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel,
5. lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343),
6. lag om ändring i lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium,
7. lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
8. lag om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
9. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,
10. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327),
11. lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion,
12. lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
13. lag om ändring i lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
14. lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
15. lag om ändring i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
16. lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område,
17. lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar,
18. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
19. lag om ändring i lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet,
20. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
21. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
22. lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel,
23. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
24. lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.,
25. lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
26. lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor,
27. lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter,
28. lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,
29. lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall,
30. lag om ändring i revisionslagen (1999:1079),
31. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
32. lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,

33. lag om upphävande av lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 1, 1 a, 2, 4 och 6 §§, 3 kap. 1 §, 10 kap. 9, 13, 14, 18, 19, 22 och 32 §§, 11 kap. 1 och 19 §§, 13 kap. 1 §, 14 kap. 3, 6 och 7 §§, 16 kap. 1, 4 och 11 §§, 18 kap. 2 §, 21 kap. 11 § och 23 kap. 9 § samt rubrikerna före 2 kap. 3 § och 13 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 10 kap. 29 § skall lyda ”Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt och punktskatt”,

dels att det i lagen skall införas fjorton nya paragrafer, 1 kap. 1 b, 2 a, 2 b och 4 a §§, 2 kap. 3 och 5 a §§, 10 kap. 9 a, 16 a, 17 b, 30 a, och 32 a–32 c §§, och 17 kap. 4 a § samt närmast före 17 kap. 4 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av

1. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),

2. avgift enligt socialavgiftslagen (2000:980),

3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),

5. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,

8. *skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1–7, kontrollavgift enligt 15 kap. 6 a §, förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) samt kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., och*

9. *ränta på skatt, skattetillägg*

¹ Senaste lydelse 2000:1302.

eller avgift som avses i 1–8.

Om inte annat särskilt anges gäller lagen inte när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen vid import av varor. I sådant fall gäller tullagen (2000:1281).

Lagen gäller även, om inte annat särskilt anges, vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av sådan skatt (punkt-skatt) som avses i

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

2. lagen (1972:820) om skatt på spel,

3. lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

4. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

5. 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

6. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

7. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

8. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,

9. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

10. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

11. lagen (1994:1776) om skatt på energi,

12. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

13. lagen (1999:673) om skatt på avfall, och

14. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

1 a §²

Lagen gäller dessutom vid debitering och betalning av skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt samt vid bestämmande, debitering och betalning av ränta på sådan skatt och avgift.

Lagen gäller vid debitering och betalning av skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

1 b §

Lagen gäller vid redovisning

² Senaste lydelse 2001:328.

och betalning av skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

2 §

Lagen gäller också vid redovisning och betalning av

1. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

2. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt som avses i 1, och

3. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1 och 2.

Lagen gäller vid bestämmande, debitering och betalning av

1. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1 och 1 b §§,

2. förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

3. kontrollavgift enligt 15 kap. 6 a §,

4. kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., samt

5. ränta på skatt eller avgift som avses i 1–1 b §§ samt på skattetillägg och avgift som avses i denna paragraf.

2 a §

Lagen gäller inte, om det inte särskilt anges, när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor. I sådant fall gäller tullagen (2000:1281).

Lagen gäller inte heller för sådan punktskatt som skall betalas till Tullverket enligt de lagar som anges i 1 § andra stycket angivna lagarna.

2 b §

Lagen gäller inte för skattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av 2 kap. 9 § eller 3 kap. 1 och 4 §§ lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen om punktskattekontroll av

*transporter m.m. av alkoholvaror,
tobaksvaror och
mineraloljeprodukter.*

*Om ett beslut som avses i första
stycket upphävs, skall dock lagen
anses ha varit tillämplig som om
beslutet aldrig hade fattats.*

4 §³

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig,
2. belopp som skall dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag, samt
3. skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift eller ränta.

Med skatt likställs

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag, och
2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut skall betalas in igen till skattemyndigheten.

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag även om det inte är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i 1 §,
2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 7 eller 8 §,
4. den som skattemyndigheten enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi,
5. den som är grupphuvudman enligt 6 §,
6. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt, och
7. dödsbo som enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoscatt skall förskjuta arvsskatt,
8. den som utan att vara skattskyldig för punktskatt har rätt till återbetalning av punktskatt enligt
 - a) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - b) 29 eller 30 § lagen

³ Senaste lydelse 2001:328.

(1994:1563) om tobaksskatt eller
c) 28–30 § lagen (1994:1564)
om alkoholskatt,

9. den som utan att vara skatt-
skyldig för punktskatt har rätt till
återbetalning av punktskatt enligt
9 kap. 2–6, 8 a, 9, 10, 11 § eller 11
kap. 12 § lagen (1994:1776) om
skatt på energi, och

10. den som utan att vara skatt-
skyldig för punktskatt meddelats
ett beslut om slutlig skattenedsätt-
ning enligt 9 kap. 9 b § andra
stycket lagen om skatt på energi.

4 a §

Vad som sägs i denna lag om
vara gäller vid uttag av punktskatt
även annan nyttighet eller tjänst.

6 §⁴

I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,

arbetstagar: den som tar emot ersättning för arbete,

beskattningsår: beskattningsår enligt inkomstskattelagen (1999:1229)
eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte
avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall
betalas,

grupphuvudman: den som enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen
(1994:200) utsetts som huvudman för en mervärdesskattegrupp,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkter i verksam-
heten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen räknas till in-
komstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller,
när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bola-
get,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervär-
desskatt som överstiger utgående mervärdesskatt.

*När skatteredovisningen inte av-
ser redovisningsperioder avses
med beskattningsåret det kalen-
derår under vilket den skatteplikti-
ga händelsen har inträffat.*

*Förs i verksamheten räkenska-
per som avslutas med årsbokslut,
får, när det gäller punktskatt, rä-
kenskapsåret utgöra beskattnings-
år om det sammanfaller med rä-
kenskapsår som är tillåtet enligt*

⁴ Senaste lydelse 1999:1300.

bokföringslagen (1999:1078).

2 kap.

Beslut som rör registrerade skattskyldiga Beslut om punktskatt

3 §⁵

Beslut om punktskatt enligt denna lag fattas av Riksskatteverket (beskattningsmyndighet för punktskatter). Vad som sägs i denna lag om skattemyndighet skall, när det gäller punktskatt, avse Riksskatteverket.

5 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt 3 § skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet.

3 kap.

1 §⁶

Skattemyndigheten skall registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter,

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

3. den som är grupphuvudman,

4. *den som omsätter varor enligt 3 kap. 30 a § första stycket 1 och 2 samt andra och fjärde styckena mervärdesskattelagen, samt*

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen.

4. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

5. *den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och*

⁵ Tidigare 3 § upphävd genom 1999:1300.

⁶ Senaste lydelse 2001:970.

6. den som är skattskyldig enligt
- a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) 4 § första stycket 1 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - d) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - e) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - f) 10, 13, 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - g) 9, 12, 13 eller 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - h) 4 kap. 3, 6, 8, 10 § eller 12 § 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 - i) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
 - j) lagen (1999:673) om skatt på avfall, eller
 - k) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första stycket är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 § första–fjärde styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen.

I samband med ett beslut enligt 2 kap. 5 § får beslutas att registrering-
en skall ske hos den skattemyndighet som tar över behörigheten att fatta beslut.

10 kap.

9 §⁷

En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgi-
varavgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att
göra det,

2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras
från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bo-
satta,

⁷ Senaste lydelse 2001:970.

3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §,

5. den som är grupphuvudman,

6. den som omfattas av beslut enligt 11 §, och

7. den som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 eller 5.

7. den som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4.

9 a §

En punktskattedeklaration skall lämnas av den som är skattskyldig för punktskatt med undantag av den som enligt 1 kap. 4 § tredje stycket 8–10 likställs med skattskyldig.

Vad som sägs i det följande om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även punktskattedeklarationer.

I 32 a och 32 b §§ finns bestämmelser om särskild skattedeklaration.

13 §⁸

En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklARATION inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden.

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklARATION.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 1–4 inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklARATION inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden.

14 §

En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad.

En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad, om inte annat särskilt föreskrivs.

⁸ Senaste lydelse 2000:1000.

16 a §

För en skattskyldig som kan beräknas redovisa punktskatt med högst 20 000 kronor netto för beskattningsåret får Riksskatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatt skall vara ett helt beskattningsår.

Ett beslut enligt första stycket upphör att gälla om den skattskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad under vilken konkursbeslutet har meddelats.

17 b §

En punktskattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,

2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,

3. skattens bruttobelopp,

4. yrkade avdrag,

5. skattens nettobelopp, och

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av punktskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp.

18 §⁹

Nuvarande lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall avse skatteav- och mervärdesskatt		
skall ha kommit in drag och arbetsgi- för		
till skattemyndighe- varavgifter för redo- redovisningsperio-		
ten senast visningsperioden den		
12 februari	januari	December

⁹ Senaste lydelse 1998:232.

12 mars	februari	Januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas enligt första stycket skall redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet skall, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Föreslagen lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall avse skatteav- och mervärdesskatt skall ha kommit in drag och arbetsgi- för redovisningspe- till skattemyndighe- varavgifter för redo- rioden ten senast visningsperioden		
12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas enligt första stycket skall redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet skall, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Vad som sägs i första stycket om redovisningsperiod för mervärdesskatt skall även gälla redovisningsperiod för punktskatt.

Nuvarande lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	Skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt för redovisningsperioden
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

Föreslagen lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	Skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt för redovisningsperioden
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

*redovisningsperiod för mervärdes-
skatt skall även gälla redovis-
ningsperiod för punktskatt.*

22 §

Nuvarande lydelse

En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall ha kom- mit in till skattemyndigheten senast	skall avse skatteavdrag och ar- betsgivaravgifter för redovis- ningsperioden
12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	Mars
12 maj	April
12 jun	Maj
12 juli	Juni
17 augusti	Juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

Föreslagen lydelse

En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall ha kom- mit in till skattemyndigheten senast	skall avse skatteavdrag och ar- betsgivaravgifter för redovis- ningsperioden
12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 jun	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

redovisningsperiod för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter skall även gälla redovisningsperiod för punktskatt.

22 b §

Den som skall lämna skattedeklaration enligt 9 § 7 för omsättning, överföring eller förvärv av varor som transporteras mellan Europeiska unionens medlemsstater skall lämna deklarationen enligt uppställningen i 18 §.

30 a §

Till varje redovisningsperiod skall den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den skattskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit kan skattemyndigheten, om principerna för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överlåts.

Om en skattskyldig försätts i konkurs inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet.

32 §¹⁰

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas.*

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Riksskatteverket enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklARATION i form av ett elektroniskt dokument gäller även beträffande särskilda skattedekARATIONER.

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en särskild skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklARATION, får skattemyndigheten förelägga den deklARATIONSSKYLDIGE att lämna deklARATIONEN eller att komplettera den.

Vad som i det följande sägs om skattedeklarationER skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationER.

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet.

32 a §

Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 6 f–h, skall redovisa punktskatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen.

32 b §

¹⁰ Senaste lydelse 2000:486.

Den som är skattskyldig enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. eller 4 § första stycket 2 eller 3 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel skall redovisa punktskatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen.

32 c §

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Riksskatteverket enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklaration i form av ett elektroniskt dokument gäller även för särskilda skattedekclarationer.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en särskild skattedeklaration.

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en särskild skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklaration, får skattemyndigheten förelägga den deklarationskyldige att lämna deklarationen eller att komplettera den.

Vad som sägs i det följande om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer.

11 kap.

1 §¹¹

Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
 2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
 3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), och
 4. beslut om betalningsskyldig-
3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
 4. beslut om betalningsskyldig-

¹¹ Senaste lydelse 2001:328.

het för arvsskatt och gåvoskatt enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

het för arvsskatt och gåvoskatt enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,

5. beslut om återbetalning av punktskatt enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 28–30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, eller

e) 9 kap. 2–6, 8 a, 9, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, och

6. beslut om slutlig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket lagen om skatt på energi.

19 §¹²

Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av skattemyndigheten.

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (skönsbeskattning). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdesskatt kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna.

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (skönsbeskattning). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdesskatt kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna. *Detsamma gäller beslut rörande punktskatt, om endast överskjutande punktskatt har bestämts för de tre perioderna.*

¹² Senaste lydelse 2000:1000.

Bestämmelsen i andra stycket tredje meningen gäller inte i fråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a §.

13 kap.

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 §¹³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter *eller* mervärdesskatt, om det finns synnerliga skäl.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt *eller punktskatt*, om det finns synnerliga skäl.

Första stycket gäller även när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges beträffande skattetillägg, förseningsavgift och ränta.

14 kap.

3 §¹⁴

Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklARATIONSSKYLDIG att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklARATIONEN eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag.

Skattemyndigheten får också förelägga den som skall utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen.

Riksskatteverket får dessutom förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten.

6 §

Om uppgifter i en skattedeclaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får skattemyndigheten komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

¹³ Senaste lydelse 1999:316.

¹⁴ Senaste lydelse 1999:641.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager, *tillverkningsprocesser* eller annat som är av betydelse för kontrollen.

7 §¹⁵

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt *eller*, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera

1. att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt,

2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,

3. *skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,*

4. *att den som ansökt om återbetalning eller nedsättning av punktskatt i fall som avses 1 kap. 4 § tredje stycket 9 eller 10 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter, eller*

5. *att den som ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 8 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.*

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,

4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., *och*

4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap.,

5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §.

5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §,

6. *sådan representant som avses i 16 § andra stycket lagen om to-*

¹⁵ Senaste lydelse 2001:970.

baksskatt, 15 § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 10 § andra stycket lagen om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Vid skatterevision får revisorn besiktiga tillverkningsprocesser i verksamheten.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324).

16 kap.

1 §

Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1–4 §§.

Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1, 2 eller 4 §. *Punktskatt skall betalas in till den skattemyndighet som annars har att fatta beslut som rör den skattskyldige enligt 2 kap. 1 eller 2 §.*

4 §¹⁶

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat

¹⁶ Senaste lydelse 1998:232.

avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som skall redovisas i en skattedeclaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Mervärdesskatt som har redovisats i en särskild skattedeclaration enligt 10 kap. 32 § första stycket skall ha betalats samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten.

Mervärdesskatt och punktskatt som har redovisats i en särskild skattedeclaration skall ha betalats samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 32–32 b §§.

11 §¹⁷

Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behövs anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § eller bestämmelser i annan lag.

Om en säkerhet som ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall tas i anspråk, skall obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som bestämts enligt första stycket fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

17 kap.

Anstånd med betalning av punktskatt

4 a §

Har skyldighet att redovisa punktskatt för lager av varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört med den skattepliktiga verksamheten eller upphört att vara godkänd upplagshavare eller lagerhållare, får skattemyndigheten medge anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast skall betalas.

¹⁷ Senaste lydelse 2000:501.

18 kap.

2 §¹⁸

Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske, om

1. *det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt, eller*

2. *det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.*

Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske, om *det överskjutande beloppet grundas på*

1. ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,

2. *ett beslut om punktskatt, eller*

3. ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

21 kap.

11 §

Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos skattemyndigheten lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag, *eller*

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift.

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag,

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift, *eller*

4. *inte tillhandahållit begärt varuprov.*

23 kap.

9 §¹⁹

Bestämmelserna om förvaring och gallring i 19 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter gäller också för skattedeklarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §.

Skattedeklarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 § skall förvaras hos skattemyndigheten. Om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver något annat, skall handlingarna förstöras sju år efter utgången av det kalenderår

¹⁸ Senaste lydelse 1998:347.

¹⁹ Senaste lydelse 2001:1329.

under vilket beskattningsåret gått ut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002. De nya bestämmelserna tillämpas dock, om inte annat sägs i punkt 2, först från och med den 1 januari 2003.

2. De nya bestämmelserna i 10 kap. 9 och 22 b §§ tillämpas från och med den 1 juli 2002. Vid samma tidpunkt upphör bestämmelserna i 3 kap. 1 § första stycket 4 att gälla.

3. Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

a) redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003 och som löper ut efter nämnda datum, och

b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam¹,

dels att 19 § skall upphöra att gälla,

dels att 26 och 33 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §²

Skyldig att betala reklamskatt för import från tredje land av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Skatt enligt första stycket skall betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:1281) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Skatt enligt första stycket skall betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:1281) och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

Reklamskatt vid import utgår med 11 procent av beskattningsvärdet. Som beskattningsvärde anses varans värde beräknat enligt artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

33 §³

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Bestämmelserna i 3 kap. 5 § nämnda lag om kontroll hos annan än skattskyldig skall tillämpas på varje näringsidkare här i landet för vars räkning annons eller reklam i någon annan form än annons offentliggörs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 19 § 1993:468.

² Senaste lydelse 2000:1434.

³ Senaste lydelse 1998:597.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972:435) om överlastavgift¹
dels att 10 § skall upphöra att gälla,
dels att 11 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in till länsstyrelsen inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. *I fråga om överklagande tillämpas vidare 8 kap. 1 § andra stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.*

Om någon har överklagat ett beslut, får även någon annan som haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom två veckor från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts. Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Föreslagen lydelse

11 §²

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in till länsstyrelsen inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 10 § 1995:1203.

² Senaste lydelse 1995:1203.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972:820) om skatt på spel¹ dels att 7 och 11 §§ skall upphöra att gälla, dels att 23 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §²

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av
7 § 1993:473
11 § 1994:1103.

² Senaste lydelse 1984:157.

2.5 Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

Härigenom föreskrivs i fråga om bilskrotningslagen (1975:343)¹
dels att 11 § skall upphöra att gälla,
dels att 13 och 15–18 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det skall införas sex nya paragrafer, 15 a–15 e och 16 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

Tillverkare som avses i 12 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos *beskattningsmyndigheten* (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning, registreras som avgiftsskyldig hos *beskattningsmyndigheten* (registrerad importör).

Tillverkare som avses i 12 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos *avgiftsmyndigheten* (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning, registreras som avgiftsskyldig hos *avgiftsmyndigheten* (registrerad importör).

15 §³

Skrotningsavgift beslutas genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i vägtrafikregistret.

Avgiften skall för avgiftsskyldig som avses i 12 § 1 och 2 betalas senast inom en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder och för avgiftsskyldig som avses i 12 § 3 senast tre veckor efter avgiftsskyldighetens inträde

Regeringen föreskriver vilken myndighet som *svarar för beslut om avgift enligt första stycket*.

Regeringen föreskriver vilken myndighet som *i första instans skall besluta om skrotningsavgift (avgiftsmyndigheten)*.

15 a §

En avgiftsskyldig kan av avgiftsmyndigheten få anstånd med att betala skrotningsavgift om

1. ett beslut om avgift överklagats,

2. den avgiftsskyldige begärt omprövning, eller

3. det i andra fall kan antas att avgiften kommer att sättas ned.

Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9

¹ Senaste lydelse av 11 § 2000:1436.

² Senaste lydelse 2000:1436.

³ Senaste lydelse 2001:561.

och 11 §§ samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) skall då tillämpas.

15 b §

Om skrotningsavgift inte betalas i rätt tid, skall ränta tas ut med den räntesats som anges i 19 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483). Ränta tas ut från och med den dag då skatten senast skulle ha betalats till och med den dag då avgiften betalas.

15 c §

Om skrotningsavgift skall återbetalas efter omprövning eller överklagande, skall ränta tas ut med den räntesats som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Ränta tas ut från och med den dag då skrotningsavgiften har betalats till och med den dag då avgiften återbetalas.

15 d §

I fråga om skrotningsavgift tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §, indrivning i 20 kap. samt verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

15 e §

Avgiftsmyndigheten beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skrotningsavgift.

Om ett sådant beslut har fattats skall vad som sägs om avgiftsskyldig gälla ansvarig delägare och vad som sägs om skrotningsavgift gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för.

16 §⁴

Kompensation för betald skrotningsavgift kan beviljas, om fordonet förvärvats av

1. utländsk beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt här i landet.

Kompensation för skrotningsavgift kan även beviljas om fordonet förvärvats av en medlemsstats ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, eller om Sverige träffat sådan överenskommelse som avses i 10 kap. 7 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

Beskattningsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

Avgiftsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

16 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en avgiftsskyldig från skyldigheten att betala skrotningsavgift, om det finns synnerliga skäl.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket, får motsvarande befrielse medges för ränta.

17 §⁵

Andra beslut enligt denna lag än beslut i frågor som avses i 7 § första stycket *punkten 2 och sådana som anges i 8 kap. 1 § första och andra styckena lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut i frågor som avses i 7 § första stycket *punkten 3* får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Andra beslut enligt denna lag än beslut i frågor som avses i 7 § första stycket *2* får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

⁴ Senaste lydelse 2000:1436.

⁵ Senaste lydelse 2000:1436.

18 §⁶

Fordon som avses i 12 § 3 får inte användas, om skrotningsavgiften inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag och anstånd med betalningen inte har lämnats.

Om det finns särskilda skäl får *beskattningsmyndigheten* besluta att ett visst fordon får användas trots bestämmelsen i första stycket. Om det finns särskilda skäl får *avgiftsmyndigheten* besluta att ett visst fordon får användas trots bestämmelsen i första stycket.

En ägare av ett fordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder fordonet eller låter det användas i strid med första stycket döms till penningböter.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller även föraren, om han kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid besiktning, inspektion, tillsyn eller haveriundersökning som avses i 35 § fordonskungörelsen (1972:595).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

⁶ Senaste lydelse 2000:1436.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium

Härigenom föreskrivs att 3 a § lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium¹ skall upphöra att gälla vid utgången av år 2002.

Den upphävda paragrafen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003.

¹ Senaste lydelse av 3 a § 1994:2034.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel¹

dels att 6 och 8 a–8 d §§ skall upphöra att gälla,

dels att 3–5, 7, 8 och 9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

4 §³

Med skattskyldig avses i det följande

Skattskyldig är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 4 a §,

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,

2. i annat fall än som avses i 1, yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,

2. den som inför gödselmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet,

3. i annat fall än som avses i 1, för in gödselmedel till Sverige för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

3. den som har registrerats som återförsäljare enligt 6 § andra stycket.

En verksamhet är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller om den bedrivs i former som är jämförbara med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kr.

4 a §

Som lagerhållare får godkännas den som avser att

¹ Senaste lydelse av 6 § 2001:519

8 a § 1998:1676

8 b § 1999:1092

8 c § 1998:1676

8 d § 2000:472.

² Senaste lydelse 1995:616.

³ Senaste lydelse 1999:1251.

1. yrkesmässigt tillverka gödselmedel,

2. föra in gödselmedel till Sverige för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet, eller

3. i större omfattning yrkesmässigt återförsälja gödselmedel,

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare får återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

5 §⁴

Skattskyldighet *inträder*, för skatt som avses i 2 § första stycket, när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare som inte är *registrerad*,

2. ett gödselmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,

3. *den skattskyldige avregistreras och skattskyldigheten därvid inte går över på någon annan.*

Skattskyldighet *inträder*, för skatt som avses i 2 § andra stycket, för

1. den som är *skattskyldig enligt 4 § första stycket 1* när ett gödselmedel tillverkas,

2. den som är *skattskyldig enligt 4 § första stycket 2* när ett gödsel-

Skattskyldighet, för skatt som avses i 2 § första stycket, *inträder*

1. *för den som är godkänd lagerhållare när*

a) ett gödselmedel levereras till en köpare som inte är *godkänd lagerhållare*,

b) ett gödselmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning, *eller*

c) *godkännandet som lagerhållare återkallas,*

2. *för den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 2, när ett gödselmedel tillverkas,*

3. *för den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 3, när ett gödselmedel förs in till landet.*

Skattskyldighet, för skatt som avses i 2 § andra stycket, *inträder*

1. *för den som är godkänd lagerhållare, när ett gödselmedel tillverkas eller förs in till landet,*

2. *för den som är skattskyldig enligt 4 första stycket § 2, när ett*

⁴ Senaste lydelse 1995:1527.

medel förs in till landet.

gödselmedel tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 3, när ett gödselmedel förs in till landet.

7 §⁵

I en deklaration som avser gödselmedelsskatt får avdrag göras för skatt på sådana gödselmedel

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet,
2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,
3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp,
4. som har förbrukats eller sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring.

Avdrag enligt första stycket 2 eller 3 får endast göras för skatt som avses i 2 § första stycket.

8 §⁶

Den som inte är registrerad som skattskyldig kan, i motsvarande fall som avses i 7 § 1 och 4, hos beskattningsmyndigheten ansöka om återbetalning av gödselmedelsskatt

Den som inte är skattskyldig kan, i motsvarande fall som avses i 7 § 1 och 4, hos beskattningsmyndigheten ansöka om återbetalning av gödselmedelsskatt

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

9 §⁷

Beslut enligt 8 b och 8 c §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. Den som vid lagens ikraftträdande är registrerad enligt 6 § i dess äldre lydelse skall anses godkänd som lagerhållare enligt den nya paragrafen, 4 a §.

⁵ Senaste lydelse 1995:1527.

⁶ Senaste lydelse 1995:616.

⁷ Senaste lydelse 2000:472.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel¹

dels att 7 § skall upphöra att gälla,

dels att 3, 5 och 8 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

Regler för förfarandet vid *uttag av skatter enligt denna lag* finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.*

Regler för förfarandet vid *beskattningen* finns i *skattebetalningslagen (1997:483).*

5 §³

Skattskyldighet inträder när

1. ett bekämpningsmedel levereras till en köpare,
2. ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,

3. den *skattskyldige avregistreras och skattskyldigheten därvid inte går över på någon annan.*

3. den *skattepliktiga verksamheten upphör.*

8 §⁴

I en deklaration som avser bekämpningsmedelsskatt får avdrag göras för skatt på bekämpningsmedel

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bekämpningsmedel

1. som har förts ut ur landet,
2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,
3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 7 § 1995:617.

² Senaste lydelse 1995:617.

³ Senaste lydelse 1995:617.

⁴ Senaste lydelse 1995:617.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. *lagen (1984:151) om punkt-skatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Riksskatteverket,*

1. *bilskrotningslagen (1975:343),*

2. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*

3. *10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),*

4. *lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.,*

5. *skattebetalningslagen (1997:483),*

5. *skattebetalningslagen*

(1997:483) eller lag som anges i 1 kap. 1 § andra stycket samma lag,

6. *lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, eller*

7. *tullagen (2000:1281).*

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Vad som sagts i första stycket 5 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrätningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2000:1433.

2.10 Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)

Härigenom föreskrivs i fråga om fordonsskattelagen (1988:327) dels att 3, 43, 47, 60, 67 och 84 §§ skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 84 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Beskattningsmyndighet är Skattemyndigheten i Örebro.

Beskattningsmyndigheten får anlita sakkunniga i enlighet med reglerna i 1 kap. 6 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

43 §²

Beskattningsmyndigheten får besluta om efterbeskattning sedan slutligt beslut om skatt har meddelats eller, om så inte skett, när slutligt beslut inte längre kan meddelas. Efterbeskattning får endast ske om beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått till ända. Efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då avgörande i målet har vunnit laga kraft. *Vid efterbeskattning enligt denna lag gäller i övrigt 4 kap. 11 och 12 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Har den skattskyldige avlidit skall efterbeskattningen påföras hans dödsbo.*

Beskattningsmyndigheten får besluta om efterbeskattning sedan slutligt beslut om skatt har meddelats eller, om så inte skett, när slutligt beslut inte längre kan meddelas. Efterbeskattning får endast ske om beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått till ända. Efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då avgörande i målet har vunnit laga kraft.

Vid efterbeskattning enligt denna lag gäller i övrigt 21 kap. 17–20 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Om den skattskyldige har avlidit, skall efterbeskattningen påföras dödsboet.

¹ Senaste lydelse 1998:245.

² Senaste lydelse 1990:403.

47 §³

I fråga om skattetillägg skall 7 kap. 4, 6 och 7 §§ samt 8 § första stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter tillämpas. Om skattetillägget eller det sammanlagda beloppet av flera skattetillägg som fastställts samtidigt inte uppgår till 50 kronor, påförs inte tillägg.

Beslutas om ändring av tidigare beslut om skatt, skall även därav föranledd nedsättning i beslut om skattetillägg vidtas.

Vid handläggningen i länsrätt och kammarrätt av mål om skattetillägg skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det finns anledning att anta att tillägget inte kommer att tas ut.

I fråga om skattetillägg skall 15 kap. 4 och 7–9 §§ samt 21 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas. Om skattetillägget eller det sammanlagda beloppet av flera skattetillägg som fastställts samtidigt inte uppgår till 50 kronor, påförs inte tillägg.

60 §⁴

Om ett beslut om skatt har överklagats eller skatten annars kan antas komma att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) om anstånd skall då tillämpas.

Ränta skall beräknas på skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt första stycket för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. För sådan ränta tillämpas bestämmelserna om ränta i 5 kap. 12 § tredje stycket, 14 och 15 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Om ett beslut om skatt har överklagats eller skatten annars kan antas komma att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) om anstånd och kostnadsränta vid anstånd skall då tillämpas.

67 §⁵

Bestämmelserna i 2 kap. 11 §, 3 kap. 2–5 §§, 6 § första stycket och 7–15 d §§ samt 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller vid

Bestämmelserna i 10 kap. 27 §, 14 kap. samt 23 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) gäller vid kontroll av fordonsskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i

³ Senaste lydelse 1995:1201.

⁴ Senaste lydelse 1997:534.

⁵ Senaste lydelse 1995:1201.

kontroll av fordonsskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i stället uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för beslut om skatt.

Skatterevision får företas, förutom av beskattningsmyndigheten, av Riksskatteverket och av någon annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten. *Vad som sägs i 3 kap. 13, 14 och 15 a §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter om beskattningsmyndighet skall därvid gälla Riksskatteverket och skattemyndigheten.* Innan Riksskatteverket eller en annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten beslutar om revision skall samråd ske med beskattningsmyndigheten.

stället uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för beslut om skatt.

Skatterevision får företas, förutom av beskattningsmyndigheten, av Riksskatteverket och av någon annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten. Innan Riksskatteverket eller en annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten beslutar om revision skall samråd ske med beskattningsmyndigheten.

84 §⁶

Beslut om skatt som avses i 38, 39 eller 42 § eller beslut som avses i 89 § eller som avser rättelse enligt 45 § första stycket eller anstånd att betala skatt får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av Riksskatteverket.

Riksskatteverket får överta beskattningsmyndighetens uppgift att i länsrätten och kammarrätten föra det allmännas talan. Riksskatteverket för det allmännas talan i Regeringsrätten.

Beslut enligt 64 § andra stycket får överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 § andra stycket och 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för fordonsskatt. Riksskatteverket får föra talan till den skattskyldiges förmån. Riksskatteverket har då samma behörighet som den skattskyldige.

Riksskatteverket får föra talan till den skattskyldiges förmån. Riksskatteverket har då samma behörighet som den skattskyldige.

Har en part överklagat ett beslut om fastställande av skatt eller om efterbeskattning får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom stadgade överklagandetiden gått ut. Motpartens överklagande skall ha kommit in inom två veckor från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet senast skulle ha kommit in. Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare förfallet.

84 a §

Beslut om skatterevision och fö-

⁶ Senaste lydelse 1998:387.

reläggande vid vite får inte överklagas.

Ett beslut av länsrätten om utdömmande av vite får överklagas hos kammarrätten av den som förpliktats att utge vitet och av Riksskatteverket.

Överklagande av länsrättens beslut om anstånd med att betala skatt får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövningstillstånd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

dels att 7–10 §§ skall betecknas 8, 15, 16 och 22 §§,

dels att 1, 6, nya 8 och nya 16 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 § skall lyda ”Avgiftsskyldig” och närmast före 5 § ”Avgiftens storlek” samt närmast före den nya 15 § ”Tillgodoföring av avgiftsmedel”,

dels att det i lagen skall införas tolv nya paragrafer, 7, 9–14 och 17–21 §§ samt närmast före 1, 4, 5, 6, nya 8, 11, 12, 14, nya 15, 17, 18, och 19 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lagens tillämpningsområde

1 §

Miljöavgift betalas till staten enligt denna lag för utsläpp av kväveoxider från förbränningsanläggningar för energiproduktion. Med energiproduktion avses både el- och värmeproduktion. Avgiftsbeloppen skall tillgodoföras de avgiftsskyldiga enligt 8 §.

Miljöavgift betalas till staten enligt denna lag för utsläpp av kväveoxider från förbränningsanläggningar för energiproduktion. Med energiproduktion avses både el- och värmeproduktion. Avgiftsbeloppen skall tillgodoföras de avgiftsskyldiga enligt 15 §.

Beslutande myndighet och allmänt ombud

6 §¹

När annat inte följer av denna lag tillämpas lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter utom 7 kap. Därvid är Statens naturvårdsverk beskattningsmyndighet och meddelar förhandsbesked. Ett allmänt ombud med uppgifter som avses i nämnda lag skall utses hos Naturvårdsverket. Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket fattar beslut om miljöavgift.

7 §

Hos Naturvårdsverket skall det finnas ett allmänt ombud som för

¹ Senaste lydelse 1995:619.

det allmännas talan hos allmän förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag.

Naturvårdsverket utser det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Redovisning av avgiften

8 §

Redovisningsperioden för avgiften är kalenderår.

Den som är avgiftsskyldig skall i en särskild deklaration för varje produktionsenhet ange avgiftsbeloppet samt grunden för beräkningen av avgiften. Deklarationen skall ha kommit in till Statens naturvårdsverk senast den 25 januari året efter redovisningsperiodens utgång.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens naturvårdsverk föreskriver när avgiften skall betalas in.

Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos Naturvårdsverket.

9 §

Den som är avgiftsskyldig skall i en särskild deklaration för varje produktionsenhet och redovisningsperiod ange avgiftsbeloppet samt grunden för beräkningen av avgiften. Därvid skall mängden utsläppta kväveoxider avrundas till närmaste lägre kilogram.

Den avgiftsskyldige bör utöver vad deklarationsformuläret föranleder meddela de upplysningar som kan vara av betydelse för att avgiften skall kunna bestämmas till ett riktigt belopp.

10 §

Deklarationen skall lämnas till Naturvårdsverket på blankett enligt fastställt formulär. Den skall ha kommit in till Naturvårdsverket senast den 25 januari året efter redovisningsperiodens utgång.

Betalning av avgiften

11 §

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Naturvårdsverket föreskriver när avgiften skall betalas in.

Om avgiften har fastställts genom omprövning eller efter överklagande, skall den betalas inom den tid som Naturvårdsverket bestämmer.

Avgiften betalas genom insättning på ett särskilt konto hos Naturvårdsverket. Betalningen anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda kontot.

Återbetalning

12 §

Om den avgiftsskyldige har betalat in avgift för en redovisningsperiod och den inbetalda avgiften överstiger vad han eller hon enligt beslut av Naturvårdsverket eller domstol skall betala, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den avgiftsskyldige.

13 §

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt 12 § eller annat belopp som betalas ut på grund av bestämmelse i denna lag skall sådan avgift enligt denna lag som den avgiftsskyldige är skyldig räknas av. Avgiftsbelopp som den avgiftsskyldige har fått anstånd med att betala skall dock inte räknas av.

I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till utbetalning.

Ansvar för delägare i handelsbolag

14 §

Naturvårdsverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbo-

lag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende avgift enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket har fattats skall vad som sägs om avgiftsskyldig gälla ansvarig delägare och vad som sägs om avgift gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för.

16 §

Beslut som annan myndighet än regeringen i särskilt fall meddelat i fråga om tillgodoföring enligt 8 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut som annan myndighet än regeringen i särskilt fall meddelat i fråga om tillgodoföring enligt 15 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Befrielse från avgift

17 §

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får helt eller delvis befria en avgiftsskyldig från skyldigheten att betala en avgift, om det finns synnerliga skäl. Om beslut om befrielse fattas får motsvarande befrielse medges för ränta.

Register

18 §

Naturvårdsverket skall föra register över vad som förekommer i ett avgiftsärende.

Från register som förs enligt första stycket får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

- 1. namn och personnummer,*
- 2. organisationsnummer namn och firma,*
- 3. adress,*
- 4. slag av verksamhet och*

5. tidpunkt för registrering samt i förekommande fall avregistrering.

Förfarandet i övrigt

19 §

I fråga om förfarandet för miljöavgiften i övrigt tillämpas bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om

- översändande av uppgift i 2 kap. 6 §,

- anstånd med att lämna deklaration i 10 kap. 24 §,

- föreläggande att lämna eller komplettera en deklaration i 10 kap. 10 och 27 §§,

- beskattningsbeslut i 11 kap. 2 § första stycket,

- skönsbeskattning i 11 kap. 19 § andra stycket andra meningen,

- beslut om viss debiteringsåtgärd i 11 kap. 20 §,

- ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §,

- utredning i skatteärende i 14 kap.,

- anstånd i 17 kap. 1–3, 7, 9–11 §§,

- ränta i 19 kap. 1, 3, 6–9, 11, 12, 14 och 15 §§,

- indrivning i 20 kap.,

- omprövning i 21 kap. 1, 3, 4, 6 och 8–20 §§,

- överklagande i 22 kap. 1–3 §§, 6 § första stycket, 7 och 11 §§,

- avrundning i 23 kap. 1 §,

- vite i 23 kap. 2 §,

- behörighet att lämna uppgift i 23 kap. 5 och 6 §§, samt

- verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§.

Vad som sägs om skatt och skattskyldig samt skattemyndighet skall då i stället gälla avgift, avgiftsskyldig respektive Naturvårdsverket.

20 §

Vid tillämpningen av 19 § skall

1. skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar ersättas med Naturvårdsverkets särskilda konto när det gäller ränta,

2. beskattningsåret ersättas med redovisningsperioden när det gäller omprövning, och

3. beskattningsåret ersättas med redovisningsperioden när det gäller överklagande, samt

4. vad som sägs om Riksskatteverket i stället gälla det allmänna ombudet.

21 §

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14, 17–19 samt 21–23 §§ taxeringslagen (1990:324) tillämpas på mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall då i tillämpliga fall gälla det allmänna ombudet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Om inte annat följer av andra stycket gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) för avkastningsskatt.

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande.

I fråga om förfarandet vid beskattningen i fall som avses i andra stycket gäller bestämmelserna i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar*. Med skattskyldig avses därvid det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat pensionssparavtal. Pensionssparinstitutets beskattningsår är redovisningsperiod. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i *8 kap. lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt *5 kap. 13 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall insti-

I fråga om förfarandet vid beskattningen i fall som avses i andra stycket gäller bestämmelserna *om punktskatt i skattebetalningslagen*. Med skattskyldig avses därvid det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat pensionssparavtal. Pensionssparinstitutets beskattningsår är redovisningsperiod. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i *22 kap. skattebetalningslagen*.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt *skattebetalningslagen* tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt

¹ Senaste lydelse 1997:538.

tutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.¹

dels att 8 § skall upphöra att gälla,

dels att 7 och 9 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Regler om förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler om förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

9 §

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan, om det behövs med hänsyn till uppbörden av skatt enligt denna lag, medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än vad som anges i 2 kap. 3 § första stycket *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Beskattningsmyndigheten får, om det behövs med hänsyn till uppbörden av skatt enligt denna lag, medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än vad som anges i 10 kap. 14 § *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 8 § 1993:490.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt

Härigenom föreskrivs att 2, 4 och 5 §§ lagen (1991:1482) om lotteriskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Skattskyldig är den som anordnar ett sådant lotteri för vilket skatt skall betalas enligt 1 §.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

4 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

5 §²

I en deklaration som avser lotteriskatt skall för varje redovisningsperiod redovisas

För varje redovisningsperiod skall redovisas

1. skillnaden mellan de sammanlagda insatserna och de sammanlagda vinsterna enligt vinstplan eller annat beslut om att viss andel av insatserna skall betalas ut som vinster, och

2. de vinster som inte har blivit utbetalda inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1993:491. Paragrafen föreslås också ändrad i lagrådsremissen Lotterier på internet, m.m.

² Senaste lydelse 1997:322.

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.16 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område¹

dels att 13 och 14 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 14 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

Revision för kontroll av att avgift erlagts i enlighet med bestämmelserna i denna lag skall utföras av riksskatteverket eller av skattemyndighet. Beslut om revision fattas efter framställning av Radio- och TV-verket. Vid revision gäller 3 kap. 7–15 §§ *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* i tillämpliga delar. Härvid gäller de bestämmelser som avser beskattningsmyndighet i stället den myndighet som skall utföra revisionen.

Revision för kontroll av att avgift erlagts i enlighet med bestämmelserna i denna lag skall utföras av Riksskatteverket eller av skattemyndighet. Beslut om revision fattas efter framställning av Radio- och TV-verket. Vid revision gäller 3 kap. 8–14 c §§ *taxeringslagen (1990:324)* i tillämpliga delar.

14 §³

Beslut om koncessionsavgift och ränta får verkställas om avgiften eller räntan är obetald och förfallen till betalning. Härvid gäller 5 kap. 16 och 17 §§ *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* i tillämpliga delar.

Beslut om koncessionsavgift och ränta får verkställas om avgiften eller räntan är obetald och förfallen till betalning. Härvid tillämpas 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 § och 12 § första stycket samt 13 § *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Dröjsmålsavgift skall inte utgå.

14 a §

Radio- och TV-verket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende avgift enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2001:273.

² Senaste lydelse 1994:402.

³ Senaste lydelse 1992:653.

*har fattats skall vad som sägs om
programföretag gälla ansvarig
delägare och vad som sägs om
avgift gälla för belopp som del-
ägare är betalningsskyldig för.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.17 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. lagen (1976:339) om saluvagnsskatt,
4. *lagen (1984:151) om punkt- skatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 samma lag,*
4. *bilskrotningslagen (1975:343),*
5. fordonsskattelagen (1988:327),
6. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
7. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
8. skattebetalningslagen (1997:483), eller
8. *skattebetalningslagen (1997:483) eller lag som anges i 1 kap. 1 § andra stycket samma lag, eller*
9. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1998:1682.

2.18 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹ dels att 1 kap. 2 och 2 d §§, 10 kap. 1 § samt 19 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att huvudrubriken närmast före 10 kap. 5 § skall lyda ”Återbetalning i andra fall än som avses i 1–4 §§”,

dels att rubriken närmast före 19 kap. 11 § skall lyda ”Återbetalning i andra fall än som avses i 1 §”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 2–4 b: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 7 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är en näringsidkare: den som förvärvar tjänsten,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 § tredje stycket samt 5 a, 6 a, 6 b och 7 a §§, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar tjänsten,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan näringsidkare som är eller skall vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

4 b. för annan omsättning som anges i 1 § första stycket 1 än som avses i första stycket 2 eller 3 i förevarande paragraf, i 5 kap. 6 § första stycket 1 eller i 7 kap. 1 § tredje stycket 7, om den som omsätter varan eller tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan eller tjänsten, om inte annat följer av 2 d §,

4 b. för annan omsättning som anges i 1 § första stycket 1 än som avses i första stycket 2 eller 3 i förevarande paragraf, i 3 kap. 3 § *andra och tredje styckena*, i 5 kap. 6 § första stycket 1 eller i 7 kap. 1 § tredje stycket *II*, om den som omsätter varan eller tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan eller tjänsten, om inte annat följer av 2 d §,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Senaste lydelse 2001:971.

a) som förs in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde: den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om varorna hade varit tullbelagda,

b) som förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess mervärdesskatteområde: den som skulle ha varit skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen om varorna hade varit tullbelagda och förts in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

2 d §³

Om en utländsk företagare begär det, har han rätt att bli skattskyldig för omsättning som annars förvärvaren skulle ha varit skattskyldig för enligt 2 § första stycket 4 b. Den utländske företagarens *rätt att bli skattskyldig* skall gälla för all omsättning inom landet.

Om en utländsk företagare begär det, har han rätt att bli skattskyldig för omsättning som annars förvärvaren skulle ha varit skattskyldig för enligt 2 § första stycket 4 b. Den utländske företagarens *skattskyldighet* skall gälla för all omsättning inom landet *som omfattas av 2 § första stycket 4 b.*

10 kap.

1 §⁴

En utländsk företagare har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt under förutsättning att

1. den ingående skatten avser förvärv eller import som hänför sig till omsättning i verksamhet utomlands, och

2. omsättningen skulle ha medfört skattskyldighet eller rätt enligt 11 eller 12 § till återbetalning om den gjorts här i landet.

Rätt till återbetalning föreligger även för ingående skatt som avser förvärv eller import som hänför sig till omsättning inom landet för vilken förvärvaren är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3 eller 4 b.

Rätt till återbetalning föreligger även för ingående skatt som avser förvärv eller import som hänför sig till omsättning inom landet för vilken förvärvaren är skattskyldig enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3, 4 eller 4 b.

Rätten till återbetalning gäller endast om den ingående skatten skulle ha varit avdragsgill, om omsättningen medfört skattskyldighet, eller om hinder mot återbetalning inte skulle ha förelegat enligt 13 §.

19 kap.

1 §

Utländska företagare som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1–4 §§ skall ansöka om detta hos Riksskatteverket.

Utländska företagare som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1–4 §§ skall ansöka om detta hos Riksskatteverket.

³ Senaste lydelse 2001:971.

⁴ Senaste lydelse 2001:971.

Utländska företagare som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 eller 4 skattebetalningslagen (1997:483) skall dock ansöka om sådan återbetalning i enlighet med vad som föreskrivs i 11–13 §§ i förevarande kapitel om återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

2.19 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),

2. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*,

3. fordonsskattelagen (1988:327),

4. taxeringslagen (1990:324),

5. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*,

6. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (2000:1281) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., *vid revision eller annan kontroll enligt författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (2001:000) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, 6 kap. 25 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

2. fordonsskattelagen (1988:327),

3. taxeringslagen (1990:324),

4. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*,

5. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (2000:1281) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (2001:000) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, 6 kap. 25 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt prop. 2001/02:25.

2.20 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt¹ dels att 18, 22 och 31–31 c §§ skall upphöra att gälla, dels att 11, 13–17, 19, 34, 35 och 38–41 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §²

En upplagshavare i Sverige skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land vid

1. transport av obeskattade varor till en annan svensk upplagshavare,
2. transport av obeskattade varor till en näringsidkare i ett annat EG-land.

Säkerheten skall ställas innan transporten påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de obeskattade varor som upplagshavaren transporterar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet skall hänsyn endast tas till de dygn under ett år då transport av obeskattade varor sker.

Upplagshavare skall även ställa säkerhet för betalning av *skatten i samband med tillverkning, bearbetning eller lagring av skattepliktiga varor*. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år.

Säkerheten skall ställas innan transporten påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de obeskattade varor som upplagshavaren transporterar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet skall hänsyn endast tas till de dygn under ett år då transport av obeskattade varor sker. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte i betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EG-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befordrad och skatten inte har betalats i rätt tid.*

Upplagshavare skall även ställa säkerhet för betalning av *skatt för sådana lagerbrister som avses i 20 § första stycket d*. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. *Ställd säkerhet för tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.*

¹ Senaste lydelse av

22 § 2001:516

31 § 1998:1678

31 a § 1999:1107

31 b § 1998:1678

31 c § 2000:480.

² Senaste lydelse 2001:516.

13 §³

Den som yrkesmässigt tar emot skattepliktiga varor från en godkänd upplagshavare i ett annat EG-land eller som yrkesmässigt från tredje land importerar skattepliktiga varor och som inte själv är godkänd som upplagshavare, kan hos beskattningsmyndigheten ansöka om registrering som varumottagare. Registrering får meddelas den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som registrerad varumottagare.

Registrerad varumottagare skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som han tar emot. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna.

Bestämmelserna i 12 § om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare.

Registrerad varumottagare skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som han tar emot. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. *Ställd säkerhet fås i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

14 §

Den som, utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, yrkesmässigt tar emot skattepliktiga varor från godkänd upplagshavare i ett annat EG-land (oregistrerad varumottagare) skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla leveransen till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för skatten.

Den som, utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, yrkesmässigt tar emot skattepliktiga varor från godkänd upplagshavare i ett annat EG-land (oregistrerad varumottagare) skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla leveransen till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för skatten. *Ställd säkerhet fås i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

15 §⁴

Upplagshavare som är registrerad i ett annat EG-land och som levererar skattepliktiga varor till sådan varumottagare i Sverige som avses i 13 och 14 §§, får utse en skatterepresentant här i landet. Skatterepresentanten skall godkännas av beskattningsmyndigheten. Skatterepresentanten är, i stället för varumottagaren, skattskyldig för de varor som den utländske upplagshavaren levererar till varumottagare i Sverige.

Skatterepresentanten skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor för vilka han är skyldig att betala skatt. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna.

Skatterepresentanten skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor för vilka han är skyldig att betala skatt. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna.

³ Senaste lydelse 1999:1004.

⁴ Senaste lydelse 1997:357.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 12 § om återkallelse tillämpas även på skatterepresentant.

16 §⁵

Om annan än upplagshavare, registrerad varumottagare eller oregistrerad varumottagare i Sverige förvärvar skattepliktig vara från ett annat EG-land och varan transporteras av säljaren eller av annan för säljarens räkning (distansförsäljning), är säljaren skattskyldig. Säljaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten innan transport från det andra EG-landet påbörjas.

Om annan än upplagshavare, registrerad varumottagare eller oregistrerad varumottagare i Sverige förvärvar skattepliktig vara från ett annat EG-land och varan transporteras av säljaren eller av annan för säljarens räkning (distansförsäljning), är säljaren skattskyldig. Säljaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten innan transport från det andra EG-landet påbörjas. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

Vid distansförsäljning skall säljaren företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av tobaksskatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Andra stycket gäller inte en utländsk säljare som är juridisk person och har ett fast driftställe här i landet.

Bestämmelserna i 12 § första meningen om återkallelse tillämpas även på representant som avses i andra stycket.

Bestämmelserna i första stycket omfattar även sådana överföringar som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. I dessa fall gäller dock inte bestämmelserna om godkänd representant i andra stycket. *Inte heller gäller registreringskyldighet enligt 18 §.*

Bestämmelserna i första stycket omfattar även sådana överföringar som sker utan vinstsyfte och som inte utgör gåvoförsändelser. I dessa fall gäller dock inte bestämmelserna om godkänd representant i andra stycket.

17 §

Den som är skattskyldig enligt 9 § 5 skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av skatten.

Den som är skattskyldig enligt 9 § 5 skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av skatten. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

⁵ Senaste lydelse 1998:512.

19 §⁶

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 10 § eller registrerad varumottagare enligt 13 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullen (2000:1281) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 10 § eller registrerad varumottagare enligt 13 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullen (2000:1281) och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

34 §⁷

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Vid beskattning enligt 27 § skall dock endast 1 kap. 5 §, 3 kap. 5–16 §§, 4 kap. 13 §, 5 kap., 8 kap. och 9 kap. 4 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter tillämpas.

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Beskattningsmyndigheten beslutar om skatt som avses i 27 §. Skatten skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer. I övrigt skall 11 kap. 19 § andra stycket, 13 kap. 1 §, 14 kap. 4, 5 och 7 §§, 16 kap. 1–3 §§, 17 kap. 2, 3, och 7–11 §§, 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§, 20 kap., 21 kap., 22 kap. och 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen tillämpas.

Om den som är skattskyldig enligt 27 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad han enligt beslut av beskattningsmyndigheten eller domstol skall betala, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket skall sådan skatt enligt denna lag som den avgiftsskyldige är skyldig räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala skall dock inte räknas av.

35 §⁸

Beslut enligt 31 a och 31 b §§

Beslut enligt denna lag får över-

⁶ Senaste lydelse 2000:1297.

⁷ Senaste lydelse 2001:516.

⁸ Senaste lydelse 2000:480.

får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och säljare som avses i 5 §.

klagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och säljare som avses i 5 §.

38 §⁹

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak,

3. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller

4. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

1. har godkänts som lagerhållare enligt 39 §,

2. i annat fall än som avses i 1, yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

3. i annat fall än som avses i 1, från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak, eller

39 §¹⁰

Den som är skattskyldig enligt 38 § 1 skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 2 eller 3 eller 38 a § får efter ansökan registreras, om verksamheten är av större omfattning eller det annars finns särskilda skäl och han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Den som registrerats som skattskyldig enligt andra stycket får avregistreras om han inte längre uppfyller förutsättningarna för registrering. Beslut om avregistrering gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. yrkesmässigt tillverka snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt föra in eller ta emot snus eller tuggtobak,

3. importera snus eller tuggtobak från tredje land, eller

4. sälja snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker,

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare får återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

⁹ Senaste lydelse 2000:1424.

¹⁰ Senaste lydelse 2001:516.

40 §¹¹

Skattskyldigheten för den som är *registrerad* inträder när snus och tuggtobak levereras till en köpare som inte är *registrerad*, tas i anspråk för annat ändamål än försäljning eller ingår i den skattskyldiges lager vid avregistrering.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 2, och som inte är *registrerad* enligt 39 §, inträder skattskyldigheten när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § andra stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 4 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 a § och som enligt 41 § skall betala skatten till Tullverket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Skattskyldigheten inträder för
1. den som är *godkänd lagerhållare* när

a) snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är *godkänd lagerhållare*,

b) snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i hans lager,

2. den som är skattskyldig enligt 38 § 2, när snus eller tuggtobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 38 § 3, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 38 § 4, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål,

5. den som är skattskyldig enligt 38 a § och som enligt 41 § skall betala skatten till Tullverket, när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

41 §¹²

Om snus eller tuggtobak importeras från tredje land av någon annan än den som är *registrerad* enligt 39 § skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:1281) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I övrigt tillämpas 30–32, 34, 35 och 42 §§ även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid skall vad som gäller om upplagshavare i stället avse den som är *registrerad* enligt 39 §.

Om snus eller tuggtobak importeras från tredje land av någon som inte är *godkänd lagerhållare* skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:1281) och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

I övrigt tillämpas 30–32, 34, 35 och 42 §§ även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid skall vad som gäller om upplagshavare i stället avse den som är *godkänd lagerhållare*.

¹¹ Senaste lydelse 2000:1424.

¹² Senaste lydelse 2000:1297.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
 3. Den som vid lagens ikraftträdande är registrerad enligt 39 § i dess äldre lydelse skall anses godkänd som lagerhållare enligt den nya lydelsen av paragrafen.

2.21 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt¹ dels att 17, 21 och 31–31c §§ skall upphöra att gälla, dels att 10, 12–16, 18, 31 g, 34 och 35 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §²

En upplagshavare i Sverige skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land vid

1. transport av obeskattade varor till en annan svensk upplagshavare,
2. transport av obeskattade varor till en näringsidkare i ett annat EG-land.

Säkerheten skall ställas innan transporten påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de obeskattade varor som upplagshavaren transporterar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet skall hänsyn endast tas till de dygn under ett år då transport av obeskattade varor sker.

Upplagshavare skall även ställa säkerhet för betalning av *skatten i samband med tillverkning, bearbetning eller lagring av skattepliktiga varor*. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år.

Säkerheten skall ställas innan transporten påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de obeskattade varor som upplagshavaren transporterar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet skall hänsyn endast tas till de dygn under ett år då transport av obeskattade varor sker. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte i betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EG-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befordrad och skatten inte har betalats i rätt tid.*

Upplagshavare skall även ställa säkerhet för betalning av *skatt för sådana lagerbrister som avses i 19 § första stycket d*. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de varor som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. *Ställd säkerhet för tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid.*

¹ Senaste lydelse av

21 § 2001:517

31 § 1998:1679

31 a § 1999:1108

31 b § 1998:1679

31 c § 2000:481

² Senaste lydelse 2001:517.

12 §³

Den som yrkesmässigt tar emot skattepliktiga varor från en godkänd upplagshavare i ett annat EG-land eller som yrkesmässigt från tredje land importerar skattepliktiga varor och som inte själv är godkänd som upplagshavare, kan hos beskattningsmyndigheten ansöka om registrering som varumottagare. Registrering får meddelas den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som registrerad varumottagare.

Registrerad varumottagare skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som han tar emot. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna.

Bestämmelserna i 11 § om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare.

Registrerad varumottagare skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som han tar emot. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. *Ställd säkerhet fås i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

13 §

Den som, utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, yrkesmässigt tar emot skattepliktiga varor från godkänd upplagshavare i ett annat EG-land (oregistrerad varumottagare) skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla leveransen till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för skatten.

Den som, utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, yrkesmässigt tar emot skattepliktiga varor från godkänd upplagshavare i ett annat EG-land (oregistrerad varumottagare) skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla leveransen till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för skatten. *Ställd säkerhet fås i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

14 §⁴

Upplagshavare som är registrerad i ett annat EG-land och som levererar skattepliktiga varor till sådan varumottagare i Sverige som avses i 12 och 13 §§, får utse en skatterepresentant här i landet. Skatterepresentanten skall godkännas av beskattningsmyndigheten. Skatterepresentanten är, i stället för varumottagaren, skattskyldig för de varor som den utländske upplagshavaren levererar till varumottagare i Sverige.

Skatterepresentanten skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor för vilka han är skyldig att betala skatt. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna.

Skatterepresentanten skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor för vilka han är skyldig att betala skatt. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna.

³ Senaste lydelse 1999:1005.

⁴ Senaste lydelse 1997:358.

Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 11 § om återkallelse tillämpas även på skatterepresentant.

15 §

Om annan än upplagshavare, registrerad varumottagare eller oregistrerad varumottagare i Sverige förvärvar skattepliktig vara från ett annat EG-land och varan transporteras av säljaren eller av annan för säljarens räkning (distansförsäljning), är säljaren skattskyldig. Säljaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten innan transport från det andra EG-landet påbörjas.

Om annan än upplagshavare, registrerad varumottagare eller oregistrerad varumottagare i Sverige förvärvar skattepliktig vara från ett annat EG-land och varan transporteras av säljaren eller av annan för säljarens räkning (distansförsäljning), är säljaren skattskyldig. Säljaren skall ställa säkerhet för betalning av skatten innan transport från det andra EG-landet påbörjas. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

Vid distansförsäljning skall säljaren företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av alkoholskatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Andra stycket gäller inte en utländsk säljare som är juridisk person och har ett fast driftställe här i landet.

Bestämmelserna i 11 § första meningen om återkallelse tillämpas även på representant som avses i andra stycket.

16 §

Den som är skattskyldig enligt 8 § 5 skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av skatten.

Den som är skattskyldig enligt 8 § 5 skall, innan varorna transporteras från det andra EG-landet, anmäla varorna till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av skatten. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

18 §⁵

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 9 § eller registrerad varumottagare enligt 12 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:1281) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 9 § eller registrerad varumottagare enligt 12 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:1281) och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

⁵ Senaste lydelse 2000:1298.

och prisregleringsavgifter.

31 g §⁶

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
 2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
 3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §, eller
 4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt *skattebetalningslagen (1997:483)*.

34 §⁷

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*. Vid beskattning enligt 26 § skall dock endast 2 kap. 5 §, 3 kap. 5-16 §§, 4 kap. 13 §, 5 kap., 8 kap. och 9 kap. 4 § *lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* tillämpas.

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Beskattningsmyndigheten beslutar om skatt som avses i 26 §. Skatten skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer. I övrigt skall 11 kap. 19 § andra stycket, 13 kap. 1 §, 14 kap. 4, 5 och 7 §§, 16 kap. 1-3 §§, 17 kap. 2, 3, och 7-11 §§, 19 kap. 6, 7, 8-11, 14 och 15 §§, 20 kap., 21 kap., 22 kap. och 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen tillämpas.

Om den som är skattskyldig enligt 26 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad han enligt beslut av beskattningsmyndigheten eller domstol skall betala, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket skall sådan skatt enligt denna lag som den avgiftsskyldige är skyldig räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala skall dock inte räknas av.

⁶ Senaste lydelse 2001:517.

⁷ Senaste lydelse 2001:517.

35 §⁸

Beslut enligt 31 a och 31 b §§
får inte överklagas. Övriga beslut
enligt denna lag får överklagas hos
allmän förvaltningsdomstol av den
skattskyldige och sökanden.

Beslut enligt denna lag får över-
klagas hos allmän förvaltnings-
domstol av den skattskyldige och
sökanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller
fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

⁸ Senaste lydelse 2000:481.

2.22 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Dröjsmålsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I fråga om *indrivning av skatt och avgift* enligt denna lag gäller bestämmelserna i 5 kap. 16 och 18 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Föreslagen lydelse

6 §¹

Dröjsmålsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

I fråga om skatt och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om *indrivning och verkställighet* i 20 kap. samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Det belopp som anges i 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen skall dock vid tillämpning av denna lag i stället vara 100 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1998:508.

2.23 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi¹

dels att 6 kap. 2 och 10 §§, 9 kap. 12–15 §§, 10 kap. 12 § och 11 kap. 6 och 13 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 4 kap. 4, 6–8 och 10–12 §§, 5 kap. 3–5 §§, 6 kap. 1 §, 8 kap. 3 §, 9 kap. 9 b §, 10 kap. 11 §, 11 kap. 7 § och 12 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 4 kap. 12 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

4 §²

En upplagshavare i Sverige skall hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras honom i Sverige eller annat EG-land vid

1. transport av obeskattat bränsle till en annan svensk upplagshavare,
2. transport av obeskattat bränsle till en näringsidkare i ett annat EG-land.

Säkerheten skall ställas innan transporten påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de obeskattade bränslen som upplagshavaren transporterar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet skall hänsyn endast tas till de dygn under ett år då transport av obeskattat bränsle sker.

Säkerheten skall ställas innan transporten påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de obeskattade bränslen som upplagshavaren transporterar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet skall hänsyn endast tas till de dygn under ett år då transport av obeskattat bränsle sker. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om påförd skatt inte betalas i rätt tid. Har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EG-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid.*

Upplagshavare skall även ställa säkerhet för betalning av *skatten i samband med tillverkning, bear-*

Upplagshavare skall även ställa säkerhet för betalning av *skatt för sådana lagerbrister som avses i*

¹ Senaste lydelse av
6 kap. 2 § 2001:518
6 kap. 10 § 2001:518
9 kap. 12 § 1998:1680
9 kap. 13 § 1999:1109
9 kap. 14 § 2001:518
9 kap. 15 § 2000:484
11 kap. 13 § 2000:484

² Senaste lydelse 2001:518.

betning eller lagring av bränslen. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år.

5 kap. 1 § 4. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av skatten på de bränslen som upplagshavaren i medeltal förvarar i skatteupplaget under ett år. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

6 §³

Annan än upplagshavare kan ansöka om registrering som varumottagare hos beskattningsmyndigheten, om han i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs i Sverige tar emot bränslen från en upplagshavare i ett annat EG-land. Registrering får meddelas den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som registrerad varumottagare.

Registrerad varumottagare skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som han tar emot. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslena.

Registrerad varumottagare skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen som han tar emot. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslena. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

Bestämmelserna i 5 § om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare.

7 §

Den som, utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs i Sverige tar emot leverans av bränsle från en upplagshavare i ett annat EG-land (oregistrerad varumottagare) skall, innan transporten från det andra EG-landet påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten samt hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

Den som, utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs i Sverige tar emot leverans av bränsle från en upplagshavare i ett annat EG-land (oregistrerad varumottagare) skall, innan transporten från det andra EG-landet påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten samt hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

8 §⁴

Upplagshavare som är registrerad i ett annat EG-land och som levererar bränsle till en varumottagare som avses i 6 eller 7 §, får utse en skat-

³ Senaste lydelse 1999:1006.

⁴ Senaste lydelse 1997:359.

terepresentant i Sverige. Skatterepresentanten skall godkännas av beskattningsmyndigheten.

Skatterepresentanten är, i stället för varumottagaren, skattskyldig för bränsle som den utländske upplagshavaren levererar till varumottagare i Sverige.

Skatterepresentanten skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen för vilka han är skyldig att betala skatt. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslena.

Skatterepresentanten skall ställa säkerhet för betalning av skatten på de bränslen för vilka han är skyldig att betala skatt. Säkerheten skall uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på bränslena. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

Bestämmelserna i 5 § om återkallelse tillämpas även på skatterepresentant.

10 §

Vid distansförsäljning till en köpare i Sverige skall säljaren, innan transporten av bränslet påbörjas från det andra EG-landet, hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

Vid distansförsäljning till en köpare i Sverige skall säljaren, innan transporten av bränslet påbörjas från det andra EG-landet, hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

Vid distansförsäljning skall säljaren företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av skatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos *skatterepresentanten*.

Vid distansförsäljning skall säljaren företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av säljaren som ombud för denne svara för redovisningen av skatt och i övrigt företräda säljaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos *representanten*.

Andra stycket gäller inte en utländsk säljare som är juridisk person och har ett fast driftställe i Sverige.

Bestämmelserna i 5 § första meningen om återkallelse tillämpas även på representant som avses i andra stycket.

11 §⁵

Den som är skattskyldig enligt 1 § första stycket 5 skall, innan bränslet transporteras från det and-

Den som är skattskyldig enligt 1 § första stycket 5 skall, innan bränslet transporteras från det and-

⁵ Senaste lydelse 1999:1070.

ra EG-landet, anmäla bränslet till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av skatten.

ra EG-landet, anmäla bränslet till beskattningsmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av skatten. *Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.*

12 §⁶

Skattskyldig för energiskatt för råttololja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. *godkänts som lagerhållare enligt 12 b §,*

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. *enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,*

2. *i annat fall än som avses i 1, tillverkar eller bearbetar bränsle,*

3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in kolbränsle, petroleumkoks, råttololja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. *den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.*

4. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

12 b §

Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. *tillverka eller bearbeta bränsle, eller*

2. *i större omfattning*

a) *hålla bränsle i lager, eller*

b) *återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten,*

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare får återkallas om förutsättningar-

⁶ Senaste lydelse 2001:518.

na för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

5 kap.

3 §⁷

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4, när bränslet av honom levereras till köpare,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller andra stycket eller enligt 4 kap. 12 § första stycket 4 eller andra stycket, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är *registrerad* eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara *registrerad*, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats.

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är *godkänd lagerhållare* eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara *godkänd som lagerhållare*, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats.

4 §⁸

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6, när bränslet tillverkas eller bearbetas.

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 2, när bränslet tillverkas eller bearbetas.

5 §

När bränsle importeras av någon som inte är

1. upplagshavare,

2. *registrerad enligt 6 kap. 10 § första stycket som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1, eller*

3. *skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 2*

skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen

1. upplagshavare, *eller*

2. *godkänd lagerhållare*

skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen

⁷ Senaste lydelse 2001:518.

⁸ Senaste lydelse 2001:518.

(2000:1281) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

(2000:1281) och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

6 kap.

1 §⁹

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Vid beskattning enligt 4 kap. 2 § skall dock endast 2 kap. 5 §, 3 kap. 5–16 §§, 4 kap. 13 §, 5 kap., 8 kap. och 9 kap. 4 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter tillämpas.

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Beskattningsmyndigheten beslutar om skatt som avses i 4 kap. 2 §. Skatten skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer. I övrigt skall 11 kap. 19 § andra stycket, 13 kap. 1 §, 14 kap. 4, 5 och 7 §§, 16 kap. 1–3 §§, 17 kap. 2, 3, och 7–11 §§, 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§, 20 kap., 21 kap., 22 kap. och 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen tillämpas.

Om den som är skattskyldig enligt 4 kap. 2 § har betalat in skatt och den inbetalda skatten överstiger vad han enligt beslut av beskattningsmyndigheten eller domstol skall betala, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige.

Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt tredje stycket skall sådan skatt enligt denna lag som den avgiftsskyldige är skyldig räknas av. Skattebelopp som den skattskyldige har fått anstånd med att betala skall dock inte räknas av..

8 kap.

3 §¹⁰

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
 2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
 3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §, eller
 4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).

⁹ Senaste lydelse 2001:518.

¹⁰ Senaste lydelse 2001:518.

prisregleringsavgifter.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 kap.

9 b §¹¹

I fall som avses i 9 § får beskattningsmyndigheten efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande fatta slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom.

Den komplettering som avses i andra stycket skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten före mars månads utgång året efter det kalenderår som ansökan avser.

Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får slutligt beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–11 §§ och 16–18 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på skatt som påförs med stöd av andra stycket.

10 kap.

11 §¹²

Bestämmelserna i 1 kap. 6 § och 5 kap. 16 och 18 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall tillämpas på avgift enligt detta kapitel.

Bestämmelserna i 20 kap. 1, 2, 4 och 7 §§ samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall tillämpas på avgift enligt detta kapitel.

11 kap.

7 §

Skyldigheten att betala energiskatt inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2, när elektrisk kraft

a) levereras till en förbrukare som inte är registrerad enligt 6 § (skattepliktig leverans), eller

a) levereras till en förbrukare som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2 (skattepliktig leverans), eller

¹¹ Senaste lydelse 1998:1699.

¹² Senaste lydelse 2001:518.

b) tas i anspråk för annat ändamål än försäljning (skattepliktig egenförbrukning), och

2. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, när elektrisk kraft levereras till en köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.

12 kap.

1 §¹³

Beslut enligt 9 kap. 13 och 14 §§ får inte överklagas. Övriga beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Den som vid lagens ikraftträdande är registrerad enligt 6 kap. 10 § första stycket som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller enligt 6 kap. 10 § andra stycket, i dess äldre lydelse, skall anses godkänd som lagerhållare enligt den nya paragrafen, 4 kap. 12 b §.

¹³ Senaste lydelse 2000:484.

2.24 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Vad som föreskrivs i 6–8 §§ om skatter och tullar gäller även för avgifter som avses i

1. socialavgiftslagen (2000:980),
2. 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,

3. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och

4. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

2. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och

3. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2000:996.

2.25 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

dels att 5 § skall upphöra att gälla,

dels att 6, 8 och 9 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skattskyldighet inträder när

1. naturgrus levereras till en köpare,

2. naturgrus tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning, eller

3. den *skattskyldige avregistreras*, varvid skattskyldigheten omfattar det naturgrus som då ingår i hans lager.

3. den *skattepliktiga verksamheten upphör*, varvid skattskyldigheten omfattar det naturgrus som då ingår i hans lager.

8 §

I en deklaration som avser naturgrusskatt får avdrag göras för skatt på sådant naturgrus

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt, eller

2. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp.

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådant naturgrus

9 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.26 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller förhandsbesked om

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),

2. *skatt* som avses i 1 kap. 1 § första stycket *1 lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*,

2. *punktskatt* som avses i 1 kap. 1 § *andra stycket skattebetalningslagen (1997:438)*,

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2001:336.

2.27 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

dels att 2 kap. 13 §, 3 kap. 5 § samt 4 kap. 2 och 5–8 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 4 kap. 8 a och 8 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

13 §¹

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket skall tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* som fattades innan varorna omhändertogs.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *skattebetalningslagen (1997:483)* som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 4 § tullagen (2000:1281).

3 kap.

5 §²

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, skall Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt skall tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Saknas tillräckliga uppgifter för att fastställa skatten får denna tas ut med ett belopp som framgår av 1 § lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *lagen (1984:151) om punkt-*

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *skattebetalningslagen*

¹ Senaste lydelse 2000:1303.

² Senaste lydelse 1999:1331.

skatter och prisregleringsavgifter (1997:483) som fattades innan som fattades innan varorna om- varorna omhändertogs. händertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, skall mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

4 kap.

2 §³

Om en avsändande upplagshavare kommer in med ett i föreskriven ordning upprättat ledsagardokument eller bevis om ställd säkerhet till Tullverket inom en månad från dagen för beslutet om transporttillägg, skall transporttillägg som påförts med stöd av 1 § första stycket 1 undanröjas.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket skall undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*, *lagen (1994:1563) om tobaksskatt*, *lagen (1994:1564) om alkoholskatt* eller *lagen (1994:1776) om skatt på energi* konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket skall undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *skattebetalningslagen (1997:483)*, *lagen (1994:1563) om tobaksskatt*, *lagen (1994:1564) om alkoholskatt* eller *lagen (1994:1776) om skatt på energi* konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

5 §

Transporttillägg tas ut på samma sätt som skatt enligt 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på transporttillägg.

6 §

Skatt som beslutats med stöd av 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § förfaller till betalning omedelbart och skall betalas till Tullverket.

Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag skall betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 19 kap. 8, 9, 11 och 15 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

³ Senaste lydelse 1999:438.

7 §⁴

En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten om

1. ett beslut *enligt 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 §* överklagats,
2. den skattskyldige begärt omprövning,
3. Riksskatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, eller
4. det i andra fall kan antas att skatten kommer att sättas ned.

Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar.

En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten *eller transporttillägget* om

1. ett beslut *om skatt eller transporttillägg* överklagats,
4. det i andra fall kan antas att skatten *eller transporttillägget* kommer att sättas ned.

Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ *samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena* skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar.

8 §

Om skatt som beslutats med stöd av *2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 §* skall återbetalas efter omprövning eller överklagande skall ränta utgå *enligt 5 kap. 14 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*. Ränta utgår från den dag då skattebeloppet har betalats till och med den dag då det återbetalas.

I fråga om indrivning gäller 5 kap. 16–18 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Om skatt *eller transporttillägg* som beslutats med stöd av *denna lag* skall återbetalas efter omprövning eller överklagande skall ränta utgå *med den räntesats som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483)*. Ränta utgår från den dag då skattebeloppet *eller transporttillägget* har betalats till och med den dag då det återbetalas.

8 a §

I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §, indrivning i 20 kap. samt verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

8 b §

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om

⁴ Senaste lydelse 2001:334.

handelsbolag och enkla bolag avseende skatt och transporttillägg enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket har fattats skall vad som sägs om skattskyldig och den som är skyldig att betala transporttillägg gälla ansvarig delägare och vad som sägs om skatt och transporttillägg gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.28 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg.

Härigenom föreskrivs att 13 och 14 §§ lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Om Tullverket begär det skall tillståndshavaren tillhandahålla bokföringshandlingar och övriga handlingar som rör verksamheten. Tillståndshavaren skall också lämna tillträde till utrymmen som används i verksamheten.

Bestämmelserna om handlingar och uppgifter som skall undantas i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i motsvarande mån handlingar och uppgifter som skall tillhandahållas enligt denna lag.

Bestämmelserna om handlingar och uppgifter som skall undantas i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i motsvarande mån handlingar och uppgifter som skall tillhandahållas enligt denna lag.

14 §

Tullverket får återkalla ett tillstånd till proviantering om

1. förutsättningarna för att bevilja tillstånd inte längre finns,
2. tillståndshavaren använder varorna för andra ändamål än som anges i tillståndet,
3. tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 12 eller 13 §, eller
4. tillståndshavaren inte samverkar vid skatterevision enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller skattebetalningslagen (1997:484).

4. tillståndshavaren inte samverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat beslutas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.29 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Härigenom föreskrivs att 7 och 9 §§ lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Skyldig att betala avfallsskatt är den som bedriver verksamheten på anläggningen.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

9 §

Bestämmelserna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter om förfarandet vid beskattningen gäller för avfallsskatt. Redovisningsperioden för avfallsskatt är dock kalenderkvartal.

Bestämmelserna i *skattebetalningslagen (1997:483)* om förfarandet vid beskattningen gäller för avfallsskatt. Redovisningsperioden för avfallsskatt är dock kalenderkvartal.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.30 Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

Härigenom föreskrivs att 30 § revisionslagen (1999:1079) skall ha följande lydelse.

30 §¹

I revisionsberättelsen skall revisorn anmärka om han har funnit att företaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483),
 2. att anmäla sig för registrering enligt 3 kap. 2 § skattebetalningslagen,
 3. att lämna skattedeklaration enligt 10 kap. 9 eller 10 § skattebetalningslagen *eller deklaration enligt 2 kap. 1 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter,* eller
 4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som omfattas av 1 kap. 1 och 2 §§ skattebetalningslagen *eller 1 kap. 1 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.*
3. att lämna skattedeklaration enligt 10 kap. 9, 9 a eller 10 § skattebetalningslagen, eller
 4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som omfattas av 1 kap. 1 och 2 §§ skattebetalningslagen.

Om revisionsberättelsen innehåller en anmärkning om att företaget inte har fullgjort en skyldighet som avses i första stycket 1-3, skall revisorn genast sända en kopia av revisionsberättelsen till skattemyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

¹ Senaste lydelse 2001:1225.

2.31 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 7 § och 9 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

7 §¹

Räntor på återbetald skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser är skattefria:

- 58 b § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
- 5 kap. 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
- 40 och 42 §§ lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
- 33 § tullagen (1994:1550), och
- 19 kap. 2 och 12–14 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

9 kap.

8 §²

Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

- 5 kap. 12 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
 - 60 § fordonsskattelagen (1988:327),
 - 5 kap. 14–18 §§ tullagen (2000:1281), och
 - 19 kap. 2 och 4–9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).
- Dröjsmålsavgifter beräknade enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering. Äldre föreskrifter tillämpas dock i fråga om ränta som bestämts enligt bestämmelserna i 5 kap. 12 eller 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

¹ Senaste lydelse 2001:329.

² Senaste lydelse 2001:329.

2.32 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

Härigenom föreskrivs att 3 och 4 §§ lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Skattskyldig är den som har tillstånd att inneha och driva en kärnkraftsreaktor.

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

4 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1994:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.33 Förslag till lag om upphävande av lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter

Härigenom föreskrivs att lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter skall upphöra att gälla vid utgången av år 2002. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003.

3 Ärendet och dess beredning

Punktskatternas infogning i skattekontosystemet och andra punktskattefrågor

En särskild utredare fick den 18 december 1997 i uppdrag att se över reglerna för förfarandet för punktskatter, m.m. (dir. 1997:152). Översynen skulle koncentreras till förfarandet för de harmoniserade punktskatterna, dvs. punktskatterna på alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljor. Utredningen har arbetat under namnet 1998 års punktskatteutredning och har avlämnat delbetänkandena Beskattning utan taxfree (SOU 1998:126) och Införsel av beskattade varor (SOU 1999:26). Dessa betänkanden har behandlats i prop. 1998/99:86 och prop. 1998/99:127 (bet. 1998/99:SkU21 och rskr. 1998/99:243 respektive bet. 1999/2000:SkU3 och rskr. 1999/2000:64).

I maj 2000 avlämnande 1998 års punktskatteutredning slutbetänkandet Punktskatterna - Reformerade betalningsregler, m.m. (SOU 2000:46). Utredningens lagförslag, i den del som behandlas i denna lagrådsremiss, finns i *bilaga 1*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2000/2211).

I betänkandet föreslår utredningen bl.a. att punktskatterna skall infogas i skattekontosystemet i skattebetalningslagen (1997:483). I propositionen Inköp av bränsle och alkohol utan punktskatt (2000/01:118), där utredningens förslag om att införa ett system med skattebefriade förbrukare m.m. behandlades, uttalade regeringen att infogandet av punktskatterna i skattekontosystemet kräver omfattande förberedelser från skatteförvaltningens sida (bet. 2000/01:SkU26, rskr. 2000/01:240). Enligt Riksskatteverket var arbetet med detta av sådan omfattning att punktskatterna kunde komma med i skattekontosystemet först den 1 januari 2003. Med hänsyn härtill valde regeringen att återkomma till denna fråga vid ett senare tillfälle.

I propositionen Vissa punktskattefrågor m.m. (prop. 2001/02:29) behandlades utredningens förslag om att ersätta dagens enhetliga förseningsavgift i skattebetalningslagen med en differentierad avgift (bet. 2001/02:SkU9, rskr 2001/02:63).

Hos Riksskatteverket har en arbetsgrupp tagit fram promemorian Utredning av hur punktskatter m.fl. kan införlivas i skattekontot. I promemorian lämnas förslag till lagändringar. I en skrivelse till Finansdepartementet den 15 november 2001 hemställer Riksskatteverket att departementet tar initiativ till de ändringar som föreslås i promemorian (dnr. Fi2001/4225).

Det är nu dags att ta upp förslaget att inordna punktskatterna i skattekontosystemet.

Vissa ändringar avseende registrerings- och redovisningsskyldighet för mervärdesskatt

Regeringen överlämnade den 4 oktober 2001 en proposition till riksdagen om ändrade regler för utländska företagens mervärdesskatt i Sverige (prop. 2001/02:28). Propositionen avser genomförandet av EG-direktivet

2000/65/EG om komplettering av det gemensamma systemet för mervärdesskatt och om ändring av direktiv 77/388/EEG - bestämning av vilka personer som skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44, Celex 32000L0065). Den nya lagstiftningen (SFS 2001:970 och 2001:971) innebär bl.a. att tillämpningen av s.k. omvänd skattskyldighet utökas vid utländska företagens omsättning inom landet av varor eller tjänster, dvs. då förvärvaren istället för säljaren blir betalningsskyldig för moms till staten. Den nya lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2002 men tillämpas i fråga om de nya reglerna om omvänd skattskyldighet först fr.o.m. den 1 juli 2002. Som en följd av den nya lagstiftningen har det visat sig att vissa följdändringar måste göras i de bestämmelser i mervärdesskattelagen (1994:200, ML) och skattebetalningslagen (1997:483, SBL) som reglerar förfarandet för redovisning och deklaration av mervärdesskatt. Även i skattebetalningsförordningen (1997:750, SBF) kommer vissa justeringar att behöva göras. Regeringen föreslår även att omvänd skattskyldighet av skatteadministrativa skäl inte skall gälla för de utländska företagare som är skattskyldiga för uthyrning av verksamhetslokal i Sverige. Frivillig skattskyldighet för utländska företagare för uthyrning av verksamhetslokaler kommer därmed även fortsättningsvis att helt och hållet administreras av skattemyndigheten och inte till någon del av Riksskatteverket Särskilda skattekontoret i Ludvika. De föreslagna lagändringarna har beretts med Riksskatteverket, Sveriges Fastighetsägarförbund, Svenskt Näringsliv och Tysk-Svenska Handelskammaren. Parterna har inte haft något att invända mot de föreslagna ändringarna.

4 Punktskatternas infogning i skattekontosystemet

4.1 En utvidgning av skattekontosystemet

<p>Regeringens förslag: Skattekontosystemet utvidgas till att omfatta även punktskatt.</p>

Utredningens förslag: Stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Fr.o.m. den 1 januari 1998 tillämpas ett nytt system för redovisning och betalning av de mest frekventa skatterna och avgifterna, det s.k. skattekontosystemet. Det syftar till enhetlighet och förenkling vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av skatter och avgifter genom en samordning av i första hand de oftast förekommande regelbundna skatterna och avgifterna. Skattekontosystemet omfattar bl.a. innehållen skatt, dvs. av arbetsgivare gjorda skatteavdrag från ersättning för arbete och av banker gjorda skatteavdrag för räntor, socialavgifter, mervärdesskatt, inkomstskatt, fastighetsskatt och förmögenhetsskatt. Det nya systemet regleras i skattebetalningslagen (1997:483, SBL).

Skattekontosystemet omfattar inte samtliga skatter och avgifter. Bl.a. punktskatterna, kupongskatten samt arvs- och gåvoskatten lämnades från

början utanför skattekontosystemet. Avsikten är emellertid att också dessa skatter samt även andra skatter och avgifter på sikt skall omfattas av den nya ordningen för redovisning och betalning m.m. Genom enkla och enhetliga förfaranderegler på skatte- och avgiftsområdet kan skatteadministrationen effektiviseras och göras mer resurssnål samtidigt som de enskilda skatte- och avgiftsbetalarna ges möjlighet att lättare skaffa sig kunskap om och överblicka gällande regelsystem (jfr prop. 1996/97:100 s. 257 f.).

Sedan den 1 juli 2001 omfattar skattekontosystemet även arvs- och gåvoskatten (prop. 2000/01:117, bet. 2000/01:SkU27, rskr. 2000/01:238).

För såväl skattemyndigheterna som de skattskyldiga är det en fördel om punktskatterna infogas i skattekontosystemet. Den som är skattskyldig för punktskatt är nämligen nästan undantagslöst även skatt- eller avgiftsskyldig för någon av de skatter eller avgifter som i dag omfattas av systemet, t.ex. mervärdesskatt. Ett inordnande av punktskatterna i skattekontosystemet innebär alltså att punktskatterna kan hanteras gemensamt med de skatter och avgifter som i dag ingår i systemet. Detta bör underlätta administrationen hos både skattskyldiga och skattemyndigheter. Med hänsyn till det nu sagda anser regeringen, i likhet med utredningen och remissinstanserna, att punktskatterna skall infogas i skattekontosystemet.

Förfarandet för punktskatter regleras i dag i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP). En jämförelse mellan reglerna i LPP och skattebetalningslagen visar att de båda lagarna i stora delar innehåller praktiskt taget identiska bestämmelser om beskattningsbeslut, kontroll, särskilda avgifter, omprövning och överklagande. Det saknas mot den bakgrunden skäl att behålla två regelverk utan i stället skall skattebetalningslagen vara direkt tillämplig i fråga om punktskatt och LPP upphävas.

I fortsättningen kommer alltså förfarandet för punktskatter att regleras enbart i skattebetalningslagen. Med punktskatter avses i detta sammanhang de skatter som nu räknas upp i 1 kap. 1 § först stycket 1 LPP, alltså sådana punktskatter för vilka Riksskatteverket i dag är beskattningssmyndighet. Här ingår även en avgift, nämligen avgift enligt bilskrotningslagen (1975:343). Frågan om skrotningsavgiften bör infogas i skattekontosystemet behandlas i avsnitt 4.8.

Det krävs endast relativt begränsade ändringar i skattebetalningslagen för att göra den tillämplig på punktskatterna. Ändringar av större principiell betydelse behandlas i avsnitten 4.2–4.10. Ändringar av mer teknisk karaktär kommenteras i avsnitt 9.

Förslaget att skattebetalningslagen skall gälla för punktskatterna och att LPP skall upphävas kräver en rad följdändringar. I 1 kap. 1 § första stycket 2 och 1 kap. 2 § LPP anges ett antal skatter och avgifter som i större eller mindre utsträckning använder sig av reglerna i LPP när det gäller förfarandet. Även några inte uppräknade lagar hänvisar till bestämmelser i LPP. Följdändringar krävs alltså i dessa lagar. Det handlar om att ersätta hänvisningar till LPP med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i skattebetalningslagen eller annan lagstiftning. Dessa ändringar kommenteras i avsnitt 4.9 och 9.

En bestämmelse om att skattebetalningslagen skall gälla vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av punktskatt skall tas in i 1 kap. 1 § SBL.

4.2 Redovisning och betalning av punktskatt

Regeringens förslag: Redovisning och betalning av punktskatt skall ske vid samma tidpunkt som gäller för övriga skatter och avgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483). Punktskatterna skall redovisas i en punktskattedeklaration.

Utredningens förslag: Utredningen föreslår, till skillnad från regeringen, att punktskatterna skall redovisas i samma skattedeklaration som övriga skatter och avgifter.

Remissinstanserna: *Svensk Handel* anser att förslaget kan leda till att små handelsföretag drabbas av högre räntekostnader eftersom en tidigarelagd redovisning medför räntekostnader för den skattskyldige. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Flertalet punktskatter skall redovisas och betalas senast den 25 i månaden efter redovisningsperioden, dvs. i princip den 25 i månaden efter den månad då skattskyldigheten inträdde. För de harmoniserade punktskatterna och lotteriskatten gäller i stället att de skall redovisas och betalas senast den 20 i månaden efter redovisningsperioden. Dessutom skall vissa skattskyldiga enligt lagen (1994:1563) om tobakskatt (LTS), lagen (1994:1564) om alkoholskatt (LAS) och lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE) redovisa punktskatt för varje skattepliktig händelse, se t.ex. 22 § LTS. I dessa fall skall redovisning och betalning ske senast fem dagar efter skattskyldighetens inträde.

Enligt skattebetalningslagen gäller andra redovisnings- och betalningstider. Det finns två förfallodagar för varje månad. Vilken förfallodag som gäller styrs av den skattskyldiges beskattningsunderlag för mervärdesskatt. Om beskattningsunderlaget, exklusive gemenskapsinterna förvärv och import, för beskattningsåret uppgår till högst 40 miljoner kr skall mervärdesskatten redovisas och betalas senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperioden. Innehållen skatt och arbetsgivaravgifter skall i sådana fall redovisas och betalas senast den 12 i månaden efter redovisningsperioden (den månad då lönen betalades ut).

Skattskyldiga med beskattningsunderlag, exklusive gemenskapsinterna förvärv och import, för beskattningsåret som överstiger 40 miljoner kr skall redovisa och betala mervärdesskatt senast den 26 i månaden efter redovisningsperioden. Samma redovisningstid gäller för innehållen skatt och arbetsgivaravgifter. Innehållen skatt och arbetsgivaravgifter skall emellertid även i dessa fall betalas senast den 12 i månaden.

I månaderna augusti och januari är förfallodagen den 17 i stället för den 12.

Den som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration skall redovisa och betala innehållen skatt och arbetsgivaravgifter senast den 12 i månaden efter redovisningsperioden. Mervärdesskatt skall, med vissa undantag, redovisas i självde-

klamation om beskattningsunderlaget, exklusive gemenskapsinterna förvärv och import, för beskattningsåret uppgår till högst en miljon kr.

Redovisnings- och betalningstiderna i skattebetalningslagen skiljer sig alltså från de tider som gäller enligt LPP och de materiella punktskattelagarna. Mycket av den förenkling som en övergång till skattekontosystemet innebär skulle gå förlorad om särskilda datum skulle gälla för punktskatterna. Regeringen anser därför att de redovisnings- och betalningstider som i dag gäller för mervärdesskatt m.fl. skatter även skall gälla för punktskatterna. I första hand bör de redovisnings- och betalningstider som enligt skattebetalningslagen gäller för mervärdesskatt också gälla för punktskatt. Detta är dock inte möjligt i fall då den skattskyldige inte skall redovisa mervärdesskatt eller redovisa mervärdesskatt i självdeklaration. I dessa fall skall punktskatt i stället redovisas och betalas inom samma tid som gäller för innehållen skatt och arbetsgivaravgifter, dvs. den 12 i månaden efter redovisningsperioden. Detta innebär att betalningen tidigareläggs med 13 eller 8 dagar (i augusti och januari med 8 eller 3 dagar) beroende på om den 25 eller 20 i månaden efter redovisningsperioden är förfallodag i dag.

Svensk Handel har invänt att förslaget kan leda till ökade räntekostnader för små handelsföretag. För det första bör det påpekas att det endast är i nyss nämnda fall som förslaget innebär att betalningen av punktskatt tidigareläggs. I övriga fall innebär förslaget att betalningen senareläggs. Vidare torde det vara mycket sällsynt att handelsföretag som är skattskyldiga för punktskatt har ett beskattningsunderlag för mervärdesskatt för beskattningsåret på högst en miljon kr. Det är därför mycket sannolikt att förslaget kommer att leda till att nästan alla handelsföretag kommer att få redovisa och betala punktskatt vid en senare tidpunkt än den som gäller i dag.

Vilka redovisnings- och betalningstider som skall gälla för de punktskatteskyldiga som i dag skall redovisa skatt för varje skattepliktig händelse behandlas i avsnitt 4.3.

En övergång till redovisnings- och betalningstiderna i skattebetalningslagen innebär att punktskatterna i de allra flesta fall skall betalas några dagar senare än i dag. De offentlig-finansiella effekter som detta medför behandlas i avsnitt 8.

Utredningen föreslår att redovisningen av punktskatt skall ske i samma skattedeklaration som övriga skatter och avgifter och att endast skattens bruttobelopp, yrkade avdrag och skattens nettobelopp skall anges på deklarationsblanketten. För den som är skattskyldig för flera punktskatter skall bruttobelopp, yrkade avdrag och nettobelopp läggas samman för alla punktskatter. Vidare anser utredningen att skattedeklarationen bör kompletteras med mer detaljerade uppgifter i bilagor där varje skatt redovisas för sig efter i stort sett samma mönster som gäller för dagens deklarationer. Frågan är om det är lämpligt eller om punktskatterna i stället bör redovisas i en egen punktskattedeklaration.

Den nuvarande skattedeklarationen upptar redovisning som avser mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och skatteavdrag. Dessa skatter och avgifter hanteras i ett gemensamt tekniskt system (MAGI) och beslutsbehörigheten avseende dem ligger på den regionskattemyndighet där den skattskyldige är registrerad. Punktskatter däremot ligger i dag i ett eget system (BRIS) och beslutsbehörigheten ligger på Riksskatteverket. Av

dem som i dagsläget lämnar skattedeklaration, cirka 420 000, redovisar endast cirka 3 500, alltså 0,8 %, också punktskatt. Härtill kommer att många av de som är skyldiga att redovisa punktskatt, i dagsläget inte är skyldiga att lämna skattedeklaration. Skattedeklarationen i dess nuvarande utformning med en sida rymmer inte några ytterligare uppgifter varför redovisningen avseende punktskatterna, om de skall lämnas i skattedeklaration, måste lämnas på sidor som läggs till skattedeklarationen. Att göra skattedeklarationen flersidig är tänkbart men leder till tekniska problem.

Mot den nu angivna bakgrunden synes det mindre lämpligt att komplicera dagens skattedeklaration med ytterligare uppgifter och sidor avseende punktskatt, inte minst mot bakgrund av att nästan alla som i dag lämnar skattedeklaration inte kommer att beröras av att punktskatterna infogas i skattekontosystemet. Dessa skattskyldigas redovisning bör därför inte kompliceras på grund av att punktskatterna infogas i skattekontosystemet.

Vidare måste varje enskild punktskatt redovisas och beslutas för sig. Den skattskyldige måste lämna vissa uppgifter, vilka kan variera från punktskatt till punktskatt, enligt formulär för att rätt skatt skall kunna beslutas. För den skattskyldige torde det spela mindre roll om uppgifterna lämnas på en bilaga till skattedeklarationen eller i en punktskattedeklaration för varje punktskatt. Att redovisa punktskatterna i en punktskattedeklaration och mervärdesskatt m.fl. skatter i skattedeklarationen kommer alltså inte att vara mer betungande för de skattskyldiga jämfört med utredningens förslag.

Om skattedeklarationen, som utredningen föreslår, skall omfatta också redovisningen av punktskatterna, måste det informationsmaterial som stöder skattedeklarationsredovisningen behandla såväl mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och innehållen skatt som punktskatter. Med hänsyn till att de som i dag redovisar punktskatt bara utgör ca 0,8 % av dem som redovisar mervärdesskatt m.fl. skatter i skattedeklaration skulle utredningens förslag försvåra strävandena att förenkla och målgruppsanpassa informationen från skattemyndigheterna. Den information som krävs för en korrekt beräkning och redovisning av punktskatterna är omfattande och bör därför bara tillställas dem som berörs av informationen.

Begreppet ”Skattedeklaration”, liksom ”Särskild skattedeklaration”, är idag förknippat med redovisningen av mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och innehållen skatt. Om även redovisningen av punktskatterna tas in i en sådan deklaration kommer behovet av förklaringar angående vilken skatteredovisning som avses att öka, t.ex. när redovisning av viss skatt som skall lämnas i skattedeklaration saknas. Det leder i sin tur till att risken för missuppfattningar och sammanblandningar ökar.

Redovisning av punktskatter i skattedeklarationen, skulle vidare kräva att det administrativa stödet för punktskatter till viss del integrerades med det administrativa stödet för hantering av mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och innehållen skatt – dvs. de skatter som idag redovisas i skattedeklaration. Sett från systemadministrativ synpunkt är en sådan koppling mellan systemen inte eftersträvansvärd. Komplexiteten i de administrativa systemen är stor och kostnaderna för utveckling och förvaltning ökar ju fler skatter som hanteras i samma system. Detta gäller särskilt om det

rör sig om skatter som endast betalas av ett fåtal av de skattskyldiga som ingår i systemet.

En fördel med en egen punktskattedeklaration för varje punktskatt är att önskemål om att ta in mer detaljerade uppgifter för skatteberäkning och kontroll blir lättare att uppfylla. Egna deklARATIONER för punktskatterna medför således inte bara positiva effekter för uppgiftslämnarna utan även att skatteförvaltningen kan skapa enklare och mer renodlade IT-lösningar.

Sammanfattningsvis konstaterar regeringen att utredningens förslag att punktskatterna skall redovisas tillsammans med mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och innehållen skatt i skattedeklarationen inte leder till några fördelar för de skattskyldiga eller skatteförvaltningen. Däremot finns det, som framgår ovan, klara fördelar med att låta de som är skattskyldiga för punktskatt redovisa skatten i en punktskattedeklaration för varje punktskatt och detta utan att fördelarna i stort med att infoga punktskatterna i skattekontosystemet går förlorade. De avsedda förenklingarna för de skattskyldiga uppnås bl.a. genom att det föreslås att redovisnings- och betalningstiderna för punktskatterna skall vara desamma som för antingen mervärdesskatt eller arbetsgivaravgifter och innehållen skatt. Företagen kommer alltså även om punktskatterna skall redovisas i en punktskattedeklaration för varje punktskatt att kunna göra en gemensam inbetalning för samtliga skatter. Med hänsyn till det nu sagda anser regeringen att punktskatterna skall redovisas i en punktskattedeklaration för varje punktskatt. Hur de skattskyldiga som i dag redovisar skatt för varje skattepliktig händelse skall redovisa skatten i skattekontosystemet behandlas i avsnitt 4.3.

Regeringen föreslår alltså att de redovisnings- och betalningstider som i dag gäller för mervärdesskatt m.fl. skatter även skall gälla för punktskatterna och att punktskatterna skall redovisas i en egen punktskattedeklaration för varje punktskatt.

Förslaget föranleder ändringar i 10 kap. 18, 19 och 22 §§ SBL. Dessutom införs två nya paragrafer i skattebetalningslagen, 10 kap. 9 a och 17 b §§.

4.3 Redovisning av skattepliktiga händelser

Regeringens förslag: Skattskyldiga enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi som i dag skall redovisa skatt för varje skattepliktig händelse skall göra det även efter det att punktskatterna infogats i skattekontosystemet. Detsamma skall gälla för skattskyldiga för skatt på vinstsparande. Skatten skall i dessa fall redovisas i en särskild skattedeklaration.

Utredningen föreslår att skattskyldiga som redovisar skatt för varje skattepliktig händelse i stället skall redovisa skatt för redovisningsperioder.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* anser att det är angeläget att förslaget genomförs. *Svenska Petroleum Institutet* anser att det inte längre

finns behov av att ändra redovisningsreglerna. Övriga remissinstanser lämnar förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser om att vissa skattskyldiga skall redovisa punktskatt för varje skattepliktig händelse finns i lagarna om skatt på alkohol, tobak och energi. Det rör sig om skattskyldiga som inte skall vara registrerade, t.ex. oregistrerade varumottagare eller den som för kommersiella ändamål för in eller tar emot beskattade varor från ett annat EU-land. Redovisning och betalning av skatten skall ske senast fem dagar efter den dag då skattskyldigheten inträdde (se t.ex. 22 § LTS. Dessutom skall den som är skattskyldig enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande redovisa skatt för varje skattepliktig händelse. Skatten skall redovisas och betalas senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen eller med andra ord vinstdragningen.

Bakgrunden till utredningens förslag är att man från skatteförvaltningens sida påpekat att dagens regler för skatteredovisningen i vissa fall medför ett betydande arbete för beskattningsmyndigheten. Ett fall förs fram särskilt. På en del bensinstationer blandas etanol i dieselolja eller bensin. Det leder till att bränslet får en annan miljöklassning och att högre skatt skall tas ut för blandningen än för de olika bränslena var för sig. I sådana fall skall skatt redovisas för varje skattepliktig händelse, som i det här fallet är att etanol blandas med annat bränsle. Det innebär att en deklaration måste lämnas varje gång bränsle blandas. *Svenska Petroleum Institutet* påpekar dock att det numer är mycket ovanligt att man på bensinstationer blandar i etanol i dieselolja eller bensin och att miljöklassningen inte längre påverkas. Enligt institutet har därför grunden för att ändra redovisningsreglerna fallit bort.

I departementspromemorian *Straffrättslig sanktionering av EG:s punktskatteregler för alkohol, tobak och mineraloljor* (Ds 2001:58) föreslås att tidpunkten för att ge in deklaration tidigareläggs. Förslaget berör bl.a. dem som för kommersiella ändamål för in eller tar emot beskattade varor från ett annat EU-land. Dessa skattskyldiga skall enligt förslaget lämna deklaration senast vid skattskyldighetens inträde, dvs. senast när varorna förs in till Sverige. Syftet med förslaget är att skattebrottslagen (1971:69) skall bli tillämplig i fall då oredovisad skatt upptäckts i samband med införseln. Promemorian har remissbehandlats. Remisstiden gick ut den 15 februari 2002.

Utredningens förslag att de som i dag redovisar punktskatt för varje skattepliktig händelse i stället skall redovisa skatt för redovisningsperioder innebär att deklaration skall lämnas vid en senare tidpunkt än i dag. Utredningens förslag går alltså i en annan riktning än det förslag som läggs fram i departementspromemorian. Att nu gå vidare med utredningens förslag skulle försvåra ett eventuellt genomförande av det förslag som läggs fram i promemorian. Med hänsyn härtill och till att skälen för utredningens förslag inte längre är lika starka anser regeringen att de som i dag redovisar punktskatt för varje skattepliktig händelse skall göra det även efter det att punktskatterna infogats i skattekontosystemet.

Däremot finns det skäl att förenkla dagens regler något. Bestämmelserna i lagarna om skatt på alkohol, tobak och energi på detta område är nämligen onödigt omfattande. Varje skattepliktig händelse har en egen reglering, som föreskriver samma sak, att skatten skall redovisas och betala senast fem dagar efter skattskyldighetens inträde. I stället bör en

ny paragraf införs i skattebetalningslagen, 10 kap. 32 a §, som reglerar samtliga de fall som nu regleras i lagarna om skatt på alkohol, tobak och energi. Redovisningen skall ske i en särskild skattedeklaration. Deklarationen skall lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen, vilket innebär att skatten precis som i dag skall redovisas och betalas inom fem dagar. Ändringen innebär att 22 § LTS, 21 § LAS och 6 kap. 2 § LSE kan upphävas.

Även i fråga om skatten på vinstsparande bör redovisning för varje skattepliktig händelse behållas. Skatten skall även i dessa fall redovisas i en särskild skattedeklaration. Deklarationen skall i likhet med vad som gäller i dag lämnas in senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen. För att uppnå detta införs en ny paragraf, 10 kap. 32 c § SBL.

I övrigt innebär förslaget att de gemensamma bestämmelserna om särskilda skattedeklarationer flyttas från 10 kap. 32 § SBL till en ny paragraf, 10 kap. 32 c §.

4.4 Skönsbeskattning

Regeringens förslag: Ett beslut om skönsbeskattning rörande punktskatt skall inte kunna leda till att den skattskyldige får tillbaka överskjutande skatt.

Utredningen föreslår inga särskilda regler för punktskatt.

Remissinstanserna: Har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Såväl LPP som skattebetalningslagen har regler om beskattningsbeslut i fall då den skattskyldige inte har lämnat deklaration eller då de uppgifter som lämnats är för knapphändiga (skönsbeskattning). Har den skattskyldige inte lämnat någon deklaration anses skatten ha bestämts till noll kr. Ett sådant nollbeslut kan omprövas av beskattningsmyndigheten.

Enligt skattebetalningslagen skall skatten då bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram. Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som på grund av utebliven eller försenad deklaration bestämts till noll kr bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Ett nollbeslut rörande mervärdesskatt skall dock kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna (11 kap. 19 § andra stycket SBL).

Om omständigheterna inte talar för annat fattas alltså beslut om skönsbeskattning enligt schablon. Något utredningsarbete föregår inte beslutet utan beslutet fattas genom automatiserad databehandling.

LPP innehåller ingen bestämmelse om beslut om skönsbeskattning enligt schablon. Några problem att fatta beslut om skönsbeskattning enligt schablon beträffande punktskatt finns dock inte. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet bör därför schablonregeln även gälla för punktskatter.

Syftet med den spärregel som finns avseende mervärdesskatt är att hindra att beslut om skönsbeskattning enligt schablon leder till återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt. Ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel som grundas på ett beslut om överskju-

tande ingående mervärdesskatt skall nämligen återbetalas automatiskt, dvs. utan att den skattskyldige begär det.

Enligt vad regeringen inhämtat från skatteförvaltningen förekommer det att skattskyldiga för punktskatt redovisar avdrag som överstiger skattens bruttobelopp, överskjutande punktskatt, för tre på varandra följande redovisningsperioder. Eftersom automatisk återbetalning skall ske om ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel grundas på ett beslut om punktskatt behövs en spärregel även beträffande punktskatt. Det föreslås därför att ett nollbeslut rörande punktskatt skall kvarstå, om endast överskjutande punktskatt har bestämts för de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Detta föranleder en ändring i 11 kap. 19 § SBL.

4.5 Registrering

Regeringens förslag: Bestämmelser i punktskattelagarna om att vissa skattskyldiga skall vara registrerade slopas. Vilka skattskyldiga för punktskatt som skall registreras skall i stället uteslutande regleras i skattebetalningslagen (1997:483).

Utredningens förslag: Den som skall eller, efter särskilt beslut, får vara registrerad enligt punktskattelagarna skall registreras enligt skattebetalningslagen.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* anser att det är förvirrande att ha bestämmelser om registrering i både punktskattelagarna och skattebetalningslagen och att begreppet ”registrerad skattskyldig” därför bör utmönstras ur punktskattelagarna. Övriga remissinstanser har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I punktskattelagarna finns bestämmelser om att vissa skattskyldiga skall vara registrerade hos beskattningsmyndigheten. Det finns även bestämmelser om att vissa skattskyldiga får registreras som skattskyldiga om de med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämpliga. Sådana bestämmelser finns i lagen om tobaksskatt, lagen om skatt på energi och lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel (LSG). Bakgrunden till bestämmelserna om frivillig registrering är att huruvida en skattskyldig är registrerad eller inte kan påverka skattskyldighetens inträde och andra skattefrågor. Som exempel kan nämnas att skattefria leveranser kan äga rum mellan registrerade skattskyldiga. Det förekommer också att den som är registrerad som skattskyldig inte behöver betala skatt på importerade varor till Tullverket utan kan redovisa skatten enligt reglerna i LPP.

Regeringen delar *Riksskatteverkets* uppfattning att det är förvirrande att ha bestämmelser om registrering i såväl skattebetalningslagen som i de olika punktskattelagarna. En registrering är en administrativ åtgärd som bl.a. har betydelse för utskickandet av deklarerationer. Eftersom punktskatterna skall redovisas och betalas enligt skattebetalningslagen bör det framgå direkt av den lagen vilka skattskyldiga för punktskatt som skall registreras. För en sådan lösning talar även det faktum att frågan om vem som skall registreras för betalning av innehållen skatt, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt uteslutande regleras i skattebetalningslagen. Regeringen föreslår alltså att frågan om vilka punktskattskyldiga som

skall registreras uteslutande skall regleras i skattebetalningslagen. Bestämmelserna om registrering i de olika punktskattelagarna bör därför slopas. Huruvida det är möjligt och lämpligt att låta en registrering enligt skattebetalningslagen vara avgörande för skattskyldighetens inträde och andra skattefrågor behandlas i avsnitt 5.

Förslaget föranleder bl.a. ändringar i 3 kap. 1 § SBL.

4.6 Proportionalitetsregeln i skattebetalningslagen

Regeringens förslag: Om en säkerhet som ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall tas i anspråk skall, efter det att skatteskulden fördelats proportionellt mellan de skatter som påförts under aktuell period, obetald punktskatt fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Utredningen föreslår inga särskilda regler om säkerhet.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* anser att de problem som rör proportionalitetsregeln behöver analyseras närmare innan punktskatterna infogas i skattekontosystemet. Övriga remissinstanser har inget att erinra mot utredningens bedömning.

Skälen för regeringens förslag: I skattekontosystemet kan den skattskyldige inte bestämma att det inbetalda beloppet skall avse viss skatt, t.ex. mervärdesskatt. Samtliga skatter och avgifter behandlas nämligen på samma sätt. Ingen skatt eller avgift sätts före en annan. Betalningar och andra belopp som skall räknas kontohavaren tillgodo bokförs således utan någon avräkningsordning mellan olika skatter och avgifter på skattekontot.

Om det finns en skatte- eller avgiftsskuld och det behöver anges vilken skatt eller avgift som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som debiterats på kontot under den aktuella perioden, den s.k. proportionalitetsregeln.

Riksskatteverket redogör i sitt remissvar för en rad tillämpningsproblem avseende proportionalitetsregeln. Det rör sig, med ett undantag, om problem som finns redan i dag och som inte har någon direkt koppling till punktskatternas infogning i skattekontosystemet. Vidare har skatteförvaltningen hittat fungerande lösningar på problemen. Med hänsyn till det nu sagda och till att problemen inte kommer att accentueras när punktskatterna infogas i skattekontosystemet behandlas problemen inte närmare här.

Ett problem förtjänar dock att behandlas och det är hur säkerheter för betalning av punktskatt skall behandlas i skattekontosystemet. Enligt bestämmelser i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi skall skattskyldiga ställa säkerhet för betalning av skatt. Bestämmelserna grundar sig på rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, det s.k. cirkulationsdirektivet (EGT nr L 076, 23.3.1992 s. 1, Celex 392L0012).

Problemet är hur säkerheterna skall tas i anspråk i skattekontosystemet. Säkerheterna kan naturligtvis inte tas i anspråk för andra skatter än de

punktskatter som de ställts för. Om skattemyndigheten vill ta i anspråk en säkerhet för betalning av en skatteskuld måste alltså skattemyndigheten fastsätta hur stor del av skatteskulden som avser punktskatt för vilken säkerhet ställts. Problemet accentueras av att det i vissa fall inte är tillräckligt att fastställa hur stor del av skatteskulden som avser t.ex. alkoholskatt eftersom säkerheten kan omfatta endast en del av skulden avseende alkoholskatt. Det som är nytt är alltså att skattemyndigheten kan bli tvungen att dela upp enskilda skatteslag på två poster. När skattemyndigheten i det aktuella exemplet fastställt hur stor del av den totala skatteskulden som skall anses avse alkoholskatt måste skattemyndigheten fastställa hur stor del av alkoholskatteskulden som täcks av den aktuella säkerheten. Fråga uppkommer då om proportionalitetsregeln ger utrymme för en sådan proportionering.

Enligt 16 kap. 11 § SBL skall en skatteskuld, om det behöver anges vilken skatt som är betald eller obetald, fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden. Av paragrafen framgår hur en skatteskuld som lett till ett underskott på ett skattekonto skall fördelas mellan de olika skatter som genom beskattningsbeslut har debiterats kontot under den aktuella perioden. Däremot finns ingen bestämmelse om en längre gående fördelning av en sådan skatteskuld mellan de delposter som kan omfattas av ett beskattningsbeslut, t.ex. ett beskattningsbeslut om alkoholskatt. Paragrafen behöver därför kompletteras med föreskrifter om hur en skuld avseende aktuella punktskatter skall fördelas i fall då det är aktuellt att ta en säkerhet i anspråk.

Huvudregeln bör vara att skatteskulden först skall fördelas proportionellt mellan olika skatter och avgifter. Proportionalitetsregeln används alltså för att fastställa hur stor del av skatteskulden som skall anses avse t.ex. alkoholskatt. Därefter är det nödvändigt att fastställa hur stor del av skulden avseende alkoholskatt som omfattas av den säkerhet som skall tas i anspråk.

Den som är upplagshavare enligt lagen om tobakskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi skall ställa två slags säkerheter, dels s.k. lagringssäkerhet, dels s.k. transportsäkerhet. Om varorna inte når en mottagare i ett annat EU-land kan en svensk upplagshavare bli skyldig att betala skatt för varorna i Sverige. Det är för denna skatt som säkerheten kan tas i anspråk i Sverige. Genom det förtydligande som föreslås i avsnitt 6 klargörs att lagringssäkerheten endast får tas i anspråk för skattskyldighet som inträtt på grund av att lagerbrister uppkommit. Det innebär att när en skuld avseende t.ex. alkoholskatt har fastställts med hjälp av proportionalitetsregeln måste skattemyndigheten därefter fastställa hur stor del av skulden som omfattas av aktuell säkerhet. För att fastställa det måste myndigheten veta hur stor del av redovisad alkoholskatt för perioden som är hänförlig till transporter eller lagerbrister. Förhållandet mellan redovisad alkoholskatt för aktuell period och den del av skatten som omfattas av aktuell säkerhet bör sedan ligga till grund för en proportionell fördelning av den skuld avseende alkoholskatt som bestämts med hjälp av proportionalitetsregeln. Det nu sagda kan illustreras med följande exempel. Anta att en tillämpning av proportionalitetsregeln leder till att av en skattskyldigs skatteskuld skall 100 000 kr anses avse alkoholskatt. För den aktuella perioden har den skattskyldige redovisat alkoholskatt på sammanlagt 500 000 kr. Av det redovisade beloppet av-

ser 100 000 kr lagerbrister och täcks alltså av en säkerhet. Det innebär att säkerheten kan tas i anspråk för en femtedel av skulden på 100 000 kr, dvs. 20 000 kr. Detta är naturligtvis ingen enkel regel att tillämpa, inte minst mot bakgrund av att skattemyndigheten måste inhämta uppgifter från upplagshavarna om hur stor del av redovisad alkoholskatt för perioden som avser skatt för transporter eller lagerbrister. Det är dock ytterst sällan som säkerheter ställda av upplagshavare behöver tas i anspråk. Sedan lagarna om skatt på alkohol, tobak och energi trädde i kraft den 1 januari 1995 har det endast förekommit i några enstaka fall att säkerheter har behövts tas i anspråk.

Det är dock inte bara upplagshavare som är skyldiga att ställa säkerhet för betalning av skatt utan sådan skyldighet föreligger även för varumottagare, skatterepresenter, distansförsäljare och s.k. övriga skattskyldiga. Dessa skattskyldiga skall dock, till skillnad från upplagshavare, ställa säkerhet för samtliga händelser som medför skattskyldighet. Det innebär att säkerhet skall finnas för all skatt som redovisas. I dessa fall är det inte nödvändigt att fastställa hur stor del av redovisad skatt som omfattas av säkerhet. Säkerheten kan alltså tas i anspråk för den del av den totala skatteskulden som med tillämpning av proportionalitetsregeln anses avse tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt.

Förslaget innebär att ett nytt stycke förs in i 16 kap. 11 § SBL.

4.7 Återbetalningar av punktskatt skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen

Regeringens förslag: Återbetalningar av vissa punktskatter skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen.

Utredningen tar inte upp frågan.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* anser att det finns administrativa fördelar med att hantera återbetalningarna i skattekontosystemet och förordar därför en regel om att återbetalningar skall bokföras på skattekontot. Övriga remissinstanser berör inte frågan.

Skälen för regeringens förslag: Regler om återbetalning av skatt finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam samt i lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi. Det rör sig i de allra flesta fall om återbetalning på grund av att någon som inte är skattskyldig för punktskatt har använt skattepliktiga produkter på ett sätt som medför skattebefrielse. Rätt till återbetalning av skatt finns också för skattepliktiga produkter som har förts ut ur landet. Antalet ansökningar om återbetalning av skatt uppgår till cirka 93 000 per år. Den helt övervägande delen, över 95 %, avser skatt på energi.

Enligt lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi får beskattningsmyndigheten förelägga tredje man, dvs. någon annan än sökanden, att lämna uppgifter om uppgifterna har betydelse för kontroll av en ansökan om återbetalning. Det kan t.ex. röra sig om att ta in uppgifter från en bränsleleverantör om hur mycket bränsle denne levererat till sökanden under den period som ansökan avser. Beskattningsmyndigheten får även besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om

återbetalning har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter och för att kontrollera att den som förelagts att lämna uppgifter fullgjort denna skyldighet fullständigt och riktigt. Enligt lagen om skatt på energi får beskattningsmyndigheten dessutom besluta om s.k. tredjemansrevision eller med andra ord revidera någon annan än sökanden i syfte att kontrollera sökandens uppgifter. I övrigt hänvisar bestämmelserna till reglerna om revision och undantagande av handlingar i 3 kap. LPP.

I lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi finns också bestämmelser som gör det möjligt för beskattningsmyndigheten att kräva tillbaka felaktigt återbetalda belopp. Om skatt har återbetalats med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som sökanden lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende är sökanden nämligen skyldig att betala tillbaka vad han fått för mycket. Åtgärd för att ta ut ett oriktigt erhållet återbetalningsbelopp får inte vidtas senare än fem år efter utgången av det kalenderår under vilket återbetalningen verkställdes. För belopp som en sökande åläggs att betala tillbaka gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. LPP.

Bestämmelserna om återbetalning i lagen om skatt på annonser och reklam skiljer sig från bestämmelserna om återbetalning i övriga lagar. Det rör sig om återbetalning av skatt till någon som är skattskyldig. I lagen om skatt på annonser om reklam finns till skillnad från övriga lagar inga särskilda kontrollbefogenheter avseende ansökningar om återbetalning. Det finns inte heller några bestämmelser om återkrav av oriktigt erhållna återbetalningsbelopp.

I dag hanteras återbetalningar av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200) enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Detta följer av 1 kap. 4 § tredje stycket 2 och 11 kap. 1 § andra stycket 3 SBL. Enligt dessa bestämmelser skall den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt likställas med skattskyldig och ett beslut om återbetalning skall anses som ett beskattningsbeslut. Det innebär för det första att sökanden tillgodoförs återbetalningen genom att beloppet krediteras hans skattekonto. Vidare kan ett beslut om återbetalning av ingående mervärdesskatt omprövas enligt bestämmelserna i skattebetalningslagen, vilket bl.a. innebär att efterbeskattning kan ske. Dessutom gäller bestämmelserna om betalning av skatt i skattebetalningslagen för de fall ett beslut om återbetalning omprövas till sökandens nackdel.

Det kan alltså konstateras att lagstiftaren på punktskatteområdet byggt upp en särskild ordning för återbetalningar med regler för omprövning och kontroll samt omfattande hänvisningar till bestämmelser i LPP. På mervärdesskatteområdet har lagstiftaren däremot valt att hantera vissa återbetalningar enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Det innebär bl.a. att återbetalning sker via skattekontot och att beloppet kan avräknas mot andra skatter och avgifter som ingår i skattekontosystemet. Det är en effektivare ordning för såväl skattemyndigheter som sökande. Med hänsyn härtill och till att det inte är nödvändigt att hantera återbetalningar av punktskatt enligt en särskild ordning anser regeringen att återbetalningar av punktskatt i fortsättningen skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Den som har rätt till återbetalning av punktskatt och som inte redan är skattskyldig skall alltså likställas med skattskyldig och ett

beslut om återbetalning av punktskatt skall anses som ett beskattningsbeslut.

Den ordning som nu föreslås skall även gälla för beslut om slutlig skat-tenedsättning enligt 9 kap. 9 b § LSE. Därmed skall ett sådant beslut anses som ett beskattningsbeslut och den som omfattas av beslutet likställas med skattskyldig.

De återbetalningsberättigade på mervärdesskatteområdet som likställs med skattskyldiga lämnar skattedeclaration. Detta är dock ingen lämplig ordning för återbetalningar av punktskatt. De återbetalningsberättigade på punktskattnområdet som nu föreslås jämföras med skattskyldiga skall därför undantas från den deklarationsskyldighet som skall gälla för skattskyldiga för punktskatt. I likhet med vad som gäller i dag skall de alltså ge in en ansökan om återbetalning.

När det gäller skatterna på tobak, alkohol och energi kan det förekomma att den som ansöker om återbetalning inte har ett skattekonto, exempelvis en utländsk företagare. Detta är dock mycket sällsynt och sådana återbetalningar bör därför kunna hanteras genom vanliga utbetalningar, dvs. utanför skattekontosystemet.

Den som i dag lämnar en oriktig uppgift i en ansökan om återbetalning av punktskatt drabbas inte av någon sanktionsavgift. Genom den ordning som nu föreslås kommer dock den som gör det att kunna påföras skatte-tillägg. Detta är rimligt och innebär att kravet på sökande att lämna riktiga och fullständiga uppgifter i ansökningarna inskräps.

Enligt 14 kap. 7 § SBL får skattemyndigheten besluta om skatterevis-ion för att kontrollera att deklarations- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt. För den som ansöker om återbetalning av punktskatt anses varken deklarations- eller uppgiftsskyldighet förelig-ga, i vart fall inte i ärendet om återbetalning (se prop. 1998/99:18 s. 30). Det krävs alltså en ändring i revisionsbestämmelsen i skattebetalningsla-gen för att inte beskattningsmyndigheten skall förlora befogenheten att besluta om revision för att kontrollera ansökningar om återbetalning av punktskatt. Det föreskrivs därför i 14 kap. 7 § SBL att skattemyndigheten får besluta om skatterevis-ion för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av skatt lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. I likhet med vad som gäller i dag skall beskattningsmyndighetens befogenhet att besluta om s.k. tredjemansrevision vara begränsad till ansökningar om återbetalning av energiskatt.

Bestämmelsen om s.k. tredjemansföreläggande i 14 kap. 4 § SBL blir utan att behöva ändras tillämplig även i fråga om ansökningar om återbe-talning av punktskatt.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 4 §, 11 kap. 1 § och 14 kap. 7 § SBL samt 9 kap. 9 b § LSE. Dessutom upphävs 8 a–8 d §§ LSG, 31–31 c §§ LST, 31–31 c §§ LAS samt 9 kap. 12–15 §§ och 11 kap. 13 § LSE.

4.8 Skrotningsavgiften

Regeringens förslag: Skrotningsavgiften skall inte infogas i skattekontosystemet. Förfarandet vid uttag av skrotningsavgift skall regleras i bilskrotningslagen (1975:343). Vägverket skall ta över huvudansvaret för avgiften från Riksskatteverket.

Utredningens förslag: Skrotningsavgiften skall omfattas av skattekontosystemet.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* avstyrker förslaget. Övriga remissinstanser har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Skrotningsavgift skall betalas till staten för personbilar, bussar och lastbilar som har en totalvikt som inte överstiger 3 500 kilogram och som har registrerats i vägtrafikregistret. Avgiften är 700 kr för bilar som omfattas av producentansvar och 1 500 kr för bilar som inte omfattas av producentansvar.

Avgiftsskyldiga är yrkesmässiga tillverkare, yrkesmässiga importörer eller ägaren. Yrkesmässiga tillverkare skall vara registrerade hos beskattningsmyndigheten. Yrkesmässiga importörer får registrera sig om verksamheten är av större omfattning. Avgiftsskyldigheten inträder när bilen för första gången förs in i vägtrafikregistret eller, om fordonet samtidigt avställts, då avställningen upphör. Skrotningsavgift beslutas genom automatiserad databehandling på grundval av uppgifter i vägtrafikregistret. Yrkesmässiga tillverkare och registrerade importörer skall betala avgiften senast inom en månad efter den månad då avgiftsskyldigheten inträdde. För övriga avgiftsskyldiga gäller en betalningstid på tre veckor räknat från dagen för avgiftsskyldighetens inträde.

Bestämmelser om förfarandet finns i LPP. Det innebär bl.a. att Riksskatteverket är beskattningsmyndighet. För beskattningsmyndighetens räkning beslutar Vägverket om skrotningsavgift. Vägverket verkställer även uppbörden av avgiften och ränta på sådan avgift. Vidare ansöker Vägverket om indrivning för beskattningsmyndighetens räkning. Att skrotningsavgiften beslutas genom automatiserad databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret innebär att de avgiftsskyldiga inte behöver lämna någon deklARATION. Vägverket påför alltså avgiften enbart med ledning av uppgifter i vägtrafikregistret. Denna åtgärd anses som ett beslut om avgift. Riksskatteverket kan dock med stöd av bestämmelserna i LPP ompröva ett avgiftsbeslut.

Eftersom det är Vägverket som i praktiken helt sköter uttaget av skrotningsavgift är det förenat med stora svårigheter att infoga avgiften i skattekontosystemet. Vägverket skulle bl.a. behöva ha befogenhet att registrera beslut och andra åtgärder i skattekontosystemet. Skrotningsavgiften bör därför hållas utanför skattekontosystemet.

En annan fråga som det finns skäl att ta upp är om Riksskatteverket även i fortsättningen skall vara beskattningsmyndighet. Att Riksskatteverket är beskattningsmyndighet beror på att verket tidigare var beskattningsmyndighet för den numer upphävda försäljningsskatten och att avgiften på den tiden togs ut med stöd av bestämmelserna i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon (se prop. 2000/01:31). Det finns alltså inte längre skäl att ha Riksskatteverket som beskattningsmyndighet. Uppgiften bör därför flyttas över på någon annan myndighet. Efter-

som det är Vägverket som redan i dag nästan helt sköter skrotningsavgiften föreslås att Vägverket skall vara avgiftsmyndighet.

Eftersom LPP kommer att upphävas när punktskatterna infogas i skattekontosystemet är det nödvändigt att införa självständiga förfaranderegler för skrotningsavgiften. Dessa regler bör tas in i bilskrotningslagen eller, där så är möjligt, bilskrotningsförordningen (1975:348). Fråga uppkommer då vilka förfaranderegler som behövs för att ta ut avgiften.

I bilskrotningslagen regleras när avgiften skall betalas. Dessa bestämmelser behöver kompletteras med bestämmelser om ränta, anstånd, indrivning m.m. i syfte att ersätta bestämmelserna i 5 kap. LPP. Eftersom skrotningsavgift beslutas utan deklarationsförfarande behöver inte bestämmelserna i 2 kap. LPP om deklarationskyldighet och deklarationstider ersättas.

När det gäller frågan om det behövs några bestämmelser om föreläggande och revision bör det hållas i minnet att skrotningsavgiften är en registeravgift. Avgiftsskyldigheten inträder när bilen för första gången förs in i vägtrafikregistret. Bilar som är registreringspliktiga skall registreras för att få användas. Enda sättet att undgå avgiften är alltså att låta bli att registrera bilen och köra omkring olagligt. Risken för att så sker får anses som liten. Dessutom kommer bilen att registreras om det upptäcks att bilen är oregistrerad. Avgiften kommer alltså att tas ut förr eller senare. Vidare har det aldrig förekommit att bestämmelserna i LPP om revision och föreläggande har använts för att kontrollera skrotningsavgiften. Mot den nu angivna bakgrunden behöver inte några sådana bestämmelser tas in i bilskrotningslagen.

Eftersom avgiften tas ut utan något deklarationsförfarande är det inte meningsfullt att införa bestämmelser om särskild avgift motsvarande de som finns i 7 kap. LPP. Skattetillägg har t.ex. aldrig påförts i samband skrotningsavgift. Några bestämmelser om särskild avgift behöver därför inte heller tas in i bilskrotningslagen.

Bestämmelser om omprövning och överklagande behövs självfallet. I dag är tiden för omprövning och överklagande av ett beskattningsbeslut sex år. Detta följer av hänvisningen till LPP. Det är dock svårt att se något skäl till varför tiden för omprövning och överklagande skall vara så lång. Det föreslås därför att beslut om skrotningsavgift skall överklagas enligt förvaltningslagens (1986:223) bestämmelser. Det innebär att tiden för överklagande är tre veckor räknat från den dagen då klaganden fick del av beslutet.

En annan fråga är om det behövs några särskilda regler för omprövning eller om det är tillräckligt att omprövning kan ske enligt förvaltningslagens bestämmelser. En sådan ordning innebär att Vägverket, till skillnad från i dag, inte kommer att kunna ompröva ett beslut till den avgiftsskyldiges nackdel. Enligt Riksskatteverket är det emellertid högst ovanligt att ett beslut omprövas till den avgiftsskyldiges nackdel. Den situation som verket tar upp är att uppgiften om ägare i vägtrafikregistret är felaktig. I sådana fall har beslut om skrotningsavgift ändrats. Det kan dock diskuteras om dessa fall utgör omprövningar till en avgiftsskyldiges nackdel. Omprövningen är ju till fördel för den som felaktigt påförts avgiften. Ett beslut att påföra den rätte ägaren avgiften kan knappast ses som en omprövning eftersom något beslut inte tidigare meddelats honom. Med hän-

syn till det nu sagda anser regeringen inte att det behövs någon särskild regel för omprövning.

Däremot bör en bestämmelse om befrielse från avgift motsvarande den som finns i 9 kap. 4 § LPP införas i bilskrotningslagen.

Förslaget innebär att 11 § bilskrotningslagen upphävs och att ändringar görs i 13 och 15–18 §§ nämnda lag. Dessutom införas fem nya paragrafer, 15 a–15 d och 16 a §§, i bilskrotningslagen.

4.9 Miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion och avgift enligt lagen om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium

Regeringens förslag: Hänvisningen i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion till förfarandet i lagen (1984:151) om punktskatter och pris-regleringsavgifter skall ersättas med hänvisningar till bestämmelser i skattebetalningslagen (1997:483).

Regeringens bedömning: Statens jordbruksverk bör i samband med att lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter upphävs besluta om föreskrifter för förfarandet för avgift enligt lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium.

Utredningens förslag och bedömning: Stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna: Har inga invändningar mot förslaget eller bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium omfattas av LPP eller med andra ord det föreskrivs i 1 kap. 1 § första stycket 2 LPP att LPP gäller för avgift som tas ut enligt lagen om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium, s.k. burkavgift. När det gäller lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion (miljöavgiftslagen) är situationen dock annorlunda. Miljöavgiften räknas nämligen inte upp i 1 kap. 1 § LPP. Miljöavgiftslagen omfattas alltså inte av LPP. Däremot används förfarandet i LPP för att ta ut avgiften, vilket följer av 6 § miljöavgiftslagen. Där föreskrivs att när inte annat följer av lagen tillämpas LPP utom 7 kap. LPP skall upphävas när punktskatterna infogas i skattekontosystemet. Fråga uppkommer därför hur förfarandet för miljöavgiften och burkavgiften skall regleras i fortsättningen.

De båda lagarna skiljer sig åt. När det gäller miljöavgiften finns de grundläggande reglerna om avgiften direkt i lagen. Där finns regler om avgiftens storlek, vem som är skyldig att betala avgiften, deklaration osv. I lagen om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium anges endast att regeringen får meddela föreskrifter om avgift vid import av aluminiumburkar. Regeringen får även meddela de andra föreskrifter som kan behövas för att säkerställa att inhemska och importerade burkar kan konkurrera på lika villkor. Regeringen får överlåta åt en förvaltningsmyndighet att meddela föreskrifter i ämnet. Genom bemyndigande

fastställs avgiften av Statens jordbruksverk i särskilda föreskrifter. I föreskrifterna finns också regler om när och hur avgiften skall deklarerats och betalas. Eftersom själva avgiften kan fastställas på myndighetsnivå, dvs. av Jordbruksverket, och vissa regler för förfarandet redan i dag finns i myndighetsföreskrifter bör samtliga regler för förfarandet kunna meddelas av verket. Jordbruksverket bör därför i samband med att LPP upphävs meddela nödvändiga föreskrifter för förfarandet.

Eftersom burkavgiften omfattas av LPP är lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet (tvångsåtgärdslagen) tillämplig vid revision eller annan kontroll av att avgiften tas ut. I tvångsåtgärdslagen regleras samtliga tvångsmedel i beskattningsförfarandet förutom vite. Med hänsyn till att samtliga regler för förfarandet, dvs. även bestämmelser om kontroll, i fortsättningen kommer att ges i myndighetsföreskrifter bör burkavgiften tas bort från tillämpningsområdet för tvångsåtgärdslagen.

När det gäller miljöavgiften bör däremot precis som i dag reglerna för förfarandet ges i lag. En lösning är att genom en övergångsregel låta LPP fortsätta att gälla för avgiften. En sådan lösning innebär dock problem när det uppstår behov av ändrade regler. Ytterligare en lösning är att till skapa en ny lag för förfarandet med förebild i LPP. En sådan lag skulle dock bli mycket omfattande, särskilt i förhållande till att den endast skulle gälla för miljöavgiften. Mot den nu angivna bakgrunden är den lämpligaste lösningen att i lagen om miljöavgift föra in de regler för förfarandet som behövs. Genom att de regler som nu finns i LPP till övervägande del motsvaras av liknande regler i skattebetalningslagen är det lämpligt att i så stor utsträckning som möjligt hänvisa till skattebetalningslagen. De som betalar miljöavgift bör regelmässigt vara sådana som redan i dag redovisar skatt enligt skattebetalningslagen. De bör således vara bekanta med reglerna.

Det föreslås alltså att hänvisningen i lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion till förfarandet i LPP skall ersättas med hänvisningar till bestämmelser i skattebetalningslagen. Eftersom miljöavgiften inte omfattas av LPP är inte tvångsåtgärdslagen tillämplig på avgiften. Någon ändring i detta avseende föreslås inte.

Förslaget föranleder nya beteckningar på vissa paragrafer i lagen om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion och ändringar i 1, 6, nya 8 och nya 16 nämnda lag. Vidare införs nya paragrafer i lagen, 7, 9–14 och 17–21 §§. Dessutom upphävs 3 a § lagen om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium.

4.10 Ikraftträdande och övergångsregler

Regeringens förslag: Punktskatterna skall infogas i skattekontosystemet från och med den 1 januari 2003. Genom övergångsregler skall, även sedan punktskatterna inordnats i skattekontosystemet, lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortsätta att tillämpas på förhållanden som inträffat före den 1 januari 2003. Skattskyldiga med redovisningsperioder som löper över den 1 januari 2003 skall dock redovisa skatt för hela perioden enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Utredningens föreslår ingen särskild övergångsbestämmelse för skattskyldiga med redovisningsperioder som löper över den 1 januari 2003.

Remissinstanserna: Lämnar förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Att infoga punktskatterna i skattekontosystemet kräver omfattande förberedelser från skatteförvaltningens sida. Enligt Riksskatteverket är det möjligt att infoga punktskatterna i skattekontosystemet från och med den 1 januari 2003. Ändringarna i skattebetalningslagen, upphävandet av LPP och följdändringarna med anledning av detta bör således träda i kraft den 1 januari 2003. Samband med att skattebetalningslagen infördes diskuterades frågan om övergångsregler utförligt i förarbetena (prop. 1996/97:100 s. 500–503). Huvudfrågan var om reglerna i skattebetalningslagen skulle tillämpas även på skatter och avgifter för tid före ikraftträdandet. Den slutsats som regeringen kom fram till var att övervägande skäl talade emot att redan från början föra in skatter och avgifter som avsåg tiden före lagens ikraftträdande i det nya systemet. Regeringen pekade särskilt på att komplikationer skulle uppstå på grund av olika ränteregler och att det kunde vara problemfyllt att tillämpa den nya lagen på skatter och avgifter även när det gällde olika sanktionsbestämmelser. Vidare kunde det inte bortses från att man skulle behöva föra över en mängd uppgifter från det gamla systemet till det nya där höga krav på säkerheten i hanteringen måste ställas.

De nu nämnda problemen gör sig också gällande när punktskatterna skall infogas i skattekontosystemet, om än inte i så stor omfattning eftersom det inte är lika många skattskyldiga som berörs. Det är svårt att överblicka vilka tillämpningsproblem som skulle uppstå om reglerna i skattebetalningslagen skulle gälla även för punktskatter som avser tiden före den 1 januari 2003. Med hänsyn härtill anser regeringen att LPP bör fortsätta att tillämpas i dessa situationer. Ett särskilt problem är dock de skattskyldiga med redovisningsperioder som löper över den 1 januari 2003 (se 2 kap. 3 § första och tredje stycken och 4 § LPP). Det är inte lämpligt att dela upp en löpande redovisningsperiod. Det föreslås därför att LPP fortfarande skall tillämpas i fråga om redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003 och löper ut efter nämnda datum.

5 Godkänd lagerhållare

Regeringens förslag: Det system som i dag ger den som är registrerad som skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel rätt att tillverka, lagra, leverera och ta emot varor under skatteuppskov skall ersättas med ett system med godkända lagerhållare. Den som godkänts som lagerhållare skall kunna tillverka, lagra, leverera och ta emot varor under skatteuppskov. Endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig skall kunna godkännas. Den som är registrerad som skattskyldig när ändringarna träder i kraft skall anses godkänd som lagerhållare.

Utredningen föreslår inga ändringar i systemet med registrerade skattskyldiga.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* berör frågan. Övriga remissinstanser tar inte upp frågan.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 4.5 föreslås att bestämmelser i punktskattelagarna om att vissa skattskyldiga skall vara registrerade skall slopas och att frågan om vilka skattskyldiga som skall registreras i stället enbart skall regleras i skattebetalningslagen. Som redogjorts för i nyss nämnda avsnitt är en registrering på punktskatteområdet inte enbart en administrativ åtgärd utan en registrering har även betydelse för när skattskyldighet inträder, när skatt skall betalas m.m. Fråga uppkommer därför om det är lämpligt att låta en registrering enligt skattebetalningslagen, som tillkommit av administrativa skäl, ha betydelse för sådana skattefrågor. De lagar som i första hand är aktuella är lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt och lagen om skatt på gödselmedel.

Enligt lagen om skatt på energi gäller delvis olika regler beroende på om fråga är om bränslen som omfattas av rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, det s.k. cirkulationsdirektivet (EGT nr L 076, 23.3.1992 s. 1, Celex 392L0012) eller om fråga är om bränslen som inte omfattas av direktivet. För bränslen som omfattas av de harmoniserade reglerna, t.ex. bensin, dieselolja m.m., gäller ett gemensamt system med godkända upplagshavare. Reglerna för övriga bränslen, i första hand naturgas, kolbränslen och petroleumkoks, bygger dock på ett system med registrerade skattskyldiga. Systemet bygger på att den som tillverkar eller bearbetar bränslen skall vara registrerad som skattskyldig. Dessutom kan den som i större omfattning håller bränslen i lager eller återförsäljer eller förbrukar gasformiga kolväten efter ansökan registreras som skattskyldig, s.k. frivillig registrering. Endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig får dock registreras. Den som registrerats som skattskyldig efter ansökan får avregistreras om han inte längre uppfyller förutsättningarna för registrering.

Den som är registrerad som skattskyldig kan lagra bränsle under skatteuppskov. Skattskyldigheten inträder först när bränslet levereras till en köpare som inte är registrerad. Mellan registrerade skattskyldiga kan allt-

så skattefria leveranser äga rum. Vidare är den som är registrerad som skattskyldig, till skillnad från andra skattskyldiga, inte skyldig att betala skatt till Tullverket vid import. Dessutom inträder skattskyldighet när en registrerad skattskyldig avregistreras.

I lagen om tobaksskatt finns liknande bestämmelser för den som är skattskyldig för snus eller tuggtobak. Liknande bestämmelser finns också för den som är skattskyldig enligt lagen om gödselmedelsskatt. Även enligt dessa lagar kan alltså skattefria leveranser äga rum mellan registrerade skattskyldiga. Likaså inträder skattskyldighet vid avregistrering. Den som är registrerad som skattskyldig för snus eller tuggtobak behöver i likhet med vad som gäller enligt lagen om skatt på energi inte betala skatt till Tullverket vid import. Dessutom innehåller lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel (LSB) och lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus (LSN) bestämmelser om att skattskyldighet inträder när den skattskyldige avregistreras.

Enligt flera punktskattelagar har alltså en registrering inte bara administrativ betydelse utan huruvida en skattskyldig är registrerad eller inte är avgörande för så centrala frågor som när skattskyldighet inträder och när skatten skall betalas. Det rör sig här om föreskrifter om skatt som enligt regeringsformen skall meddelas i lag. Enligt 7 § skattebetalningsförordningen skall en registrering stå kvar till dess att skattemyndigheten beslutar att den skall upphöra. Att koppla bestämmelser om skattskyldighetens inträde m.m. till en sådan bestämmelse bör mot bakgrund av regeringsformens krav på att föreskrifter om skatt skall meddelas i lag inte komma i fråga. Det är vidare inte lämpligt att frånga principen i skattebetalningslagen att en registrering endast skall ha administrativ betydelse. Mot bakgrund av nu angivna förhållanden anser regeringen att alla skattemässiga kopplingar till en registrering skall utmönstras från aktuella punktskattelagar.

I fortsättningen skall alltså, även när det gäller punktskatter, en registrering endast ha administrativ betydelse. De skattemässiga effekter som en registrering nu har enligt aktuella punktskattelagar, som t.ex. att skattefria leveranser kan ske mellan vissa skattskyldiga, bör dock behållas. Det kräver att dagens system med registrerade skattskyldiga ersätts med något annat. Som redogjorts för ovan gäller ett system med godkända upplagshavare för bränslen som omfattas av cirkulationsdirektivet. Samma system gäller enligt tobaksskattelagen för cigaretter, röktobak m.m. Enligt båda lagarna kan skattefria leveranser äga rum mellan godkända upplagshavare. Den som är upplagshavare är vidare inte skyldig att betala skatt till Tullverket vid import. Det finns alltså likheter mellan systemet med godkända upplagshavare och det system med registrerade skattskyldiga som redogjorts för ovan. Med hänsyn härtill bör systemet med registrerade skattskyldiga ersättas med ett system som liknar systemet med godkända upplagshavare.

Det föreslås därför att de som i dag skall eller får vara registrerade som skattskyldiga skall kunna godkännas som lagerhållare. I likhet med vad som gäller för upplagshavare skall endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig kunna godkännas. Om förutsättningar för godkännande inte längre finns skall ett godkännande kunna återkallas. För godkända lagerhållare skall skattskyldighet inträda vid leverans till en köpare som inte är godkänd lager-

hållare. Dessutom skall skattskyldighet inträda om godkännandet återkallas. Den som är godkänd skall inte betala skatt till Tullverket för import. Förslaget innebär alltså i princip inga förändringar utom i ett avseende. De som i dag skall vara registrerade, i huvudsak tillverkare, och därmed registreras automatiskt kommer genom förslaget att få ansöka om att bli godkända som lagerhållare.

I lagarna om skatt på bekämpningsmedel och naturgrus finns, som nämnts ovan, bestämmelser om att skattskyldighet inträder när den skattskyldige avregistreras. Enligt dessa lagar skall dock alla som är skattskyldiga registreras. Vidare är bestämmelserna om skattskyldighetens inträde inte uppbyggda kring att skattefria leveranser kan ske mellan registrerade skattskyldiga. Här är det alltså inte nödvändigt att införa bestämmelser om godkända lagerhållare. Däremot bör en avregistrering, mot bakgrund av vad som anförts ovan, inte leda till att skattskyldighet inträder. I stället bör föreskrivas att skattskyldighet inträder när den skattepliktiga verksamheten upphör.

Förslaget föranleder ändringar i 4 och 5 §§ LSG, 5 § LSB, 38–41 §§ LST, 4 kap. 12 §, 5 kap. 3, 4 och 5 §§ LSE samt 6 § LSN. Dessutom införs nya paragrafer i LSG och LSE, nämligen 4 a § respektive 4 kap. 12 b §.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2003. För att underlätta övergången till det nya systemet föreslås dock att den som vid ändringarnas ikraftträdande är registrerad som skattskyldig skall anses godkänd som lagerhållare.

6 Säkerhet

Regeringens förslag: I lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och i lagen (1994:1776) om skatt på energi införs uttryckliga bestämmelser om när säkerheter som ställts enligt dessa lagar skall få tas i anspråk. Den säkerhet som upplagshavare skall ställa för varor som förvaras i skatteupplag skall avse betalning av skatt för lagerbrister.

Utredningen lämnar inget förslag om säkerheter.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* påpekar att det i dag är något oklart när en säkerhet får tas i anspråk. Övriga remissinstanser berör inte frågan.

Skälen för regeringens förslag: Enligt bestämmelser i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi skall skattskyldiga ställa säkerhet för betalning av skatt. Bestämmelserna grundar sig på rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, det s.k. cirkulationsdirektivet (EGT nr L 076, 23.3.1992 s. 1, Celex 392L0012).

Den som är upplagshavare skall ställa två slags säkerheter, dels s.k. lagringssäkerhet, dels s.k. transportsäkerhet. Transportsäkerheten skall inte bara täcka skatt som skall betalas i Sverige utan även skatt som upplagshavare kan påföras i andra EU-länder i samband med transporter av

obeskattade varor till sådana länder. Lagringssäkerheten skall täcka skatt som uppkommer i samband med lagring av obeskattade varor i skatteupplag. Det är dock inte bara upplagshavare som är skyldiga att ställa säkerhet för betalning av skatt utan sådan skyldighet föreligger även för varumottagare, skatterepresenter, distansförsäljare och s.k. övriga skattskyldiga. Dessa skattskyldiga skall ställa säkerhet för varje skattepliktig transaktion, vilket i princip innebär att säkerhet skall ställas varje gång varor förs från ett annat EU-land till Sverige. Säkerheterna skall endast täcka skatt som skall betalas i Sverige.

Det får nästan betraktas som självklart att skall säkerhet ställas för betalning av skatt får säkerheten tas i anspråk om skatten inte betalas. Det är dock, som *Riksskatteverket* påpekat, en brist att det inte klart framgår när säkerheten får tas i anspråk. För att undanröja denna brist föreskrivs att en säkerhet skall få tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att säkerheten får tas i anspråk så fort skatten i fråga förfallit till betalning, dvs. så fort betalningstiden enligt skattebetalningslagen löpt ut.

Som nämnts ovan kan s.k. transportsäkerhet som ställs av upplagshavare tas i anspråk för skatteskulder i andra EU-länder. Eftersom säkerhet ställs hos beskattningsmyndigheten är det myndigheten som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Även här bör gälla att skatten skall ha förfallit till betalning i det andra EU-landet för att säkerheten skall få tas i anspråk. Det bör vidare krävas att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. En sådan regel finns redan i dag när det gäller återbetalning av skatt som påförts i Sverige på grund av oegentligheter och överträdelse i samband med transporter av obeskattade varor. I sådana fall skall nämligen den skatt som påförts i Sverige återbetalas om den skattskyldige inom viss tid visar att varorna beskattas i ett annat EU-land. Detta gäller dock endast om det andra EU-landets skatteanspråk är befogat (se 29 § LTS och prop. 2000/01:118 s. 123).

Upplagshavare skall ställa säkerhet för betalning av skatt i samband med tillverkning, bearbetning och lagring av skattepliktiga varor, s.k. lagringssäkerhet. Syftet med att kräva säkerhet i samband med tillverkning m.m. är att säkerställa att skatt betalas när varor försvunnit från skatteupplag genom t.ex. stöld och dylikt (se prop. 1996/97:116 s. 65). Det är alltså endast i nu angivna fall som säkerheten kan tas i anspråk. För upplagshavare inträder skattskyldighet när lagerbrister uppkommer. Begreppet lagerbrister omfattar svinn, stöld m.m. (se prop. 2000/01:118 s. 71). För att tydliggöra i vilka fall en s.k. lagringssäkerhet får tas i anspråk föreskrivs därför att säkerhet skall ställas för betalning av skatt till följd av lagerbrister.

Förslaget föranleder ändringar i 11, 13–15, 16 och 17 §§ LTS, 10, 12–14, 15 och 16 §§ LAS och 4 kap. 4, 6–8, 10 och 11 §§ LSE.

7 Vissa ändringar avseende registrerings- och redovisningsskyldighet för mervärdesskatt

7.1 Metod för återbetalning av mervärdesskatt till utländska företagare som är registrerade till mervärdesskatt

Regeringens förslag: En utländsk företagare som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt reglerna om återbetalning till utländska företagare i 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200) och som även är registrerad till mervärdesskatt för omsättning här i landet skall ansöka om återbetalning av ingående mervärdesskatt i skattedeklarationen. Även den utländske företagare som är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 5 skattebetalningslagen för att han gör ett skattebefriat gemenskapsinternt förvärv i Sverige skall följaktligen ansöka om återbetalning i den skattdeklaration som han är skyldig att lämna.

Skälen för regeringens förslag: En utländsk företagare som omsätter varor eller tjänster i Sverige kan omfattas av två system för betalning av mervärdesskatt i Sverige beroende på vilka slags kunder företagaren har här. När kunden är en privatperson skall omvänd skattskyldighet inte tillämpas eftersom privatpersoner inte kan registreras till mervärdesskatt. I dessa fall får den utländske företagaren själv registrera sig till mervärdesskatt, lämna skattedeklaration, redovisa utgående och ingående skatt samt betala in skatten alternativt kräva skatt åter. Avdrag för ingående skatt medges med stöd av bestämmelserna i 8 kap. ML. När kunden är ett företag som är registrerat till mervärdesskatt i Sverige skall däremot omvänd skattskyldighet tillämpas enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML. Den utländske företagaren skall fakturera utan mervärdesskatt och ange på fakturan att kunden skall beräkna och betala mervärdesskatten på det fakturerade beloppet. En utländsk företagare som har en kundkrets bestående av enbart mervärdesskatteregistrerade företagare kommer således inte att behöva registrera sig till mervärdesskatt här i landet. Ett undantag gäller dock i de fall företagaren omsätter varor till annat EG-land eller förvärvar varor från annat EG-land. I dessa fall skall registrering till mervärdesskatt ske enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 och 5 SBL.

Om den utländske företagaren i de fall omvänd skattskyldighet föreligger och han därför inte behöver registrera sig till mervärdesskatt här, har haft kostnader för mervärdesskatt på anskaffningar av varor och tjänster i Sverige får han vända sig till Riksskatteverket Särskilda Skattekontoret i Ludvika och begära återbetalning enligt reglerna i 10 kap. 1–4 §§ och 19 kap. 1 § ML. Dessa regler motsvaras av reglerna i 8:e och 13:e direktiven jämfört med 17.4 a (i dess lydelse enligt artikel 28f 1 i det sjätte direktivet¹) vilka avser de fall då någon enbart omsätter varor och tjänster för vilka omvänd skattskyldighet föreligger.

¹ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT nr L 145, 13.6.1977, s 1, CELEX 377L0388), ändrat senast genom rådets direktiv 2001/115/EG av den 20 december 2001 om ändring av direktiv

Om den utländske företagaren har såväl en kundkrets bestående av privatpersoner eller andra som inte är registrerade till mervärdesskatt som mervärdesskatteregistrerade företag skulle den utländske företagaren behöva kräva erlagd mervärdesskatt åter både i en skattedeklaration i form av avdrag för ingående skatt och genom en ansökan om återbetalning till Riksskatteverket Särskilda skattekontoret i Ludvika. Regeringen föreslår nu att ansökan om återbetalning av mervärdesskatt hänförlig till förvärv för omsättning för vilken omvänd skattskyldighet skall tillämpas skall göras i den skattedeklaration som företagaren ändå är skyldig att lämna. På så vis undviks tillämpning av två parallella system för återbetalning/avdrag av ingående mervärdesskatt hänförlig till den utländske företagarens omsättning inom landet. Detta förenklar hanteringen för såväl skattemyndigheten som för de utländska företagen. Detta åstadkoms genom att den utländske företagaren får tillämpa det system för återbetalning av ingående skatt som gäller för återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ ML. Förfarandereglerna för återbetalning till utländska företagare i 19 kap. 1 § ML föreslås justerade i enlighet härmed. Denna metod för återbetalning får anses förenlig med artikel 17.2 och 17.3 i det sjätte direktivet.

För de utländska företagare som skall registreras till mervärdesskatt på grund av att de har företagit en skattebefriad omsättning av varor till annat EG-land enligt 3 kap. 30 a § ML gäller rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt med stöd av 10 kap. 11 § första stycket ML (jämför artikel 17.3 b) i det sjätte direktivet). Dessa företagare skall ansöka om sådan återbetalning enligt reglerna i 19 kap. 11–13 §§ ML. Registreringsskyldigheten för dessa företagare följer redan av 3 kap. 1 § första stycket 2 SBL. Enligt 1 kap. 4 § tredje stycket 2 SBL skall vad som sägs i SBL om skattskyldig även gälla den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200). Nuvarande punkten 4 i 3 kap. 1 § första stycket SBL blir därmed överflödig. Regeringen föreslår därför att denna slopas. En justering föreslås i huvudrubriken närmast före 10 kap. 5 § så att det framgår att bestämmelserna som följer efter rubriken omfattar även utländska företagare i vissa fall, dvs. de utländska företagare som har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 11 § ML. Detta gäller även de utländska företagare som har rätt till återbetalning med stöd av 10 kap. 12 § ML för att de exporterar varor till länder utanför EG.

Regeringen föreslår vidare att även de utländska företagare som skall registreras till mervärdesskatt för att de gör ett skattebefriat gemenskapsinternt förvärv skall ansöka om återbetalning av ingående mervärdesskatt i den deklaration som de är skyldiga att lämna på grund av sin registrering. Registreringsskyldigheten för de skattebefriade gemenskapsinterna förvärven framgår skall enligt regeringens förslag framgå i punkten 4 i 3 kap. 1 § första stycket SBL istället för som idag i punkten 5. Denna metod för återbetalning får anses förenlig med systematiken enligt den s.k. övergångsordningen i det sjätte direktivet om varutransaktioner mellan EG-länder (se särskilt artiklarna 28a–28c och 28h) i de fall en näringsid-

kare är skyldig att registrera sig till mervärdesskatt och lämna en deklara- tion.

Närmare om EG-rätten

Enligt det sjätte direktivet gäller följande. Regler om avdragsrätt respek- tive rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt återfinns i artikel 17 (i dess lydelse enligt artikel 28f) i det sjätte direktivet och i det 8:e och 13:e direktiven (79/1072/EEG respektive 86/560/EEG) som särskilt reglerar återbetalning av mervärdesskatt till icke etablerade näringsidka- re. Motsvarigheten till dessa gemenskapsregler återfinns i svensk rätt i 8 kap., 10 kap. och 19 kap. ML. Artikel 17 i det sjätte direktivet kopplas till det 8:e och 13:e direktiven genom hänvisningen till dessa direktiv i artikel 17.4 i det sjätte direktivet. I artikel 17 skiljer man på två olika situationer för återbetalning/avdragsrätt för mervärdesskatt:

A. de fall där den som omsätter vara eller tjänst har betalat en utgående skatt som han kan avräkna den ingående skatten mot, och B. sådana fall där någon utgående skatt inte har debiterats på grund av att någon om- sättning inom landet inte har ägt rum, eller omsättningen inom landet är undantagen från mervärdesskatt.

Situationen under A. regleras i artikel 17.2 och situationen under B. regleras i artikel 17.3. I artikel 17.3 a regleras de fall där företagaren har betalat mervärdesskatt i ett visst land som han har förvärvat för en verk- samhet som han bedriver i ett annat land. Det kan i dessa fall röra sig om mervärdesskatt på kostnader för mat och logi i samband med affärsbesök här i landet, drivmedel, kostnader för mässor och andra utställningstjän- ster o.likn. kostnader. I artikel 17.3 b och c regleras fall där omsättning av varor eller tjänster har skett i ett visst land men där omsättningen är un- dantagen från mervärdesskatt enligt vissa närmare angivna artiklar. Det kan i dessa fall röra sig om undantagen omsättning av varor till annat EG-land eller varuexport.

De 8:e och 13:e direktiven tillämpas i det fall en företagare inte är eta- blerad i det land han har erlagt mervärdesskatt på sina förvärv (dvs. då företagaren enligt svensk rätt är en s.k. utländsk företagare) och inte hel- ler har någon omsättning där med undantag av:

- sådana skattebefriade transporttjänster och därtill anknyttande tjänster som avses i 14.1 i, artikel 15 eller artikel 16.1 B, C och D i direktiv 77/388/EEG,
- tjänster som tillhandahålls i fall där skatten skall betalas ute- slutande av den person åt vilken de tillhandahålls, i överens- stämmelse med artikel 21.1 b i direktiv 77/388/EEG.

Enligt 17.4 a) och b) (i dess lydelse enligt artikel 28 f ¹) i det sjätte di- rektivet skall 8:e och 13:e direktiven även tillämpas i de fall då den icke etablerade skattskyldiga personen *enbart* har tillhandahållit varor och tjänster inom landet till personer som enligt artikel 21.1 a och c är betal- ningsskyldiga för mervärdesskatten.

² Senast ändrad genom direktiv 2000/65/EG.

Det ovanstående betyder att om den icke etablerade skattskyldiga personen inte har någon omsättning *inom landet* för vilken han *själv* blir betalningsskyldig, skall 8:e och 13:e direktiven tillämpas. Vid tillämpning av det 8:e och det 13:e direktivet skall återbetalning av erlagd mervärdesskatt ske genom ett särskilt ansökningsförfarande, dvs. det förfarande som motsvaras av det svenska "Ludvikasystemet". I de fall den utländske företagaren har en omsättning inom landet som är undantagen på grund av att varan omsätts till annat EG-land är han skyldig att registrera sig och lämna deklaration enligt reglerna i artikel 22 i det sjätte direktivet. Återbetalning av ingående mervärdesskatt skall i dessa fall ske i deklarationen med stöd av reglerna i artiklarna 17.3 b jämfört med 17.4 i det sjätte direktivet. Tanken bakom återbetalningssystemet i 8:e och 13:e direktiven är således att en icke etablerad företagare som har krav på att återfå mervärdesskatt inte skall behöva registrera sig till mervärdesskatt och lämna en deklaration om han inte har någon omsättning inom landet för vilken han själv är betalningsskyldig.

Konsekvenserna av de föreslagna ändringarna ovan kan exemplifieras enligt följande:

1. En utländsk företagare köper en vara i Sverige och omsätter den vidare här i landet till såväl privatpersoner som mervärdesskatteregistrerade kunder. I sistnämnda fall skall omvänd skattskyldighet tillämpas enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML och rätt till återbetalning föreligger enligt 10 kap. 1 § andra stycket ML. För omsättning som görs till privatpersoner här i landet föreligger skattskyldighet för den utländske företagaren. Han skall därmed registreras för mervärdesskatt enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 SBL och lämna skattedeklaration. I dessa fall föreligger avdragsrätt med stöd av 8 kap. ML. Avdrag får göras i deklarationen. Återbetalning enligt 10 kap. 1 § andra stycket ML skall vid dylika blandade tillhandahållanden ske i skattedeklarationen enligt den föreslagna nya lydelsen av 19 kap. 1 § ML. Jfr artikel 17.2 och 17.4 a och b i det sjätte direktivet. Eftersom den utländske företagarens omsättning inom landet inte *enbart* är sådan för vilken kunden är betalningsskyldig, skall ansökan om återbetalning inte göras enligt metoden som anges i 8:e och 13:e direktiven. Ansökan om återbetalning av mervärdesskatten hänförlig till hans omsättning inom landet skall istället göras i den skattedeklaration som företagaren är skyldig att lämna.

2. En utländsk företagare köper en vara här i landet och omsätter den till annat EG-land. Enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 SBL skall företagaren registreras här i landet för att han omsätter en vara som transporteras till ett annat EG-land. Återbetalning av mervärdesskatt medges i skattedeklarationen enligt 10 kap. 11 § första stycket och 19 kap. 12 § ML. Jfr. artikel 17.3 b i det sjätte direktivet avseende undantagen gemenskapsintern omsättning enligt artikel 28c A i det sjätte direktivet. De 8:e och 13:e direktiven tillämpas inte i dessa fall.

3. En utländsk företagare köper en vara här i landet och exporterar den till tredje land. Rätt till återbetalning föreligger med stöd av 10 kap. 12 § ML. Ansökan om återbetalning skall göras i skattedeklaration en-

ligt 19 kap. 12 § ML. Registrering till mervärdesskatt skall ske med stöd av 3 kap. 1 § första stycket 2 SBL jämfört med 1 kap. 4 § tredje stycket 2 SBL. Jfr. artikel 17.3 b i det sjätte direktivet avseende undantagen exportomsättning enligt artikel 15 i det sjätte direktivet. De 8:e och 13:e direktiven tillämpas inte i dessa fall.

4. En utländsk företagare importerar en vara till landet och säljer den vidare här i landet till en mervärdesskatteregistrerad köpare. Omvänd skattskyldighet gäller enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML. Rätt till återbetalning av moms på importen föreligger enligt 10 kap. 1 § andra stycket ML. Ansökan om återbetalning av mervärdesskatten skall göras hos Riksskatteverket Särskilda Skattekontoret i Ludvika enligt 19 kap. 1 § första stycket ML. Om företagaren omsätter varan till såväl mervärdesskatteregistrerade som icke mervärdesskatteregistrerade personer är företagaren skattskyldig för sin omsättning inom landet till icke registrerade personer och skall registreras för mervärdesskatt. Rätt till avdrag föreligger därmed enligt 8 kap. ML. Avdraget görs i deklarationen. För omsättningen till mervärdesskatteregistrerade personer har han rätt till återbetalning med stöd av 10 kap. 1 § andra stycket ML. Ansökan om återbetalning när kundkretsen är blandad på detta vis skall göras i skattedeklarationen enligt den föreslagna nya lydelsen av 19 kap. 1 § ML.

5. En utländsk företagare importerar en vara här i landet och omsätter (eller för över) varan till annat EG-land för verksamhet som han bedriver utomlands. Registrering skall ske med stöd av 3 kap. 1 § första stycket 4 SBL. Ombud kan utses enligt 6 § SBF. Rätt till återbetalning av moms föreligger med stöd av 10 kap. 11 § första stycket ML. Återbetalning skall ske i skattedeklaration med stöd av 19 kap. 12 § ML. Se artikel 17.3 b jämfört med artikel 17.4 i det sjätte direktivet. De 8:e och 13:e direktiven tillämpas inte i dessa fall.

6. En utländsk företagare köper en vara som transporteras hit från ett annat EU-land. Varan läggs i lager här i landet. Företagaren säljer därefter varan vidare inom landet till mervärdesskatteregistrerade personer. Registrering skall ske med stöd av 3 kap. 1 § första stycket 5 SBL (det gemenskapsinterna förvärvet är undantaget från skatt om rätt till återbetalning av hela skatten med anledning av förvärvet skulle ha förelegat enligt 10 kap. 1–4 §§ ML). Omvänd skattskyldighet gäller med stöd av 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML vid vidareomsättningen av varan inom landet. Rätt till återbetalning föreligger med stöd av 10 kap. 1 § andra stycket ML. Ansökan om återbetalning skall göras i skattedeklarationen som han är skyldig att lämna, enligt den föreslagna nya lydelsen av 19 kap. 1 § ML. Jfr. artikel 22 om registrerings- och deklarationsskyldighet och artikel 17.3 och 17.4.

7.2 Frivillig skattskyldighet vid uthyrning av verksamhetslokaler

Regeringens förslag: De nya reglerna om omvänd skattskyldighet för utländska företagare som skall tillämpas fr.o.m. den 1 juli 2002 skall inte gälla vid frivillig skattskyldighet för uthyrning av verksamhetslokal. Av administrativa skäl skall den utländske företagare som bedriver sådan verksamhet inom landet själv vara skattskyldig och lämna skattedeklaration i enlighet med bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Skälen för regeringens förslag: Enligt 9 kap. 1 och 2 §§ ML skall skyldighet att betala skatt enligt 1 kap. 1 § första stycket 1 ML för sådan skattepliktig fastighetsuthyrning eller bostadsrättsupplåtelse som gäller enligt 3 kap. 3 § andra och tredje styckena gälla endast under förutsättning att skattemyndigheten har beslutat om detta efter ansökan, s.k. frivillig skattskyldighet. En utländsk företagare, dvs. en person som inte är etablerad i Sverige, kan bedriva uthyrningsverksamhet här i landet. Om företagaren vill att uthyrningen skall beläggas med mervärdesskatt krävs att skattemyndigheten fattar ett beslut även i dessa fall. Behörig skattemyndighet för den utländske företagaren är skattemyndigheten i Stockholm enligt 2 kap. 1 § tredje stycket och 2 § femte stycket SBL eftersom en utländsk företagare per definition varken har sin hemort eller är etablerad här i landet (jfr. 1 kap. 15 § ML). När skattemyndigheten har beslutat om skyldighet att betala skatt enligt 9 kap. 1 § ML skall registrering till mervärdesskatt göras enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 SBL. Om fastigheten överläts eller om användningen av fastigheten ändras kan den frivilliga skattskyldigheten upphöra. Lokaluthyraren är skyldig att anmäla ändrad användning m.m. till skattemyndigheten. Vidare gäller att jämkning av avdragen ingående skall ske om den frivilliga skattskyldigheten upphör, med vissa undantag. En utländsk företagare vars omsättning här i landet omfattas av omvänd skattskyldighet enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML är emellertid inte skattskyldig här (dvs. skyldig att betala skatt). Någon registrering för frivillig skattskyldighet skulle alltså inte vara nödvändig för dessa företagare. Om den utländske företagaren betalar ingående mervärdesskatt på förvärv hänförliga till uthyrningsverksamheten i Sverige har han rätt att få återbetalning av skatten från Riksskatteverket Särskilda skattekontoret i Ludvika enligt 10 kap. 1 § andra stycket ML.

Enligt direktiv 2000/65/EG får medlemsländerna enligt artikel 21.1 a andra stycket närmare fastställa villkoren för omvänd skattskyldighet. Frivillig skattskyldighet för uthyrning av verksamhetslokaler kräver en kvalificerad administrativ hantering och större personella resurser än vad sedvanlig hantering av ärenden avseende återbetalning av ingående mervärdesskatt till utländska företagare normalt sett kräver. Regeringen föreslår därför att omvänd skattskyldighet inte skall tillämpas i de fall en utländsk företagare har ansökt om att få bli frivilligt skattskyldig för uthyrning av verksamhetslokal i Sverige. Regeringen anser att den nuvarande ordningen med skattskyldighet (betalningsskyldighet) för uthyraren och registrering till mervärdesskatt och den hantering som följer av registrering och redovisning av mervärdesskatt i skattedeklaration bör bibehållas

för dessa företagare och även fortsättningsvis hanteras av den skattemyndighet som har beslutat om den frivilliga skattskyldigheten. Genom den föreslagna begränsningen i tillämpningen av omvänd skattskyldighet kommer inte Riksskatteverket Särskilda skattekontoret i Ludvika att belastas med den extra administrativa hantering som den frivilliga skattskyldigheten kräver. Regeringens förslag föranleder en ändring i 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML.

7.3 Tidpunkt för avlämnande av skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § 7 skattebetalningslagen

Regeringens förslag: En särskild bestämmelse införs som anger tidpunkten för när en skattedeklaration skall lämnas i de fall en näringsidkare är registrerad till mervärdesskatt på grund av att han omsätter varor till annat EG-land eller förvärvar varor från annat EG-land och förvärvet är undantaget från skatt med stöd av 3 kap. 30 d § ML. Skattedeklarationen skall lämnas enligt de regler som gäller för företag som har ett beskattningsunderlag för beskattningsåret som uppgår till högst 40 miljoner kronor.

Skälen för regeringens förslag: De bestämmelser som i dag reglerar när en skattedeklaration skall lämnas utgår från att den skattskyldige redovisar ett beskattningsunderlag på vilket mervärdesskatt beräknas. I de nya fallen av registreringsskyldighet som införts genom regeringens prop. 2001/02:28 (SFS 2001:971) skall en skattedeklaration lämnas när registrering till mervärdesskatt har skett enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 och 5, dvs. även i de fall då någon skyldighet att betala skatt inte föreligger för den som förvärvar eller omsätter en vara från eller till ett annat EG-land. En särskild bestämmelse föreslås som anger tidpunkten för när en skattedeklaration skall lämnas i de fall en näringsidkare är registrerad till mervärdesskatt på grund av att han omsätter varor till annat EG-land eller förvärvar varor från annat EG-land och förvärvet är undantaget från skatt med stöd av 3 kap. 30 d § ML. Skattedeklarationen skall lämpligen lämnas enligt de regler som gäller för företag som har ett beskattningsunderlag för beskattningsåret som uppgår till högst 40 miljoner kronor. Genom den föreslagna bestämmelsen, som bör införas som en ny paragraf, 22 b § i 10 kap. SBL, får skattemyndigheten rätt att påföra förseningsavgift enligt 15 kap. 6 § SBL om inte skattedeklarationen avlämnats inom föreskriven tid.

8 Offentlig-finansiella och andra effekter

Att punktskatterna infogas i skattekontosystemet innebär fördelar för såväl Riksskatteverket som de skattskyldiga. Den som är skattskyldig för punktskatt är nämligen nästan undantagslöst även skattskyldig för någon av de skatter som i dag omfattas av systemet, t.ex. mervärdesskatt. Ett infogande av punktskatterna i skattekontosystemet innebär alltså att punktskatterna kan hanteras gemensamt med de skatter som i dag ingår i

systemet. Detta kommer att underlätta administrationen hos både skattskyldiga och Riksskatteverket. Förslaget i avsnitt 4.7 att återbetalning av vissa punktskatter skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen leder också till administrativa fördelar för Riksskatteverket.

Det nuvarande uppbördssystemet för punktskatter är föråldrat. Riksskatteverket arbetar därför för närvarande med att utveckla ett nytt IT-stöd. I arbetet tas hänsyn till att punktskatterna skall infogas i skattekontosystemet från och med den 1 januari 2003. Utvecklingskostnaderna för det nya IT-stödet beräknas uppgå till 25 miljoner kr. Arbetet finansieras genom lån hos Riksgäldskontoret eftersom Riksskatteverket bedömer att ett nytt IT-stöd och punktskatternas infogning i skattekontosystemet kommer att effektivisera skatteförvaltningens hantering av punktskatter, vilket kommer att leda till minskade kostnader framöver.

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer det initialt att ställas stora krav på Riksskatteverket. Detta på grund av att ny teknik skall användas för att ta ut punktskatt. Den nya tekniken kräver en inkörningsperiod på sex till tolv månader. Kostnaden för den rent praktiska infogningen av punktskatterna i skattekontosystemet beräknas uppgå till 1,5 miljoner kr. Inledningsvis kommer stor kraft att få läggas på s.k. grundhantering. Erfarenheten från driftsättningen av skattekontosystemet och övriga system i anslutning till skattekontot den 1 januari 1998 visar nämligen att en stor del av arbetsinsatsen fick läggas på grundhantering för att rätta upp maskinella feltolkningar.

Det råder ingen tvekan om att förslaget att infoga punktskatterna i skattekontosystemet kommer att effektivisera Riksskatteverkets hantering av punktskatterna. Resursåtgången för att administrera punktskatterna kommer alltså att minska och resurser kommer därmed att frigöras för andra arbetsuppgifter. Under genomförandet av förslaget och initialt kommer dock Riksskatteverkets arbetsbelastning att öka något. Denna ökning kan emellertid, inte minst mot bakgrund av att förslaget på sikt leder till effektiviseringar, klaras inom Riksskatteverkets anslag.

Det nya systemet med godkända lagerhållare innebär att Riksskatteverket måste pröva ansökningar från skattskyldiga som i dag registreras som skattskyldiga utan prövning och i förekommande fall återkalla godkännanden. Systemet kommer att omfatta cirka 400–500 skattskyldiga. Den övergångsbestämmelse som föreslås och som innebär att den som är registrerad som skattskyldig när det nya systemet träder i kraft skall anses godkänd som lagerhållare kommer dock att minska arbetsbelastningen högst väsentligt. Riksskatteverket kommer alltså i princip enbart att behöva ägna sig åt att återkalla godkännanden som lagerhållare. Antalet återkallelseärenden per år bedöms bli relativt få, varför uppgiften bör kunna klaras av inom befintliga ramar.

Vägverket skall enligt förslag i avsnitt 4.8 ta över huvudansvaret för skrotningsavgiften. Redan i dag är det Vägverket som för Riksskatteverkets räkning beslutar om skrotningsavgift. Vägverket hanterar vidare uppbörden av avgiften och ansöker om indrivning av obetalda avgifter. Det är alltså Vägverket som i praktiken helt sköter uttaget av skrotningsavgift. Riksskatteverkets ansvar för avgiften i egenskap av beskattningsmyndighet får närmast betraktas som formellt. Att Vägverket nu föreslås få även det formella huvudansvaret bör mot bakgrund av nuvarande arbetsfördelning inte leda till någon ökad arbetsbelastning för Vägverket.

Bestämmelserna om överklagande i skattebetalningslagen stämmer i stort sett överens med motsvarande bestämmelser i LPP. Att punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer därför inte att öka arbetsbelastningen för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Beslut i ärenden om godkända lagerhållare kommer att kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det rör sig delvis om en ny typ av ärenden, i vart fall i fråga om de skattskyldiga som i dag registreras som skattskyldiga utan något ansöknings- och prövningsförfarande. Eftersom det rör sig om en ny typ av ärenden finns det skäl att beröra förslagets påverkan på domstolarnas arbetsbelastning. Det bör inledningsvis nämnas att beslut i ärenden om skattebefriade förbrukare skall överklagas till Länsrätten i Dalarnas län, se 7 a § förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Länsrätten i Dalarnas län kommer alltså som första instans att få hantera samtliga överklaganden.

Ovan har anförts att cirka 400–500 skattskyldiga kommer att omfattas av det nya systemet med godkända lagerhållare. Genom den övergångsbestämmelse som föreslås kommer dessa skattskyldiga att med automatik föras över till det nya systemet. Själva ikraftträdandet kommer alltså inte att leda till en massa ansökningar om godkännande. Hur det blir när det nya systemet trätt i kraft är svårt att sja om, men det är högst sannolikt att antalet ansökningar per år kommer att vara ytterst få. Förutom beslut i ansökningsärenden kommer beslut om återkallelse av godkännanden att kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Eftersom det inte kommer att finnas mer än cirka 400–500 godkända lagerhållare är det sannolikt att endast ett ytterst litet antal ärenden per år kommer att hamna i Länsrätten i Dalarnas län.

Mot bakgrund av nu angivna förhållanden anser regeringen att förslagen inte kommer att påverka arbetsbelastningen för de allmänna förvaltningsdomstolarna i någon nämnvärd omfattning.

Vid övergången till skattekontosystemet kommer betalningen av punktskatterna för nästan alla skattskyldiga att senareläggas. De ränteförluster som detta medför innebär en årlig försvagning av statsbudgeten på ca 45 miljoner kr i periodiserade termer. För de skattskyldiga som har ett beskattningsunderlag för mervärdesskatt på högst 40 miljoner kronor, exklusive import och gemenskapsinterna förvärv, kommer dessutom inbetalningarna att förskjutas över ett månadsskifte. Denna uppbördsförskjutning leder till en kassamässig engångseffekt första året, dvs. år 2003, eftersom staten från nyss nämnda skattskyldiga endast kommer att få in punktskatter för elva månader detta år. På punktskatteområdet står dock ett mindre antal stora aktörer för nästan samtliga skatteintäkter. Dessa aktörer har ett beskattningsunderlag för mervärdesskatt som mer än väl överstiger 40 miljoner kr. Detta faktum gör att den kassamässiga effekten blir förhållandevis liten i relation till de totala intäkterna, som för år 2003 beräknas uppgå till drygt 77 miljarder. Den kassamässiga budgetförsvagningen av uppbördsförskjutningen år 2003 kan beräknas till 143 miljoner.

Effekter av betydelse för små företags arbetsförutsättningar m.m.

Förslaget att infoga punktskatterna i skattekontosystemet kommer att påverka vissa små företags arbetssituation. Nedan analyseras därför konsekvenserna för de företag som kommer att omfattas av systemet med

sekvenserna för de företag som kommer att omfattas av systemet med skattebefriade förbrukare. Analysen bygger på förordningen (1998:1820) om särskild konsekvensanalys av reglers effekter för små företags villkor. Några av de frågeställningar som tas upp i den s.k. checklistan i 3 § nämnda förordning har redan behandlats på annat ställe i remissen. Det bör dock nämnas att det egentligen inte finns några stora problem med dagens ordning utan reformen är motiverad av att det finns fördelar med att infoga punktskatterna i skattekontosystemet. Hur samråd har skett med näringslivet och med myndigheter som särskilt berörs framgår av avsnitt 3 Ärendet och dess beredning. Vilka synpunkter som därvid kommit fram redovisas i respektive avsnitt.

Tidpunkten när deklaration skall lämnas kommer att senareläggas för nästan alla skattskyldiga. Det innebär i sin tur en senareläggning av betalningen. För den som är skattskyldig för punktskatt och som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som skall redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration tidigareläggs dock betalningen av punktskatt. Mervärdesskatt skall, med vissa undantag, redovisas i självdeklaration om beskattningsunderlaget, exklusive gemenskapsinterna förvärv och import, för beskattningsåret uppgår till högst en miljon kr. I dessa fall skall punktskatt redovisas och betalas inom samma tid som gäller för innehållen skatt och arbetsgivaravgifter, dvs. senast den 12 i månaden efter redovisningsredovisningsperioden (i augusti och januari senast den 17). Detta innebär att betalningen tidigareläggs med 13 eller 8 dagar (i augusti och januari med 8 eller 3 dagar) beroende på om den 25 eller 20 i månaden efter redovisningsperioden är förfallodag i dag. Uppskattningsvis rör det sig om cirka 100 företag som kommer att få betala punktskatt tidigare än i dag. Dessa företag kommer emellertid att kunna hantera punktskatterna gemensamt med innehållen skatt och arbetsgivaravgifter. Detta är en administrativ fördel som något uppväger nackdelen av att behöva betala punktskatt tidigare.

Förslaget i avsnitt 4.7 att återbetalningar av punktskatt skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen innebär i praktiken ingen förändring för de företag som i dag ansöker om återbetalning. Ansökningsförfarandet ändras nämligen inte utan företagen skall ansöka om återbetalning på samma sätt som i dag. Den enda märkbara skillnaden för företagen är att återbetalningsbeloppet kommer att bokföras på företagets skattekonto. Om det leder till ett överskott på kontot kommer överskottet att betalas tillbaka automatiskt, dvs. utan ansökan.

I avsnitt 5 föreslås att dagens system med skattefria leveranser mellan registrerade skattskyldiga för skatt på snus, tuggtobak, naturgas, kolbränslen, petroleumkoks och gödselmedel skall ersättas med ett system där sådana leveranser förutsätter att de skattskyldiga godkännts som lagerhållare. Endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig skall kunna godkännas. I dag registreras vissa skattskyldiga automatiskt, alltså utan något ansöknings- och prövningsförfarande. Genom den övergångsbestämmelse som föreslås i avsnitt 5 kommer samtliga skattskyldiga som i dag är registrerade och som berörs av det nya systemet med godkända lagerhållare att godkännas som sådana när systemet träder i kraft. Någon ansökan är alltså inte nödvändig utan de skattskyldiga som berörs kommer automatiskt att föras över till det nya systemet.

Den som i framtiden vill bli godkänd som lagerhållare måste dock ansöka om att bli godkänd. För att beskattningsmyndigheten skall kunna bedöma ett företags lämplighet måste självfallet företaget lämna vissa uppgifter till beskattningsmyndigheten. Det kommer i första hand att röra sig om uppgifter om den egna verksamheten varför uppgifterna borde vara förhållandevis lätta att ta fram. Som exempel på sådana uppgifter kan nämnas en närmare beskrivning av företagets verksamhet, företagets årsredovisning och registreringsbevis från Patent- och registreringsverket. I de fall en ansökan inte innehåller tillräckliga uppgifter kommer beskattningsmyndigheten be att få in de uppgifter som saknas. För att undvika att ansökningsförfarandet drar ut på tiden är det viktigt att beskattningsmyndigheten redan från början klargör vilka uppgifter sökanden skall lämna. Uppgifter kommer också att inhämtas av beskattningsmyndigheten, t.ex. uppgifter om sökandens skattekonto m.m. Det är vidare möjligt att beskattningsmyndigheten kommer att utarbeta ett antal standardfrågor som de sökande skall besvara. Eftersom ett godkännande som lagerhållare kan meddelas tills vidare kommer ansökningsförfarandet för många företag att bli en engångsföreteelse. Under förutsättning att beskattningsmyndigheten från början klargör för sökanden vilka uppgifter han behöver lämna, torde inte ansökningsförfarandet medföra någon större tidsåtgång för företagen.

När det gäller frågan om förslagen kan komma att snedvrیدا konkurrensförhållandena till nackdel för små företag kan det konstateras att för nästan samtliga skattskyldiga ändras varken deklara-tions- eller betalningstider. Cirka 100 företag kommer dock att få betala punktskatt tidigare än i dag. Dessa företag kommer emellertid i likhet med övriga företag att kunna hantera punktskatterna gemensamt med de skatter som i dag ingår i skattekontosystemet. Detta är en administrativ fördel. Med hänsyn till det nu sagda bedöms förslaget att infoga punktskatterna i skattekontosystemet inte förändra konkurrensförutsättningarna för små företag.

De företag som i fortsättningen vill kunna leverera och ta emot skattefria leveranser av snus, kolbränslen, gödselmedel m.m. kommer genom den i avsnitt 5 föreslagna övergångsbestämmelsen att automatiskt föras över till det nya systemet med godkända lagerhållare. Med hänsyn härtill behöver ingen särskild hänsyn tas till småföretagens villkor när det gäller tiden för reglernas ikraftträdande. Detsamma gäller förslaget att infoga punktskatterna i skattekontosystemet.

Riksskatteverket brukar inför varje större regeländring informera om vad förändringarna innebär för berörda företag. Inför nu aktuella regeländringar finns, i likhet med tidigare förändringar, behov av information. Det ankommer dock på Riksskatteverket att närmare bestämma behovet av informationsinsatser.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

1 kap.

1 §

Nuvarande bestämmelser i *första stycket* 8 och 9 har av lagtekniska skäl flyttats till 2 §. Bestämmelserna i 2 § skall gälla även för de punktskatter som räknas upp i *andra stycket*.

Nuvarande bestämmelser i andra stycket har, också av lagtekniska skäl, flyttats till en ny paragraf, 2 a §. I 2 a § har dessutom tagits in en bestämmelse som rör punktskatter. I *andra stycket* anges i stället de punktskatter som skall uppbäras enligt lagen. Dessa skatter kallas i fortsättningen punktskatt, vilket framgår av andra stycket. Att termen punktskatt förs in i lagen beror på att en sådan ordning underlättar senare hänvisningar i lagen. En hänvisning kan då helt enkelt avse punktskatt.

Bestämmelserna i andra stycket ersätter 1 kap. 1 och 2 §§ LPP.

1 a §

Att lagen gäller vid bestämmande, debitering och betalning av ränta på skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvs- och gåvoskatt följer numer av 2 § 5.

1 b §

I paragrafen, som är ny, ges den bestämmelse som tidigare gavs i 2 § 1.

2 §

Här återfinns de bestämmelser som tidigare fanns i 1 § första stycket 8 och 9. I paragrafen återfinns också bestämmelsen om att lagen gäller vid bestämmande, debitering och betalning av ränta på skatt och förseningsavgift enligt lagen om arvsskatt och gåvoskatt, se punkten 5. Detta följde tidigare av 1 a §. Bestämmelsen om att lagen gäller vid redovisning och betalning av särskild inkomstskatt för utomlands bosatta flyttas till 1 b §.

2 a §

Paragrafen är ny. I *första stycket* finns numer bestämmelsen om att lagen inte gäller för mervärdesskatt som tas ut vid import. I stället gäller tullagen (2000:1281). Bestämmelsen flyttas hit från 1 § andra stycket.

I *andra stycket* föreskrivs att lagen inte heller gäller när punktskatt skall betalas till Tullverket. Denna bestämmelse ersätter 1 kap. 3 a § LPP.

2 b §

Paragrafen, som är ny, motsvarar 1 kap. 3 a § LPP.

4 §

Genom de nya *punkterna* 8 och 9 i *tredje stycket* skall den som har rätt till återbetalning av punktskatt enligt vissa lagar likställas med skattskyldig. Syftet med ändringen är att återbetalningar av punktskatt skall hantearas med stöd av förfarandet i skattebetalningslagen. För dessa återbetal-

ningar skall alltså samma ordning gälla som i dag gäller för återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200). En skillnad är dock att de återbetalningsberättigade på punktskatteområdet inte skall lämna deklaration utan precis som i dag ansöka om återbetalning. Se vidare kommentaren till 10 kap. 9 a §.

Att återbetalningar av energiskatt regleras i egen punkt beror på att de skillnader i kontrollbefogenheter som i dag finns beträffande dessa återbetalningar och övriga återbetalningar skall kunna upprätthållas. Se vidare kommentaren till 14 kap. 7 §.

I 9 kap. 6 och 9 §§ lagen om skatt på energi används termerna kompensation respektive nedsättning i stället för återbetalning. Det är dock i praktiken frågan om återbetalning av skatt till någon som antingen själv betalat skatt eller som fått skatten övervältrad på sig. I tredje stycket 9 används därför enbart termen återbetalning.

Enligt 9 kap. 9 b lagen om skatt på energi kan den som har rätt till nedsättning enligt 9 kap. 9 § samma lag ansöka hos beskattningsmyndigheten om att skatt skall tas ut enligt en preliminär skattesats. Skattenedsättningen medges med andra ord i förväg. När det kalenderår under vilket en preliminär skattesats tillämpats gått ut och det faktiska utfallet är känt skall beskattningsmyndigheten fatta beslut om slutlig skattenedsättning. Genom ett sådant beslut kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom. Dessa beslut skall i fortsättningen hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen och den som meddelats ett sådant beslut jämföras därför genom den nya *punkten 10* i tredje stycket med skattskyldig.

Det är bara den som, *utan att vara skattskyldig*, har rätt till återbetalning eller meddelats ett beslut om slutlig skattenedsättning enligt lagen om skatt på energi som skall likställas med skattskyldig. I vissa fall har nämligen även en skattskyldig rätt till återbetalning. Det förekommer också att skattskyldiga meddelas beslut om slutlig skattenedsättning enligt lagen om skatt på energi. I dessa fall saknas dock självfallet behov av att likställa den som har rätt till återbetalning eller meddelats ett beslut om slutlig skattenedsättning med skattskyldig. Detta är anledningen till att punkterna 8–10 endast skall gälla den som inte redan är skattskyldig.

I avsnitt 4.9 föreslås att återbetalningar av reklamskatt också skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Eftersom det endast är skattskyldiga som har rätt till återbetalning av reklamskatt behövs dock ingen bestämmelse om att den som har rätt till återbetalning skall likställas med skattskyldig. Däremot skall beslut om återbetalning enligt 24 eller 25 §§ lagen om skatt på annonser och reklam anses som beskattningsbeslut enligt 11 kap. 1 §. Detta är nämligen tillräckligt för att återbetalningar av reklamskatt skall kunna hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Se även kommentaren till 11 kap. 1 §.

4 a §

I paragrafen sägs, av lagtekniska skäl, att med *vara* avses även annan nyttighet eller tjänst när det är fråga om uttag av punktskatt. Bestämmelsen motsvarar 1 kap. 4 § första stycket andra meningen LPP. Bestämmelser som motsvarar övriga bestämmelser i 1 kap. 4 § LPP finns i 4 § första stycket 1 och 3.

6 §

I ett nytt *andra stycke* föreskrivs vad som skall avses med beskattningsår när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder. Syftet med bestämmelsen är att bestämma beskattningsår för de skattskyldiga som enligt 10 kap. 32–32 b §§ skall redovisa skatt för varje skattpliktig händelse. Bestämmelsen får bl.a. betydelse för tillämpningen av bestämmelserna om när en begäran om omprövning eller ett överklagande senast skall ha kommit in till skattemyndigheten, se 21 kap. 4 § och 22 kap. 3 §. Utgångspunkten för de tidsramar som gäller för omprövning och överklagande är utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut. Det bör nämnas att enligt LPP beräknas tiden för omprövning och överklagande för skattskyldiga som redovisar skatt för varje skattepliktig händelse från utgången av det kalenderår under vilket den skattepliktiga händelsen har inträffat, se 4 kap. 4 § och 8 kap. 2 § LPP. Den ordning som i dag gäller för dessa skattskyldiga behålls alltså genom förevarande bestämmelse.

I *tredje stycket*, som också är nytt, ges en bestämmelse som motsvarar 1 kap. 9 § tredje meningen LPP. Bestämmelser motsvarande första och andra meningarna i nämnda paragraf finns i första stycket.

2 kap.

3 §

Paragrafen är ny. I paragrafen, som motsvarar 1 kap. 5 § 1 LPP, anges att Riksskatteverket skall fatta beslut i fråga om punktskatter. Riksskatteverket skall alltså även i fortsättningen vara beskattningsmyndighet för punktskatter. Vidare framgår att vad som i lagen sägs om skattemyndighet skall gälla Riksskatteverket i fråga om punktskatt. Det är således Riksskatteverket som fattar beslut om t.ex. revision.

5 a §

Av paragrafen, som är ny, framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt 3 § skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet. I skattekontosystemet hanteras inte de olika skatterna och avgifterna för sig. Det är därför inte lämpligt att för t.ex. beslut om ränta eller indrivning bryta ut punktskatterna. Den föreslagna bestämmelsen innebär att Riksskatteverket, efter delegation från regeringen, genom föreskrifter kan fördela dessa uppgifter på lämpliga skattemyndigheter. I regel torde detta bli den myndighet som enligt bestämmelserna i 2 kap. 1 eller 2 § har att fatta beslut enligt lagen. Verket kan också ge vissa skattemyndigheter i uppdrag att utföra revision och annan kontroll enligt vad som i dag följer av 3 kap. 16 § LPP.

3 kap.

1 §

Punkten 4 i första stycket slopas. Nuvarande punkten 5 föreslås bli punkt 4. Nuvarande punkten 4 blir mot bakgrund av de ändringar som föreslås i denna lagrådsremiss överflödig. Registrering till mervärdesskatt kan i de fall en skattefri omsättning av vara enligt 3 kap. 30 a § ML görs ske redan med stöd av 3 kap. 1 § första stycket punkten 2. Enligt punkten 2 skall skattemyndigheten registrera den som är skattskyldig enligt ML

med vissa undantag. Enligt 1 kap. 4 § tredje stycket 2 SBL skall vad som sägs i SBL om skattskyldig även gälla den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ ML. En utländsk företagare som gör en skattefri omsättning av vara till annat EG-land med stöd av 3 kap. 30 a § ML har rätt till återbetalning av erlagd mervärdesskatt enligt 10 kap. 11 § första stycket ML. Ansökan om sådan återbetalning skall enligt 19 kap. 11–13 §§ ML göras i skattedeklaration.

I *första stycket 6* och *7* anges vilka skattskyldiga för punktskatt som skall registreras. Bestämmelserna ersätter motsvarande bestämmelser i respektive punktskattelag.

10 kap.

9 §

Ändringen är föranledd av punkten 4 i 3 kap. 1 § upphävs.

9 a §

I paragrafen, som är ny, föreskrivs i *första stycket* att den som skattskyldig för punktskatt skall lämna en punktskattedeklaration. Skyldigheten att lämna deklaration skall dock inte omfatta de som utan att vara skattskyldiga har rätt till återbetalning av punktskatt eller meddelats ett slutligt beslut om skattenedsättning och som enligt 1 kap. 4 § tredje stycket 8–10 likställs med skattskyldiga. Denna kategori skattskyldiga, dvs. de som likställs med skattskyldiga, skall precis som i dag lämna relevanta uppgifter i en ansökan till beskattningsmyndigheten.

Syftet är att samma regler som gäller för skattedekclarationer skall gälla för punktskattedeklaration. Detta uppnås genom *andra stycket*.

I *tredje stycket* finns en upplysning om att enligt 32 a och 32 b §§ skall vissa skattskyldiga för punktskatt redovisa skatten i en särskild skattedeklaration.

13 §

Den som är registrerad som skattskyldig skall i dag lämna deklaration även för redovisningsperioder för vilka han inte har någon punktskatt att redovisa, se 2 kap. 6 § första stycket LPP. Detta skall gälla även i fortsättningen. Huvudregeln i *första stycket* skall alltså gälla utan undantag för den som enligt 3 kap. 1 först stycket 5 och 6 registrerats som skattskyldig för punktskatt. Detta följer av att nyss nämnda punkter inte räknas upp i *andra stycket* där en bestämmelse om undantag från första stycket finns. För att klargöra att den som är registrerad som skattskyldig för punktskatt inte omfattas av undantaget i *andra stycket* har alltså hänvisningen till 3 kap. 1 § preciserats.

14 §

I *första stycket* har tagits in en reservation för fall då det i lag föreskrivits någon annan redovisningsperiod än en månad. Föreskrifter om en annan redovisningsperiod än en månad finns i fråga om skatt enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel samt lagen (1999:673) om skatt på avfall.

16 a §

Paragrafen är ny. I *första stycket* finns en bestämmelse som ger Riksskatteverket befogenhet att besluta att redovisningsperioden skall vara ett helt beskattningsår. Bestämmelsen ersätter 2 kap. 3 § tredje stycket första meningen LPP. Enligt bestämmelsen i LPP får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge att redovisningsperioden tills vidare skall vara ett halvt eller ett helt beskattningsår. I 12 § förordningen (1984:247) om punktskatter och prisregleringsavgifter (FPP) föreskrivs att det är beskattningsmyndigheten, dvs. Riksskatteverket, som beslutar om redovisningsperiodens längd. Där finns även riktlinjer för Riksskatteverkets prövning, nämligen att kalenderår kan gälla för den som kan antas regelmässigt redovisa ett nettobelopp om högst 10 000 kr per år och för den som ligger mellan 10 000 kr och 20 000 kr kan redovisning ske halvårsvis. Redovisningsperioden skall dock inte bestämmas till helt eller halvt beskattningsår om särskilda skäl talar mot det.

Dagens bestämmelser finns alltså i en förordning. Redovisningsperiodens längd avgör dock när skatten skall betalas varför bestämmelserna i stället bör ges i lag. Det kan tilläggas att motsvarande bestämmelse beträffande mervärdesskatt finns i 15 §.

De nya bestämmelserna i första stycket har förenklats med 15 § som förebild. I likhet med vad som gäller för mervärdesskatt skall Riksskatteverket endast kunna besluta att redovisningsperioden skall vara helt beskattningsår. Ett sådant beslut skall få meddelas skattskyldiga som beräknas redovisa punktskatt med högst 20 000 kr netto för beskattningsåret. Om någon är skattskyldig för flera punktskatter skall varje punktskatt bedömas för sig. Dagens olika beloppsgränser för att få tillämpa helt eller halvt beskattningsår som redovisningsperiod ersätts alltså med en beloppsgräns. Vidare finns det ingen motsvarighet till föreskriften i FPP om att Riksskatteverket inte skall besluta om förlängd redovisningsperiod om särskilda skäl talar mot det. Detta stämmer överens med vad som gäller för mervärdesskatt.

I *andra stycket* föreskrivs att ett beslut enligt första stycket upphör att gälla om den skattskyldige försätts i konkurs. I dag finns i stället en delegationsbestämmelse i 2 kap. 3 § tredje stycket andra meningen LPP. I nämnda bestämmelse bemyndigas Riksskatteverket att meddela föreskrifter om redovisningsperiod för fall då skattskyldiga försätts i konkurs. Enligt Riksskatteverkets föreskrifter förfaller ett medgivande om att redovisningsperioden tills vidare skall vara halvt eller helt beskattningsår om den skattskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den ordinarie period, dvs. kalendermånad i de allra flesta fall, under vilken konkursbeslutet har meddelats. Eftersom bestämmelserna avgör när skatten skall betalas bör de i stället ges i lag.

17 b §

I en ny paragraf ges bestämmelser om vad en punktskattedeklaration skall ta upp, bl.a. skattens bruttobelopp, yrkade avdrag och skattens nettobelopp. Detta är färre uppgifter än vad som i dag skall tas upp i en deklaration enligt 2 kap. 7 § LPP. Som framgår av andra stycket får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp.

18, 19 och 22 §§

Som framgår av avsnitt 4.2 skall samma redovisningsperioder gälla för punktskatt som gäller för andra skatter och avgifter enligt lagen. Punktskatterna skall dock enligt 9 a § redovisas i en punktskattedeklaration. I samma paragraf föreskrivs att vad som sägs om skattedeclarationer skall, om inte något annat anges, även gälla punktskattedeclarationer. Det innebär att tidpunkterna för att lämna skattedeclaration även gäller punktskattedeclaration. För att det skall framgå vilken redovisningsperiod för punktskatt som varje deklARATION skall omfatta görs ett tillägg i aktuella paragrafer.

22 b §

Den nya bestämmelsen, 22 b §, reglerar när en skattedeclaration skall lämnas om registrering till mervärdesskatt har skett enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 och 5, dvs. i de fall då någon skyldighet att betala skatt inte föreligger för den som förvärvar eller omsätter en vara. Bestämmelsen anger att de tidpunkter som gäller för företag med ett beskattningsunderlag som inte överstiger 40 miljoner kronor per beskattningsår skall tillämpas. Om den som är registrerad med stöd av dessa bestämmelser inte lämnar en skattedeclaration vid rätt tidpunkt får skattemyndigheten påföra förseningsavgift enligt 15 kap. 6 §.

30 a §

I paragrafen, som är ny, har tagits in bestämmelser om när redovisningskyldigheten för punktskatter inträder. Bestämmelserna motsvarar 2 kap. 5 § LPP.

32 §

I de nya paragraferna 32 a och 32 b §§ föreskrivas att vissa skattskyldiga för punktskatt skall redovisa skatten i en särskild skattedeclaration. Eftersom delegationsbestämmelsen i *första stycket* och bestämmelserna i 2–4 *styckena* skall gälla även för särskilda skattedeclarationer som avser punktskatt flyttas nämnda bestämmelser till en ny paragraf, 32 c §.

32 a §

I paragrafen, som är ny, föreskrivs att skattskyldiga enligt lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi, som inte skall registreras enligt 3 kap. 1 §, skall lämna en särskild skattedeclaration för varje skattepliktig händelse. Detta följer i dag av 22 § LTS, 21 § LAS och 6 kap. 2 § LSE. Deklarationstiden skall i likhet med vad som i dag gäller enligt nyss nämnda paragrafer vara fem dagar räknat från den skattepliktiga händelsen. Förevarande paragraf ersätter alltså bestämmelserna i 22 § LTS, 21 LAS och 6 kap. 2 § LSE, vilka upphävs. Denna paragraf kommenteras även i avsnitt 4.3.

Förseningsavgift enligt 15 kap. 6 § tas inte ut när fråga är om särskild skattedeclaration enligt 32 §. Sådan avgift skall dock tas ut om deklARATION som avses i förevarande paragraf inte lämnas i rätt tid. Detta följer av att förevarande paragraf inte räknas upp i 15 kap. 6 § och stämmer överens med den ordning som i dag gäller enligt LPP.

32 b §

Den som är skattskyldig enligt lagen om skatt på vinstsparande m.m. skall i dag redovisa skatt för varje skattepliktig händelse eller med andra ord för varje vinstdragning, se 2 kap. 2 § andra stycket och 6 § första stycket LPP. Deklarationen skall enligt 2 kap. 8 § första stycket LPP ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen. Förevarande paragraf ersätter alltså nämnda bestämmelser i LPP.

I paragrafen regleras också redovisningsskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 2 och 3 LSG. Dessa skattskyldiga skall inte registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 b. I dag är alla skattskyldiga för skatt på gödselmedel registrerade, vilket beror på att registrering i vissa fall är obligatorisk och i andra fall en förutsättning för att bli skattskyldig. Systemet med frivillig registrering och skattefria leveranser mellan registrerade skattskyldiga föreslås dock i avsnitt 5 ersatt med ett system med godkända lagerhållare. Den som inte är godkänd lagerhållare kan ändå bli skyldig att betala skatt. Antalet skattskyldiga utanför systemet med godkända lagerhållare kommer dock att vara få. Dessutom är det inte sannolikt att det kommer att handla om stadigvarande skattepliktiga verksamheter utan mer om skattskyldighet för enskilda händelser. Detta är bakgrunden till att endast godkända lagerhållare skall registreras och att övriga skattskyldiga skall redovisa skatt för varje skattepliktig händelse.

Förseningsavgift enligt 15 kap. 6 § tas inte ut när fråga är om särskild skattedeklaration enligt 32 §. Sådan avgift skall dock tas ut om deklARATION som avses i förevarande paragraf inte lämnas i rätt tid. Detta följer av att förevarande paragraf inte räknas upp i 15 kap. 6 § och stämmer överens med den ordning som i dag gäller enligt LPP.

32 c §

Bestämmelserna flyttas hit från 32 §.

11 kap.

1 §

Genom den nya *punkten 5 i andra stycket* skall beslut om återbetalning av punktskatt enligt vissa lagar anses som beskattningsbeslut. För dessa återbetalningar skall alltså samma ordning gälla som i dag gäller för återbetalningar av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200). I den nya *punkten 6* föreskrivs att beslut om slutlig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § LSE också skall anses som ett beskattningsbeslut. Genom ett sådant beslut kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom. Se vidare kommentaren till 1 kap. 4 §.

Genom ett beskattningsbeslut kommer det alltså att bestämmas att sökanden skall få tillbaka skatt. I fall som avses i punkten 6 kan skatt dessutom påföras sökanden. Ett beskattningsbeslut kan omprövas enligt bestämmelserna i 21 kap. Enligt dagens regler kan beskattningsmyndigheten återkräva skatt om återbetalning skett med för högt belopp på grund av en oriktig uppgift som den sökande lämnat eller på grund av felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende. Detta följer av 8 a § LSG, 31 § LST, 31 § LAS och 9 kap. 12 § LSE. Ett beslut om återkrav får inte fattas senare än fem år efter utgången av det kalenderår un-

der vilket återbetalningen verkställdes. Dessa bestämmelser kommer i den nya ordningen att ersättas av bestämmelserna om efterbeskattning i 21 kap. 10–13 §§. Det innebär att efterbeskattning kan ske om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt på grund av att sökanden under ansökningsförfarandet hos beskattningsmyndigheten lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet eller om en felräkning, fel-skrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas. Det är dock inte bara bestämmelserna om omprövning genom efterbeskattning som skall gälla utan övriga bestämmelser om omprövning på initiativ av den skattskyldige eller skattemyndigheten skall också gälla. Några motsvarande möjligheter till omprövning finns inte i dag. Beslut om återbet-alning av punktskatt och beslut om slutlig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket LSE kan, bortsett från beskattningsmyndighetens möjlighet att återkräva felaktigt återbetalda belopp, nämligen i dag om-prövas endast enligt bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:223).

Bestämmelserna om betalning av skatt i 5 kap. LPP tillämpas i dag på belopp som den som medgetts återbetalning av punktskatt åläggs att betala tillbaka och på skatt som en sökande påförs genom ett beslut om slutlig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket LSE. Dessa bestämmelser kommer att ersättas av bestämmelserna om betalning av skatt i förevarande lag. Omprövas ett beskattningsbeslut, som avser återbet-alning av punktskatt, till nackdel för sökanden skall skatten enligt 16 kap. 6 § betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från dagen för beslutet. Vilka förfallodagar som gäller regleras i 16 kap. 6 § tredje stycket. Bestämmelserna om anstånd, ränta, indrivning, överklagande och verkställighet kommer också att gäl-la för dessa nya kategorier av beskattningsbeslut.

Den som i dag lämnar en oriktig uppgift i en ansökan om återbetalning av punktskatt eller i en ansökan om slutlig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket LSE drabbas inte av någon sanktionsavgift. Genom den ordning som nu föreslås kommer dock den som gör det att kunna påföras skattetillägg. Enligt 15 kap. 1 § skall skattetillägg tas ut om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift till ledning för beskattningen och uppgiften befinns oriktig. Eftersom ett beslut om återbetalning av skatt och beslut om slut-lig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket LSE skall anses som ett beskattningsbeslut får uppgifter som lämnas i ansökningar om återbetalning eller nedsättning anses lämnade till ledning för beskatt-ningen. Enligt 15 kap. 1 § andra stycket är skattetillägget 20 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige. Om en oriktig uppgift i ett ärende om återbetalning eller nedsättning godtas leder det till att skatt återbeta-las med för högt belopp eller med andra ord att skatt felaktigt tillgodo-räknas den skattskyldige.

I vissa fall kan beslut som avses i punkterna 5 och 6 gälla återbetalning till skattskyldiga, se även kommentaren till 1 kap. 4 §. Dessa beslut skall, trots att fråga är om skattskyldiga, inte ses som omprövningsbeslut enligt 21 kap. Detta följer av att omprövningsbeslut nämns i egen punkt, nämligen punkt 2, och att nu aktuella beslut regleras särskilt i punkterna 5 och 6. Det innebär att intäktsränta skall beräknas enligt 19 kap. 12 § första meningen. Ränta skall alltså utgå från och med dagen efter den dag då

beloppet tillgodoräknats på skattekontot till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka. Det kan förekomma att återbetalning skall ske till någon som inte har ett skattekonto, exempelvis en utländsk företagare. Dessa fall kommer att få hanteras genom vanliga utbetalningar. I dessa fall skall dock ingen ränta utgå eftersom den återbetalningsberättigade får tillgång till beloppet direkt genom en utbetalning. Avslutningsvis kan nämnas att enligt dagens regler har den som har rätt till återbetalning av skatt i nu aktuella fall ingen rätt att få ränta på belopp som återbetalas.

19 §

Bestämmelsen kommenteras i avsnitt 4.4.

13 kap.

1 §

Genom ändringen i *första stycket* utvidgas regeringens befrielsemöjlighet till att gälla även i fråga om punktskatt. Motsvarande befrielsemöjlighet finns nu i 9 kap. 4 § LPP.

14 kap.

3 §

I ett nytt *tredje stycke* ges en bestämmelse om skyldighet att lämna prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten efter föreläggande av Riksskatteverket. En motsvarande bestämmelse finns nu i 3 kap. 3 § första stycket LPP.

6 §

I *andra stycket* har i förtydligande syfte ordet ”tillverkningsprocesser” lagts till. Paragrafen kommer därmed att motsvara 3 kap. 4 § LPP.

7 §

Den nya *punkten 3* i *första stycket* motsvarar 3 kap. 7 § första stycket 3 LPP.

Bakgrunden till de nya *punkterna 4* och *5* i första stycket är följande. I 8 a och 8 b §§ LSG finns bestämmelser om kontroll av ansökningar om återbetalning av skatt. Beskattningsmyndigheten har enligt dessa bestämmelser två kontrollbefogenheter. Myndigheten kan dels besluta om s.k. tredjemansföreläggande, dvs. förelägga någon annan än sökanden att lämna kontrolluppgift, dels besluta om revision för att kontrollera att sökanden har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Samma befogenheter har beskattningsmyndigheten enligt 31 a och 31 b §§ LTS, 31 a och 31 b §§ LAS och 9 kap. 13 och 14 §§ LSE. När det gäller kontroll av ansökningar om återbetalning eller nedsättning av energiskatt kan beskattningsmyndigheten dessutom besluta om s.k. tredjemansrevision.

Enligt *första stycket* får skattemyndigheten besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- och uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt. För den som ansöker om återbetalning eller nedsättning av punktskatt anses varken deklara- eller uppgiftsskyldighet föreligga, i vart fall inte i ärendet om återbetalning (se prop. 1998/99:18 s. 30). Förevarande paragraf kan alltså inte tillämpas för att kontrollera om ett beslut om återbetalning eller nedsättning är felaktigt på grund av

att sökanden lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter. Det föreskrivs därför att skattemyndigheten skall få besluta om skatterevision för att kontrollera om den som ansökt om återbetalning eller nedsättning av punktskatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Lagtekniskt uppnås detta genom en hänvisning till 1 kap. 4 § tredje stycket 8–10. Återbetalning av energiskatt anges i en egen punkt, punkt 4, för att upprätthålla skillnaden i kontrollbefogenheter mellan sådana återbetalningar och övriga återbetalningar av punktskatt. Som redan nämnts kan beskattningsmyndigheten i dag endast besluta om tredjemansrevision för att kontrollera ansökningar om återbetalning eller nedsättning av energiskatt. Bakgrunden till denna ordning är att det hittills endast visat sig finnas behov av tredjemansrevision vid kontroll av ansökningar om återbetalning och nedsättning av energiskatt (se prop. 2000/01:118 s. 107 och 108). Denna skillnad i kontrollbefogenheter upprätthålls genom att återbetalning av energiskatt anges i en egen punkt och genom ändringen i *andra stycket*. I likhet med vad som gäller i dag skall alltså tredjemansrevision enbart få användas för att kontrollera ansökningar om återbetalning eller nedsättning av energiskatt.

Det bör tilläggas att några ändringar inte är nödvändiga för att bestämmelsen om tredjemansföreläggande i 4 § skall kunna tillämpas för att kontrollera återbetalningar av punktskatt. Enligt 4 § får ett föreläggande meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag. Eftersom ett beslut om återbetalning eller nedsättning av punktskatt skall anses som ett beskattningsbeslut kommer föreläggande att kunna meddelas för att kontrollera ansökningar om återbetalning eller nedsättning av punktskatt.

De nya *punkterna 6–9 i tredje stycket* motsvarar 3 kap. 7 § tredje stycket 3–6 LPP.

I *fjärde stycket*, som är nytt, tas en bestämmelse in som ger revisorn befogenhet att besiktiga även tillverkningsprocesser i verksamheten. En motsvarande bestämmelse finns i dag i 3 kap. 11 § andra stycket LPP.

16 kap.

1 §

Den som är skattskyldig för punktskatt omfattas också regelmässigt av andra delar av skattebetalningslagen. Betalning av punktskatt och andra skatter och avgifter skall ske samtidigt till en skattemyndighet. Det innebär att punktskatt inte skall betalas till Riksskatteverket utan till den skattemyndighet som skall fatta beslut om övriga skatter. För att uppnå detta måste punktskatterna undantas från huvudregeln i *första stycket* att skatt skall betalas till den skattemyndighet som skall besluta om skatten. I *andra stycket* föreskrivs i stället att punktskatt skall betalas till den myndighet som annars har att fatta beslut om den skattskyldige.

Tidigare 2 kap. 3 § upphävdes genom SFS 1999:1300. I en ny 2 kap. 3 § föreskrivs nu att Riksskatteverket skall besluta om punktskatt. Detta och vad som sagts i föregående stycke ligger bakom ändringen i *första stycket*.

4 §

I *första stycket* har endast punktskatt förts in.

Ändringen i *tredje stycket* är föranledd av att vissa skattskyldiga för punktskatt skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration. Se kommentarerna till 10 kap. 32–32 c §§.

11 §

Det nya *andra stycket* kommenteras i avsnitt 4.6.

17 kap.

4 a §

I paragrafen, som är ny, ges en bestämmelse om anstånd med betalning av punktskatt i fall då den skattskyldige upphört med den skattepliktiga verksamheten eller upphört att vara godkänd upplagshavare eller lagerhållare. Bestämmelsen motsvarar i sak 5 kap. 4 § LPP. Någon särskild bestämmelse om att anståndet får avse hela skatten eller en del av den behövs dock inte här. Det framgår av 17 kap. 9 § skattebetalningslagen.

18 kap.

2 §

I *första stycket 2* har tagits in en bestämmelse om att en automatisk återbetalning skall ske i fall då det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om punktskatt. När det gäller punktskatt skall alltså, i likhet med vad som gäller för beslut om överskjutande mervärdesskatt, återbetalning ske även om det överskjutande beloppet inte grundas på ett omprövningsbeslut eller ett domstolsbeslut. Att återbetalning skall ske i sistnämnda fall följer numer av *första stycket 3*.

Genom ändringar i 11 kap. 1 § skall beslut om återbetalning av punktskatt enligt vissa lager anses som beskattningsbeslut. Detsamma gäller beslut om slutlig skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § LSE. Dessa beslut kommer alltså också att räknas till beslut om punktskatt och därmed kunna leda till automatisk återbetalning.

21 kap.

11 §

I paragrafen anges i en ny punkt, *punkt 4*, ytterligare ett fall då efterbeskattning får ske. Det gäller när en punktskatteskyldig inte tillhandahållit begärt varuprov. En motsvarande bestämmelse finns nu i 4 kap. 7 § första stycket 4 LPP.

23 kap.

9 §

I stället för en hänvisning till bestämmelserna om förvaring och gallring i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter där tidsfristen knyts an till taxeringsår tas den aktuella regleringen in här. Tidsfristen knyts an till beskattningsåret för att kunna tillämpas även i fråga om handlingar som rör punktskatt. Bestämmelserna motsvarar 3 kap. 6 § andra stycket LPP.

Övergångsbestämmelserna

Ändringarna i bestämmelserna om registrerings- och redovisningsskyldighet för mervärdesskatt skall tillämpas från och med den 1 juli 2002. Det föreskrivs därför att 10 kap. 9 och 22 b §§ skall tillämpas från och

med nämnda datum och att punkten 4 i 3 kap. 1 § första stycket samtidigt skall upphöra att gälla.

Genom lagen upphör LPP att gälla. LPP skall dock fortsätta att tillämpas på förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003. Det finns dock skattskyldiga med redovisningsperioder som löper över den 1 januari 2003 (se 2 kap. 3 § första och tredje styckena och 4 § LPP). Dessa skattskyldiga skall redovisa skatt för hela perioden enligt LPP. Det föreskrivs därför i punkten 3 a) att LPP fortfarande skall tillämpas i fråga om redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003 och löper ut efter nämnda datum.

Vissa skattskyldiga redovisar inte skatt för redovisningsperioder utan för varje skattepliktig händelse (se 2 kap. 1 andra och tredje styckena LPP). För dessa skattskyldiga skall LPP fortfarande tillämpas om den skattepliktiga händelsen inträffat före den 1 januari 2003. Detta följer av punkten 3 b).

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam

Upphävande av 19 §

Bestämmelsen om vilka skattskyldiga för reklamskatt som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 6 SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

26 §

Hänvisningen till LPP som avser befrielse från skatt ersätts i *tredje stycket* med en hänvisning till motsvarande paragraf i skattebetalningslagen.

33 §

Ändringen i *första stycket* är en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

Nuvarande *andra stycket* upphävs eftersom vad som där sägs om kontroll av tredje man följer av reglerna i skattebetalningslagen.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift

Upphävande av 10 §

I paragrafen finns hänvisningar till LPP:s regler om revision. Vid kontakter med Riksskatteverket har framkommit att reglerna aldrig har tillämpats och att något behov av dem inte heller finns. Paragrafen upphävs därför.

11 §

Den hänvisning som finns i första stycket till LPP avser överklagande av beslut i samband med revision. Med anledning av att 10 § upphävs tas hänvisningen bort.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:28) om skatt på spel

Upphävande av 7 §

Bestämmelsen om att den som är skattskyldig för spelskatt skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

Upphävande av 11 §

Enligt paragrafen skall deklaration lämnas för varje spelplats. Beskattningsmyndigheten får medge att en gemensam deklaration lämnas för flera spelplatser. Genom förslaget i avsnitt 4.2 skall en punktskattedeklaration lämnas för varje enskild punktskatt. Det behov av särredovisning som finns får ordnas genom att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av 10 kap. 27 § SBL meddelar närmare föreskrifter om vad en punktskattedeklaration skall innehålla.

23 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att regler för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

9.5 Förslaget till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

Upphävande av 11 §

I paragrafen föreskrivs i dag att bestämmelser om förfarandet finns i LPP. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. I avsnitt 4.8 görs bedömningen att skrotningsavgiften inte skall infogas i skattekontosystemet. I stället föreslås att förfarandet vid uttag av skrotningsavgift skall regleras i förevarande lag. Detta är skälet till att paragrafen upphävs.

13 §

I dag gäller LPP för skrotningsavgiften. Av 1 kap. 5 § LPP följer att Riksskatteverket är beskattningsmyndighet. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. I avsnitt 4.8 föreslås vidare att Riksskatteverket inte längre skall vara beskattningsmyndighet för skrotningsavgiften utan att denna uppgift skall tas över av Vägverket. Eftersom skrotningsavgiften inte längre kommer att ha några direkta kopplingar till skatteförfarandet byts ordet ”beskattningsmyndigheten” ut mot ”avgiftsmyndigheten”. Att Vägverket skall vara avgiftsmyndighet kommer att anges i bilskrotningsförordningen (1975:348).

15 §

Med stöd av dagens bemyndigande i *tredje stycket* föreskrivs i 23 a § bilskrotningsförordningen (1975:348) att för beskattningsmyndighetens räkning beslutar Vägverket om skrotningsavgift enligt *första stycket*. I avsnitt 4.8 föreslås att Riksskatteverket inte längre skall vara beskattningsmyndighet för skrotningsavgiften utan att denna uppgift skall tas över av Vägverket. Bemyndigandet i *tredje stycket* ändras därför i syfte

att ge regeringen befogenhet att i bilskrotningsförordningen föreskriva att Vägverket är den myndighet som i första instans skall besluta om skrotningsavgift. Se även kommentaren till 13 §.

15 a §

I paragrafen, som är ny, anges under vilka förutsättningar en avgiftsskyldig kan få anstånd med att betala skrotningsavgiften. Paragrafen ersätter bestämmelserna om anstånd i 5 kap. 5 § och 12 § första stycket 2 samt andra stycket LPP.

15 b §

I paragrafen, som är ny, föreskrivs att ränta skall tas ut om skrotningsavgift inte betalas i rätt tid. Det rör sig dels om fall då avgiften inte betalas inom de tider som anges i 15 §, dels om fall då den avgiftsskyldige medgetts anstånd med betalningen men avgiften inte betalas vid anståndstidens utgång. Vilken räntesats som gäller anges genom en hänvisning till 19 kap. 8 § SBL. Paragrafen ersätter bestämmelserna om dröjsmålsavgift i 5 kap. 8 och 9 §§ LPP.

15 c §

Enligt paragrafen, som är ny, skall ränta tas ut när avgift återbetalas efter omprövning eller överklagande. Vilken räntesats som gäller anges genom en hänvisning till 19 kap. 14 § SBL. Paragrafen ersätter 5 kap. 13 § LPP.

15 d §

I paragrafen, som är ny, finns, genom hänvisningar till skattebetalningslagen, de regler om indrivning som tidigare fanns i 5 kap. 16 §, 17 § första stycket och 18 § LPP.

15 e §

Paragrafen, som är ny, ersätter bestämmelserna i 5 kap 17 § andra stycket och 17 a § andra meningen LPP.

16 §

Se kommentarerna till 13 och 15 §§.

16 a §

Paragrafen, som är ny, ersätter 9 kap. 4 § LPP. Ordalydelsen har dock sin förebild i 13 kap. 1 § skattebetalningslagen.

17 §

I dag överklagas beslut om skrotningsavgift enligt bestämmelserna om överklagande i 8 kap. LPP. Det innebär att tiden för överklagande är sex år räknat från utgången av det kalenderår under vilket bilen för första gången registrerades i vägtrafikregistret. Förfarandet i LPP skall dock inte längre gälla för skrotningsavgiften utan avgiften skall tas ut med stöd av bestämmelser i förevarande lag, se vidare avsnitt 4.8. Beslut om skrotningsavgift kommer alltså inte längre att fattas med stöd av LPP. Bestämmelsen i *första stycket* att vissa beslut enligt LPP, bl.a. beskattningsbeslut, inte får överklagas enligt den här lagen tas därför bort. Beslut om skrotningsavgift skall alltså överklagas enligt förevarande para-

graf i stället för enligt bestämmelserna i LPP, vilket innebär att förvaltningslagens (1986:223) bestämmelser skall tillämpas. I fortsättningen kommer alltså tiden för överklagande att vara tre veckor räknat från den dag då klagande fick del av beslutet. Som framgår av *tredje stycket* kommer prövningstillstånd att gälla vid överklagande till kammarrätt.

18 §

Se kommentaren till 13 och 15 §§.

9.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium

I 3 a § föreskrivs i dag att regler för uttag av avgift enligt lagen finns i LPP. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. I avsnitt 4.9 görs bedömningen att det inte är lämpligt att tillämpa skattebetalningslagen i fråga om avgiften. I stället får det anses ankomma på Statens jordbruksverk, som redan i dag meddelar föreskrifter om avgiftens storlek, när avgiften skall betalas m.m., att i samband med att LPP upphävs meddela nödvändiga föreskrifter för förfarandet. Detta är anledningen till att 3 a § upphävs.

9.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

3 §

Ändringen är en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

4 §

Genom ändringen i *första stycket* införs en ny kategori skattskyldiga, nämligen godkända lagerhållare. Kategorin rymmer de skattskyldiga som i dag skall vara registrerade eller som efter ett särskilt beslut får vara registrerade, dvs. de som yrkesmässigt tillverkar gödselmedel, för in gödselmedel till landet för yrkesmässig försäljning eller användning och de som i större omfattning återförsäljer gödselmedel. Ändringen är en följd av att en registrering som skattskyldig i fortsättningen endast skall ha administrativ betydelse och alltså inte som i dag även betydelse för när skattskyldighet inträder m.m., se vidare avsnitt 5. Den som är godkänd lagerhållare skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 b skattebetalningslagen.

För att få agera som lagerhållare krävs ett godkännande från beskattningsmyndigheten. Det behövs därför bestämmelser om skattskyldighet för den som inte blir godkänd eller väljer att inte ansöka om ett godkännande. Dessa bestämmelser finns i *första stycket* 2 och 3. Där föreskrivs att den som inte är godkänd lagerhållare är skattskyldig om han yrkesmässigt tillverkar gödselmedel eller för in gödselmedel till Sverige för yrkesmässig återförsäljning eller egen yrkesmässig användning inom landet. Dessa skattskyldiga skall inte registreras enligt 3 kap.1 § första

stycket 7 b skattebetalningslagen. De skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse, se 10 kap. 32 b § SBL.

Nuvarande punkten 3 i första stycket ersätts av bestämmelsen om att den som är godkänd lagerhållare är skattskyldig. Den möjlighet som i dag finns för återförsäljare att bli registrerad som skattskyldig ersätts nämligen med en möjlighet att bli godkänd som lagerhållare, se 4 a §.

4 a §

I paragrafen, som är ny, regleras förutsättningarna för godkännande som lagerhållare. Systemet med godkända lagerhållare skall ersätta dagens system med registrerade skattskyldiga. I dagens system kan skattefria leveranser ske mellan registrerade skattskyldig, vilket innebär att en registrering som skattskyldig inte enbart har administrativ betydelse. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet skall emellertid en registrering enbart ha administrativ betydelse. De skattemässiga effekter som en registrering har enligt dagens system skall dock behållas. För att uppnå det införs ett system med godkända lagerhållare. En utförligare redogörelse för förslaget finns i avsnitt 5.

Enligt *första stycket 1* och 2 får den som avser att yrkesmässigt tillverka gödselmedel eller föra in gödselmedel till Sverige för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet godkännas som lagerhållare. I dagens system skall dessa skattskyldiga enligt 6 § första stycket registreras utan prövning. Den som i dag är registrerad med stöd av nyss nämnda bestämmelse måste alltså ansöka om att bli godkänd som lagerhållare, givetvis under förutsättning att han vill behålla de fördelar som det i dag finns med att vara registrerad.

Bestämmelsen i *första stycket 3* ersätter bestämmelsen i 6 § andra stycket.

I likhet med vad som gäller för upplagshavare enligt lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi skall endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare kunna godkännas. Dessa krav uppställs redan i dag på återförsäljare som enligt 6 § andra stycket ansöker om att bli registrerade som skattskyldiga. Samma krav ställs för övrigt på den som enligt LAS eller LSE ansöker om att bli godkänd som skattebefriad förbrukare och den som ansöker om provianteringstillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. Det rör sig alltså om väl inarbetade rekvisit.

I *andra stycket* föreskrivs att ett godkännande får återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns. Denna grund för återkallelse gäller i dag för upplagshavare, den som är registrerad som skattskyldig enligt 6 § andra stycket, skattebefriade förbrukare och den som beviljats provianteringstillstånd. I likhet med nyss nämnda fall skall ett beslut om återkallelse av ett godkännande som lagerhållare gälla omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

5 §

I *första stycket 1* ges bestämmelser om när skattskyldigheten inträder för godkända lagerhållare. Bestämmelserna stämmer i princip överens med dagens regler. I stället för att skattskyldighet inträder vid leverans till köpare som inte är registrerad kommer skattskyldighet att inträda vid

leverans till en köpare som inte är godkänd lagerhållare, *punkten 1 a*. Skattefria leveranser kommer alltså i fortsättningen att kunna ske mellan godkända lagerhållare, dvs. samma ordning som i dag gäller för leveranser mellan registrerade skattskyldiga.

Bestämmelsen i *första stycket 1 b* ersätter nuvarande punkten 2 i samma stycke.

Bestämmelsen i *första stycket 1 c* om att skattskyldighet inträder när godkännandet som lagerhållare återkallas ersätter nuvarande punkten 3 i samma stycke. Återkallas ett godkännande inträder alltså skattskyldighet för allt obeskattat gödselmedel. Någon motsvarighet till dagens bestämmelse om att skattskyldighet vid avregistrering inträder endast om skattskyldigheten inte övergår på någon annan införs inte. Har skattskyldighet inträtt kan nämligen skattskyldigheten inte därefter övergå på någon annan.

I *första stycket 2 och 3* regleras skattskyldigheten för skattskyldiga som inte är godkända lagerhållare. En avgörande skillnad mellan dessa skattskyldiga och godkända lagerhållare är att en godkänd lagerhållare kan tillverka och föra in gödselmedel under skatteuppskov, dvs. skattskyldigheten inträder först vid en senare tidpunkt, t.ex. vid leverans till en köpare som inte är godkänd lagerhållare. För skattskyldiga som inte är godkända lagerhållare inträder dock skattskyldighet redan när ett gödselmedel tillverkas eller förs in till landet. Dessa skattskyldiga skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 5 dagar efter den skattepliktiga händelsen, se även kommentaren till 10 kap. 32 b § SBL.

I *andra stycket* har bestämmelserna om skattskyldighetens inträde endast delats upp på godkända lagerhållare och skattskyldiga som inte är godkända. I likhet med vad som gäller i dag inträder dock skattskyldigheten antingen när gödselmedel tillverkas eller när gödselmedel förs in till landet. Detta gäller både för godkända lagerhållare och övriga skattskyldiga. När det gäller skatt som regleras i andra stycket medges alltså godkända lagerhållare inget uppskov med skatten. Det stämmer överens med den ordning som i dag gäller för registrerade skattskyldiga. Sammanfattningsvis utgör ändringen i andra stycket ingen ändring i sak. Ändringen är alltså redaktionell och föranledd av de nya bestämmelserna om godkända lagerhållare.

Upphävande av 6 §

Bestämmelsen i *första stycket* om vilka skattskyldiga som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 b skattebetalningslagen. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

Bestämmelserna i *andra och tredje styckena* ersätts med de nya bestämmelserna om godkänd lagerhållare i 4 a §.

7 §

Uttrycket ”I en deklaration som avser gödselmedelsskatt får avdrag göras” ersätts med det enklare uttrycket ”En skattskyldig får göra avdrag”.

8 §

Den som är skattskyldig kan göra avdrag för skatt på gödselmedel i fall som avses i 7 § första stycket 1 och 4. En rätt till återbetalning för skatt-

skyldiga som inte är registrerade fyller alltså ingen funktion. Orden ”registrerad som” i *första stycket* tas därför bort. Därmed kommer paragrafen att omfatta endast den som inte är skattskyldig.

Upphävande av 8 a–8 d §§

Återbetalningar av skatt på gödselmedel skall i fortsättningen hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.7. Den nya ordningen innebär att den som har rätt till återbetalning av gödselmedelsskatt jämställs med skattskyldiga och att ett beslut om återbetalning av gödselmedelsskatt skall anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen. Detta uppnås genom ändringar 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL, se därför även kommentarerna till dessa paragrafer.

I stället för 8 a § kommer bestämmelserna om efterbeskattning och betalning av skatt i skattebetalningslagen att gälla. Belopp som en sökande i dag kan åläggas att betala tillbaka enligt första stycket kommer i fortsättningen att behandlas som skatt. Det behövs därför ingen särskild föreskrift för att lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall vara tillämplig på belopp som en sökande genom efterbeskattning enligt skattebetalningslagen åläggs att betala tillbaka.

Bestämmelserna i 8 b och 8 c §§ ersätts av bestämmelserna om revision och s.k. tredjemansföreläggande i skattebetalningslagen. Se kommentaren till 14 kap. 7 § SBL.

Enligt 2 kap. 3 § SBL, som är ny, skall Riksskatteverket även i fortsättningen vara beskattningsmyndighet för punktskatter. Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattemyndighet skall när det gäller punktskatt avse Riksskatteverket. Enligt 2 kap 5 a § samma lag, som också är ny, får dock regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att uppgifter som enligt skattebetalningslagen skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet. Det nu sagda innebär att vilka skattemyndigheter som skall ha befogenhet att besluta om revision och föreläggande i fråga om punktskatt inte längre behöver regleras i lag. 8 d § kan därför upphävas. Se även kommentaren till 2 kap. 5 a §.

9 §

Ändringen är en följd av att 8 b och 8 c §§ upphävs. Beslut om revision och s.k. tredjemansföreläggande skall i fortsättningen fattas med stöd av skattebetalningslagen. Att beslut om skatterevision och föreläggande vid vite inte får överklagas följer av 22 kap. 2 § SBL. Se även kommentaren till upphävande av 8 a–8 d §§.

Övergångsbestämmelserna

I syfte att underlätta övergången till det nya systemet med godkända lagerhållare föreskrivs i *punkten 3* att den som vid lagens ikraftträdande är registrerad som skattskyldig enligt 6 § i dess äldre lydelse skall anses godkänd som lagerhållare enligt den nya 4 a §. Bestämmelsen omfattar dels skattskyldiga som enligt dagens system registreras automatiskt, dels skattskyldig som i dag registreras först efter en prövning. Om denna bestämmelse leder till att en skattskyldig godkänns som inte uppfyller villkoren för godkännande kan beskattningsmyndigheten återkalla godkännandet med stöd av 4 a § andra stycket.

9.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

3 §

Ändringen är en följd av att LPP upphävs och reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

5 §

Ändringen är en följd av att en registrering som skattskyldig i fortsättningen endast skall ha administrativ betydelse och inte som i dag även betydelse för när skattskyldighet inträder, se vidare avsnitt 5. Bestämmelsen i *punkten 3* ersätts därför med en bestämmelse om att skattskyldighet inträder när den skattepliktiga verksamheten upphör. Med skattepliktig verksamhet bör förstås den verksamhet som gör att någon skall anses som skattskyldig. Det innebär att när en skattskyldig inte längre tillverkar bekämpningsmedel eller inte längre för in bekämpningsmedel för yrkesmässig återförsäljning eller egen yrkesmässig användning inträder skattskyldighet för bekämpningsmedel som inte redan beskattats. Någon motsvarighet till dagens bestämmelse om att skattskyldighet vid avregistrering inträder endast om skattskyldigheten inte övergår på någon annan införs inte. Har skattskyldighet inträtt kan nämligen skattskyldigheten inte därefter övergå på någon annan.

Upphävande av 7 §

Bestämmelsen om att den som är skattskyldig skall vara registrerad flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 c SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

8 §

Uttrycket ”I en deklaration som avser bekämpningsmedelsskatt får avdrag göras” ersätts med det enklare uttrycket ”En skattskyldig får göra avdrag”.

9.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

1 §

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. Reglerna för förfarandet kommer i stället att finnas i skattebetalningslagen. Den skrotningsavgift som tas ut enligt bilskrotningslagen (1975:343) omfattas av LPP men skall inte infogas i skattekontosystemet. Förfarandet skall i stället regleras i bilskrotningslagen. För att förevarande lag även i fortsättningen skall vara tillämplig i fråga om skrotningsavgift byts LPP i *första stycket 1* ut mot bilskrotningslagen. Att förevarande lag är tillämplig på punktskatter följer numer i stället av *punkten 5*.

Ändringen i *andra stycket* föranleds av att punktskatterna, och därmed energiskatten, regleras i första stycket 5 i stället för i punkten 1.

9.10 Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)

3 §

LPP kommer att upphävas och regler för förfarandet för punktskatter kommer i stället att finnas i skattebetalningslagen. Någon motsvarighet till 1 kap. 6 § LPP införs dock inte i skattebetalningslagen utan bestämmelsen är av sådan karaktär att den kan ges i förordning. *Andra stycket* upphävs därför.

43 §

Hänvisningen till vissa regler i LPP om efterbeskattning tas bort från *första stycket* och i stället finns hänvisningar till motsvarande regler i skattebetalningslagen i ett nytt *andra stycke*.

47 §

Hänvisningarna till LPP i *första stycket* ersätts med hänvisningar till motsvarande regler i skattebetalningslagen.

60 §

I nuvarande *andra stycket* finns regler om ränta vid anstånd. Dessa regler ersätts med en hänvisning i *första stycket* till reglerna i skattebetalningslagen om kostnadsränta. Därmed kan *andra stycket* utgå.

67 §

Hänvisningarna till LPP i *första stycket* byts ut mot hänvisningar till motsvarande regler i skattebetalningslagen.

I *andra stycket* tas hänvisningen till LPP bort. Eftersom skattebetalningslagen inte bygger på att det finns en beskattningsmyndighet behövs i fortsättningen ingen motsvarande bestämmelse.

84 §

Hänvisningarna i *fjärde stycket* till LPP tas bort. I stället återfinns de materiella bestämmelserna i 84 a §.

84 a §

Första stycket motsvarar 8 kap. 1 § *andra stycket* LPP. *Andra och tredje styckena* motsvarar 8 kap. 8 § samma lag.

9.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

Allmänt

Ändringarna i lagen är föranledda av att punktskatterna infogas i skattekontosystemet och att LPP därmed upphävs. De regler för förfarandet som behövs, och som i dag ges genom en hänvisning till LPP, har lyfts in i förevarande lag. I så hög utsträckning som möjligt har hänvisningar gjorts till bestämmelser i skattebetalningslagen. Se även avsnitt 4.9. Vi-

dare byts i några paragrafer Statens naturvårdsverk ut mot Naturvårdsverket eftersom myndigheten numer bara heter Naturvårdsverket.

1 §

Ändringen är föranledd av att nuvarande 8 § byter beteckning till 15 §.

6 §

Eftersom LPP skall upphävas går det inte att ha kvar nuvarande hänvisning till LPP. I paragrafen anges därför numer endast att Naturvårdsverket, liksom i dag, skall vara den myndighet som fattar beslut enligt lagen.

Bestämmelsen om registrering flyttas till 8 §. I sin nuvarande lydelse anger också paragrafen att Naturvårdsverket skall meddela förhandsbesked. Detta bygger på att det tidigare fanns regler om förhandsbesked i 6 kap. LPP. Efter en lagändring den 1 juli 1998 (SFS 1998:190) har emellertid 6 kap. LPP upphävts och ersatts med lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor. Sedan lagändringen är det inte möjligt att ansöka om förhandsbesked om miljöavgift. Bestämmelsen om att Naturvårdsverket meddelar förhandsbesked tas därför bort.

7 §

Paragrafen, som är ny, ersätter hänvisningen i 6 § till LPP, närmare bestämt 1 kap. 7 §, och bestämmelsen i 6 § om att ett allmänt ombud skall utses hos Naturvårdsverket.

8 §

Paragrafen betecknades tidigare 7 §. Till *andra stycket* har från 6 § flyttats regeln om att avgiftsskyldiga skall vara registrerade hos Naturvårdsverket. Nuvarande regler i paragrafen om deklarationens utformning, deklarationstid och betalningstid flyttas till 9–11 §§.

9 §

I *första stycket* finns kravet på att den avgiftsskyldige skall lämna en deklaration. Motsvarande bestämmelse fanns tidigare i 7 §. Vid kontakter med Naturvårdsverket har framkommit att de avgiftsskyldiga uppmanas att avrunda den utsläppta mängden kväveoxider till närmaste kilogram. Det slås nu fast i andra meningen att mängden utsläppta kväveoxider skall avrundas till närmast lägre kilogram.

Andra stycket motsvarar 2 kap. 7 § femte stycket LPP.

10 §

När deklaration skall lämnas reglerades tidigare i 7 §. Detta regleras nu i stället här. Hur deklarationsformuläret skall vara utformat fastställs av Naturvårdsverket.

11 §

Första stycket motsvarar nuvarande 8 § tredje stycket. Regeringen har, i 5 § förordningen (1991:339) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, bemyndigat Naturvårdsverket att föreskriva när avgiften skall betalas in. Enligt Naturvårdsverkets föreskrifter skall betalning ske senast den 1 oktober året efter redovisningsperiodens utgång.

Andra stycket motsvarar 5 kap. 1 § tredje stycket LPP förutom andra meningen. Den regel som finns i nämnda bestämmelse om att betalning kan delas upp på flera betalningstillfällen om synnerliga skäl föreligger tas dock inte med här. Den ersätts i stället med en hänvisning i 19 § till 17 kap. 7 § skattebetalningslagen.

Tredje stycket motsvarar 5 kap. 2 § första stycket LPP.

12 och 13 §§

Paragraferna motsvarar 5 kap. 6 och 7 §§ LPP.

14 §

Enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag svarar bolagsmännen solidariskt för bolagets förpliktelser. Vanligen fastställs delägarnas ansvar genom beslut av allmän domstol. När det gäller skatter har det dock ansetts lämpligt att skattemyndigheten beslutar om ansvaret. Beträffande miljöavgiften följer av 5 kap. 17 § andra stycket LPP att Naturvårdsverket har denna befogenhet i dag. Genom *första stycket* behåller Naturvårdsverket denna befogenhet.

När ett beslut har fattats om ansvarig delägare och det belopp som han är betalningsskyldig för likställs delägaren med en avgiftsskyldig och beloppet med avgift. Detta följer av *andra stycket*.

16 §

Ändringen i paragrafen, som tidigare betecknades 9 §, är föranledd av att nuvarande 8 § bytt beteckning till 15 §.

17 §

Paragrafen motsvarar 9 kap. 4 § LPP.

18 §

Av *första stycket* följer att Naturvårdsverket skall föra register över vad som förekommer i ett avgiftsärende. Enligt 9 kap. 1 § sekretesslagen gäller absolut sekretess i skatteärenden för uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden. Med skatt jämställs enligt andra stycket i nyss nämnda lagrum arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift. Miljöavgiften får anses vara en liknande avgift. Det innebär att absolut sekretess kommer att gälla för uppgifter i registret om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden. För vissa uppgifter i registret förefaller det onödigt strängt. I *andra och tredje styckena* föreskrivs därför med förebild i 2 kap. 6 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet att vissa uppgifter i registret skall få lämnas ut till en enskild om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

19 §

Som tidigare framhållits ersätts i så hög utsträckning som möjligt regler som i dag finns i LPP med hänvisningar till motsvarande regler i skattebetalningslagen. Detta sker i förevarande paragraf. Förutom när det gäller beräkning av ränta innebär detta i princip inga ändringar i sak. Som anges i slutet av paragrafen skall, när det gäller miljöavgiften, vad som sägs

om skatt och skattskyldig samt skattemyndighet i stället gälla avgift, avgiftsskyldig respektive Naturvårdsverket. De olika strecksatserna i paragrafen kommenteras var för sig huvudsakligen genom att det anges vilken motsvarighet som i dag finns i LPP.

Översändande av uppgift i 2 kap. 6 § SBL. Motsvarar i huvudsak 8 kap. 3 § tredje stycket LPP.

Anstånd med att lämna deklaration i 10 kap. 24 § SBL. Motsvarar 2 kap. 9 § LPP.

Föreläggande att lämna eller komplettera en deklaration i 10 kap. 10 och 27 §§ SBL. Motsvarar 3 kap. 2 § LPP.

Beskattningsbeslut i 11 kap. 2 § första stycket SBL. Hänvisningen innebär att Naturvårdsverket skall fatta beslut om avgiften för varje redovisningsperiod för sig. Detta framgick tidigare av 4 kap. 1 § LPP. I övrigt innebär hänvisningen att beslutet skall fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklaration eller andra tillgängliga uppgifter.

Skönsbeskattning i 11 kap. 19 § andra stycket andra meningen SBL. Motsvarar 4 kap. 13 § LPP.

Beslut om viss debiteringsåtgärd i 11 kap. 20 § SBL. Motsvarar 4 kap. 15 § LPP.

Ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 § SBL. Motsvarar 5 kap. 17 § första stycket LPP. Den regel som i dag finns i 5 kap. 17 § andra stycket LPP återfinns nu i 14 §.

Utredning i skatteärende i 14 kap SBL. Motsvarar i allt väsentligt 3 kap. 2–15 d §§ LPP.

Anstånd i 17 kap. 1–3, 7, 9–11 §§ SBL. Avser anstånd med inbetalning av avgift. Motsvarar bestämmelserna om anstånd i 5 kap. 1 § första stycket och 5 § LPP. Den tidigare regeln om anstånd vid bl.a. nedsatt betalningsförmåga ersätts med regeln i 17 kap. 7 § SBL om att anstånd kan medges om synnerliga skäl föreligger.

Ränta i 19 kap. 1, 3, 6–9, 11, 12, 14 och 15 §§ SBL. De regler om dröjsmålsavgift och ränta som i dag återfinns i 5 kap. 8–15 §§ LPP ersätts med reglerna i skattebetalningslagen om ränteberäkning.

Indrivning i 20 kap SBL. Nuvarande regel om indrivning i 5 kap. 16 § LPP ersätts med reglerna i skattebetalningslagen om indrivning. Enligt 20 kap. 1 § första stycket 1 SBL får en fordran lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning om det obetalda beloppet uppgår till minst 10 000 kr i fråga om skattskyldig som skall lämna skattedeklaration. Detta medför att för den som är skyldig att lämna deklaration för miljöavgift skall enligt huvudregeln indrivning ske om skulden uppgår till minst 10 000 kr. Av andra stycket i nämnda paragraf framgår dock att indrivning också skall ske om ett belopp av minst 500 kr varit obetalt under en längre tid. I förarbetena till skattebetalningslagen angavs att en utgångspunkt borde vara att tiden i vart fall inte borde vara längre än sex månader (prop. 1996/97:100 s. 628).

Omprövning i 21 kap. 1, 3, 4, 6 och 8–20 §§ SBL. Motsvarar 4 kap. 3–12 §§ LPP. Se också kommentaren till 20 §.

Överklagande i 22 kap. 1–3 §§, 6 § första stycket, 7 och 11 §§ SBL. Motsvarar 8 kap. LPP förutom 8 kap. 9 § som återfinns i 21 §. Se också kommentaren till 20 §.

Avrundning i 23 kap. 1 § SBL. Även beträffande avrundning finns ett antal bestämmelser i LPP. Dessa ersätts nu med den generella regeln i skattebetalningslagen om att avrundning skall ske så att belopp anges i hela krontal så att öretal faller bort. Bestämmelsen skall även tillämpas på ränta.

Vite i 23 kap. 2 § SBL. Bestämmelser om vite finns i flera paragrafer i LPP. Dessa bestämmelser ersätts med en hänvisning till 23 kap. 2 § SBL.

Behörighet att lämna uppgift i 23 kap. 5 och 6 §§ SBL. Motsvarar 2 kap. 10 § LPP.

Verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ SBL. Motsvarar 5 kap. 18 § LPP.

20 §

För att hänvisningarna till skattebetalningslagen skall fungera behöver vissa uttryck i den lagen ersättas eller jämföras med uttryck i denna lag. Detta sker i förevarande paragraf.

Beträffande intäktsränta har skattebetalningslagen sin utgångspunkt i när en betalning bokförts på skattemyndighetens särskilda konto för skattebetalningar. "Skattemyndighetens särskilda konto" skall därför när det gäller miljöavgiften ersättas med "Naturvårdsverket särskilda konto", dvs. konto enligt 11 § tredje stycket.

I skattebetalningslagen finns tider angivna inom vilka omprövning och överklagande får ske. Exempelvis skall vissa beslut till den skattskyldiges nackdel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. För miljöavgiften gäller inget beskattningsår utan redovisningsperioden sammanfaller alltid med kalenderåret. För omprövning och överklagande skall därför vad som sägs om beskattningsåret ersättas med redovisningsperioden. Ett omprövningsbeslut till den avgiftsskyldiges nackdel som avser redovisningsperioden 2000 skall alltså fattas senast vid utgången av kalenderåret 2006.

Slutligen skall reglerna för Riksskatteverkets överklagande gälla för det allmänna ombudet.

21 §

Paragrafen motsvarar 8 kap. 9 § LPP. I förhållande till den nuvarande lydelsen av 8 kap. 9 § LPP har i förevarande paragraf vissa hänvisningar till taxeringslagen (1990:324) tagits bort. De hänvisningar som inte upprepas här är hänvisningarna till 6 kap. 11, 12, 15, 16 och 20 §§ taxeringslagen.

Av 7 § följer att det allmänna ombudet för det allmännas talan hos allmän förvaltningsdomstol. Det innebär att om en avgiftsskyldig överklagar ett beslut av Naturvårdsverket blir det allmänna ombudet den avgiftsskyldiges motpart i länsrätten. Här gäller alltså inte huvudregeln i 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) om att den myndighet som först beslutade i saken, dvs. Naturvårdsverket, skall vara den enskildes motpart. Om en avgiftsskyldig får helt eller delvis bifall till sin talan får det allmänna ombudet överklaga länsrättens beslut. Detta följer av 33 § andra stycket förvaltningsprocesslagen. Någon hänvisning till 6 kap. 11 § taxeringslagen, där det föreskrivs att skattemyndigheten för överklaga beslut av länsrätten om det innebär att den skattskyldige får helt eller delvis bifall till sin talan, behövs därför inte.

Eftersom det allmänna ombudet hos Naturvårdsverket för det allmännas talan i mål enligt denna lag behövs det inte heller någon hänvisning till 6 kap. 12 § taxeringslagen, där det föreskrivs att Riksskatteverket får överklaga ett beslut av länsrätten eller kammarrätten även om verket inte tidigare fört det allmännas i målet.

I 6 kap. 15 § taxeringslagen regleras vem som för det allmännas talan i länsrätten, kammarrätten och regeringsrätten. Även 6 kap. 16 § taxeringslagen innehåller bestämmelser om företrädare för det allmänna. Någon hänvisning till dessa paragrafer behövs inte eftersom det följer av 7 § att det allmänna ombudet för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol. Skattetillägg tas inte ut i fråga om miljöavgift. Någon hänvisning till 6 kap. 20 § taxeringslagen är därför inte nödvändig.

9.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

10 §

Endast skatt som tas ut enligt 2 § första stycket 6 lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel omfattas i dag av LPP. Genom ändringen i *tredje stycket* behålls denna distinktion.

I *fjärde stycket* byts hänvisningen till reglerna om överklagande i LPP ut mot en hänvisning till reglerna i skattebetalningslagen.

Ändringen i *femte stycket* är föranledd av att reglerna om ränta i skattebetalningslagen skall gälla även för punktskatter.

9.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.

7 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

Upphävande av 8 §

Bestämmelsen om att den som är skattskyldig för särskild premieskatt skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 d SBL. Skälen här för redovisas i avsnitt 4.5.

9 §

Bestämmelsen, som i dag är utformad som en delegationsbestämmelse, ersätts med en möjlighet för beskattningsmyndigheten att medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än kalendermånad.

9.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1482) om lotteriskatt

2 §

Bestämmelsen om att den som är skattskyldig för lotteriskatt flyttas från *andra stycket* till 3 kap. 1 § första stycket 7 e SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

4 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

5 §

Ändringen är redaktionell och görs i syfte att förenkla ordalydelsen.

9.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

4 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

9.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område

13 §

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. Hänvisningen till reglerna om revision i LPP ersätts därför med en hänvisning till motsvarande regler i taxeringslagen (1990:324). Att dagens hänvisning inte ersätts med en hänvisning till skattebetalningslagen beror på att nämnda lag i sin tur hänvisar till taxeringslagen.

14 §

Hänvisningen till reglerna om indrivning i LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande regler i skattebetalningslagen. Se också kommentaren till 14 a §.

14 a §

I 5 kap. 17 § LPP finns regler om ansvar för delägare i handelsbolag. Eftersom det blir svårt att genom hänvisningar till skattebetalningslagen åstadkomma motsvarande regler förs de in direkt i lagen.

9.17 Förslaget till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar

2 §

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. Reglerna för förfarandet kommer i stället att finnas i skattebetalningslagen. Den skrotningsavgift som tas ut enligt bilskrotningslagen (1975:343) omfattas av LPP men skall inte infogas i skattekontosystemet. Förfarandet skall i stället regleras i bilskrotningslagen. För att förevarande lag även i fortsättningen skall vara tillämplig i fråga om skrotningsavgift byts LPP i *punkten 4* ut mot bilskrotningslagen. Att förevarande lag är tillämplig på punktskatter följer numer i stället av *punkten 5*.

9.18 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

1 kap.

2 §

I bestämmelsens första stycke punkten 4 b införs en begränsning i regeln om omvänd skattskyldighet vid utländska företagens omsättning av varor eller tjänster inom landet. Genom att införa en hänvisning till 3 kap. 3 § andra och tredje styckena om skattepliktig fastighetsuthyrning respektive skattepliktig bostadsrättsupplåtelse i punkten 4 b inskränker man tillämpningen av omvänd skattskyldighet i dessa fall. I de fall en utländsk företagare utöver uthyrning av verksamhetslokaler även bedriver annan verksamhet inom landet, skall omvänd skattskyldighet tillämpas för denna verksamhet om villkoren för detta är uppfyllda enligt 1 kap. 2 § första stycket 4 b ML. Ansökan om återbetalning av erlagd mervärdesskatt hänförlig till denna verksamhet skall i sådant fall göras i skattedeklarationen som den utländske företagaren lämnar för sin uthyrningsverksamhet, enligt den föreslagna bestämmelsen i 19 kap. 1 § andra stycket ML. Denna ändring kommenteras mera utförligt under avsnitt 3.2. En mindre justering föreslås även avseende hänvisningen till 7 kap. 1 § tredje stycket. I denna bestämmelse har punkten 7 om personbefordran ersatts med tillträde till djurparker (prop. 2001/02:45). Personbefordran regleras numera i punkten 11. Hänvisningen i 4 b föreslås ändrad i enlighet härmed.

2 d §

I bestämmelsen görs ett förtydligande av texten så att det klart framgår att den utländske företagare som utnyttjar valmöjligheten att själv få vara skattskyldig (betalningsskyldig) för mervärdesskatt som skall betalas vid dennes omsättning inom landet omfattar *all* omsättning som denne företagare har inom landet och som förvärvaren annars hade varit skattskyldig för enligt 2 § 4 b. När företagaren utnyttjar denna valmöjlighet får han inte tillämpa omvänd skattskyldighet i något annat fall än de obligatoriska fallen som framgår av 2 § första stycket 2 och 3 jämfört med 4 b.

10 kap.

1 §

I bestämmelsen kompletteras andra stycket, som avser att motsvara artikel 17.4 a och b i det sjätte direktivet med en hänvisning till punkt 4 i 1 kap. 2 § första stycket. Denna punkt reglerar s.k. trepartshandel. När en utländsk företagare är inblandad i en trepartshandel har denne enligt artikel 17.4 a (i dess lydelse enligt direktiv 2000/65/EG) i det sjätte direktivet rätt till återbetalning enligt de regler som gäller i 8.e (79/1072/EEG) direktivet (om återbetalning till företagare som är etablerade inom EU). Hänvisning saknas i 17.4 b till omvänd skattskyldighet (betalningsskyldighet) vid trepartshandel enligt den nya lydelsen enligt direktiv 2000/65/EG, dvs. artikel 21.1 c. Detta får anses som ett oavsiktligt förbiseende när ändringarna gjordes i direktiv 2000/65/EG eftersom reglerna före detta direktivets tillkomst även omfattade trepartshandel som utfördes av sådan företagare som hade rätt till återbetalning med stöd av 13:e direktivet (86/560/EEG) om återbetalning av mervärdesskatt till utländska företagare som är etablerade i land utanför EU.

Huvudrubriken närmast före 10 kap. 5 §

Rubriken får delvis ny lydelse därför att återbetalning enligt de regler som följer efter rubriken även kan tillämpas på vissa utländska företagare.

19 kap.

1 §

Bestämmelsen ändras så att det blir möjligt att ansöka om återbetalning i deklaration enligt 19 kap. 11–13 §§ för de utländska företagare som har en blandad kundkrets i Sverige, t.ex. om företagaren omsätter varor eller tjänster i Sverige till såväl privatpersoner som till mervärdesskatteregistrerade personer. Eftersom dessa utländska företagare blir skattskyldiga (betalningsskyldiga) för mervärdesskatt här i landet och därför skall registreras och lämna skattedeklaration här, får ansökan om återbetalning av mervärdesskatt hänförlig till de transaktioner för vilka omvänd skattskyldighet gäller göras i skattedeklarationen. Ändringen innebär också att den utländske företagare som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 SBL för att han gör ett skattefritt gemenskapsinternt förvärv här enligt 3 kap. 30 d § ML får ansöka om återbetalning av mervärdesskatt hänförlig till förvärvet i den skattedeklaration som han är skyldig att lämna.

Rubriken närmast före 19 kap. 11 §

Rubriken får delvis ny lydelse därför att återbetalning enligt de regler som följer efter rubriken även kan tillämpas på vissa utländska företagare.

9.19 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

1 §

Ändringarna är en följd av att LPP kommer att upphävs när punktskatterna infogas i skattekontosystemet. Att punktskatterna omfattas av lagen följer numer av *första stycket 5*.

I dag omfattas skrotningsavgift enligt bilskrotningslagen (1975:343) och s.k. burkavgift enligt lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium av LPP, vilket innebär att förevarande lag är tillämplig vid kontroll av dessa avgifter. Skrotningsavgiften skall dock inte infogas i skattekontosystemet utan i stället skall förfarandet regleras i bilskrotningslagen. I avsnitt 4.8 görs dock den bedömningen att det inte behövs bestämmelser om revision och föreläggande för att kontrollera skrotningsavgiften. Förevarande lag behöver alltså inte längre tillämpas i fråga om skrotningsavgift. Någon ändring för att upprätthålla dagens ordning görs därför inte. Förfarandet för burkavgiften skall i fortsättningen regleras genom myndighetsföreskrifter. Med hänsyn härtill görs i avsnitt 4.9 den bedömningen att förevarande lag inte längre bör vara tillämplig i fråga om burkavgift. Någon ändring för att upprätthålla dagens ordning görs därför inte heller avseende burkavgiften.

I avsnitt 4.7 föreslås att återbetalningar av reklamskatt, gödselmedelskatt, tobaksskatt, alkoholskatt och energiskatt skall hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Det föreslås därför att den som har rätt till återbetalning skall jämföras med skattskyldig och att ett beslut om återbetalning skall anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen. Se kommentarerna till 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL. För kontroll av ansökningar om återbetalning skall bestämmelserna om föreläggande och revision i skattebetalningslagen gälla, se kommentaren till 14 kap. 7 § SBL. Bestämmelserna om revision och annan kontroll i lagarna om skatt på gödselmedel, tobak, alkohol och energi upphävs därför, se kommentaren till upphävande av 8 a–8 d §§ LSG. Dessa kontrollbefogenheter infördes genom prop. 1998/99:18 och var anledningen till att ordalydelsen ”vid revision eller annan kontroll enligt författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter” lades till i *andra stycket* (se prop. 1998/99:118 s. 40). Denna ordalydelse tas nu bort utan att ersättas eftersom det följer av första stycket 5 att förevarande lag är tillämplig vid revision och annan kontroll enligt skattebetalningslagen av ansökningar om återbetalning av punktskatt.

9.20 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

11 §

I *andra stycket* införs två nya bestämmelser dels en bestämmelse om när säkerhet enligt första stycket får tas i anspråk för en skattefordran i Sverige, dels en bestämmelse om när säkerheten får tas i anspråk för en skattefordran i ett annat EU-land. Genom bestämmelserna klargörs när en säkerhet får tas i anspråk. Skälen för bestämmelserna redovisas i avsnitt 6.

För en svensk skattefordran skall gälla att säkerheten får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när

betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Säkerheten kan endast tas i anspråk för skattskyldighet som uppkommit på grund av att en transport av obeskattade varor till ett annat EU-land inte kommit fram till mottagaren, se 20 § första stycket a och andra stycket.

En säkerhet enligt första stycket skall omfatta dels betalning av skatt i Sverige, dels betalning av skatt i ett annat EU-land. Enligt Riksskatteverkets föreskrifter på området skall det framgå av säkerheten att den är giltig i samtliga EU-länder (RSFS 1997:5). Säkerhet enligt första stycket skall ställas hos beskattningsmyndigheten. Det innebär att det är beskattningsmyndigheten som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört en svensk upplagshavare skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till beskattningsmyndigheten, som avgör om säkerheten får tas i anspråk.

Det förekommer dock att medlemsländer inte är ense om var beskattning skall ske när varor, som transporteras under skatteuppskov, försvinner på vägen. En redogörelse för gemenskapsbestämmelserna på området finns i prop. 2000/01:118 s. 121–124. Anta t.ex. att obeskattade varor, som transporteras mellan Sverige och Spanien, försvinner i Frankrike. Frankrike kan då hävda beskattningsrätt och påföra den svenske upplagshavaren skatt enligt franska skattesatser. Grunden härför kan vara att en oegentlighet eller överträdelse i förhållande till den s.k. suspensionsordningen, dvs. det gemensamma regelsystem som möjliggör att varor transporteras under skatteuppskov mellan EU-länder, begåtts eller upptäcks i Frankrike, t.ex. en stöld. Om den svenske upplagshavaren inte betalar skatten kan den franska skattemyndigheten vända sig till beskattningsmyndigheten och begära att få ta upplagshavarens säkerhet i anspråk. Delar inte beskattningsmyndigheten den franska skattemyndighetens bedömning bör beskattningsmyndigheten kunna vägra att säkerheten tas i anspråk. Beskattningsmyndigheten kanske anser att det inte är utrett var oegentligheten eller överträdelsen begicks och att beskattning därför skall ske i Sverige eftersom det var härifrån som varorna avsändes. Befogenheten att vägra skattemyndigheter i andra EU-länder att ta svenska upplagshavares säkerheter i anspråk bör dock komma till uttryck i lag. Det föreskrivs därför att har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Liknande bestämmelser finns i 29 § fjärde stycket och 32 § första stycket 8. Huruvida skatten betalats i rätt tid skall bedömas enligt det andra EU-landets regler om betalningstider.

Genom ändringen i *tredje stycket* klargörs att en s.k. lagrings säkerhet endast får tas i anspråk för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 20 § första stycket d. Med lagerbrister förstås svinn, stöld m.m. (se prop. 2000/01:118 s. 71). För lagerbrister som uppkommit till följd av oförutsedda händelser eller force majeure medges avdrag enligt 32 första stycket 2. Det innebär att en säkerhet aldrig behöver tas i anspråk för sådana lagerbrister. Dessutom klargörs att ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Bestämmelserna har utformats med ledning av bestämmelsen i 17 kap. 3 § första stycket SBL om när s.k. anståndssäkerhet får tas i anspråk.

Beslut att ta en säkerhet i anspråk och beslut att vägra andra EU-länders skattemyndigheter att ta svenska upplagshavares säkerheter i anspråk får enligt 35 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

13–17 §§

Ändringarna klargör att ställda säkerheter får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Skälen för ändringarna redovisas i avsnitt 6. Bestämmelserna har utformats med ledning av bestämmelsen i 17 kap. 3 § första stycket SBL om när s.k. anståndssäkerhet får tas i anspråk. Beslut att ta en säkerhet i anspråk får enligt 35 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

I 16 § femte stycket tas sista meningen bort. Att den som är skattskyldig för överföringar utan vinstsyfte inte skall registreras följer numer av 3 kap. 1 § första stycket 7 f SBL. Se kommentaren till upphävande av 18 §.

Upphävande av 18 §

Bestämmelsen om vilka skattskyldiga för tobaksskatt som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 f SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

19 §

Hänvisningen till 9 kap. 4 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 13 kap. 1 §.

Upphävande av 22 §

Paragrafen ersätts av en ny bestämmelse i skattebetalningslagen, 10 kap. 32 a §, som är gemensam för samtliga skattskyldiga som i dag omfattas av förevarande paragraf. Deklarationstiden skall i likhet med vad som gäller i dag vara fem dagar räknat från den skattepliktiga händelsen. Se även kommentaren till 10 kap. 32 a § skattebetalningslagen och avsnitt 4.3.

Upphävande av 31–31 c §§

Återbetalningar av tobaksskatt skall i fortsättningen hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.7. Den nya ordningen innebär att den som har rätt till återbetalning av tobaksskatt jämställs med skattskyldiga och att ett beslut om återbetalning av tobaksskatt skall anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen. Detta uppnås genom ändringar 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL, se därför även kommentarerna till dessa paragrafer.

I stället för 31 § kommer bestämmelserna om efterbeskattning och betalning av skatt i skattebetalningslagen att gälla. Belopp som en sökande i dag kan åläggas att betala tillbaka enligt första stycket kommer i fortsättningen att behandlas som skatt. Det behövs därför ingen särskild föreskrift för att lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall vara tillämplig på belopp som en sökande genom efterbeskattning enligt skattebetalningslagen åläggs att betala tillbaka.

Bestämmelserna i 31 a och 31 b §§ ersätts av bestämmelserna om revision och s.k. tredjemansföreläggande i skattebetalningslagen. Se kommentaren till 14 kap. 7 § SBL.

Enligt 2 kap. 3 § skattebetalningslagen, som är ny, skall Riksskatteverket även i fortsättningen vara beskattningsmyndighet för punktskatter. Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattemyndighet skall när det gäller punktskatt avse Riksskatteverket. Enligt 2 kap. 5 a § samma lag, som också är ny, får dock regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att uppgifter som enligt skattebetalningslagen skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet. Det nu sagda innebär att vilka skattemyndigheter som skall ha befogenhet att besluta om revision och föreläggande i fråga om punktskatt inte längre behöver regleras i lag. 31 c § kan därför upphävas. Se även kommentaren till 2 kap. 5 a § SBL.

34 §

Om obeskattade varor som sänts i väg av en utländsk upplagshavare inte når mottagaren på grund av oegentligheter eller överträdelse skall varorna enligt 27 § beskattas i Sverige om oegentligheten eller överträdelserna begåtts i Sverige eller oegentligheten eller överträdelserna upptäckts här. Skattskyldig är den som ställt säkerhet för skatten, vanligtvis den utländske upplagshavaren. Någon deklarationsskyldighet föreligger dock inte. Ett beslut om skatt enligt 27 § är vidare inget beskattningsbeslut enligt LPP. I förevarande paragraf föreskrivs därför att endast vissa bestämmelser i LPP skall tillämpas. Det rör sig om bestämmelserna om föreläggande och revision i 3 kap., skönsbeskattning i 4 kap. 13 §, betalning av skatt i 5 kap., överklagande i 8 kap. och dispens i 9 kap. 4 §. Se vidare prop. 2000/01:118 s. 124 och 125. Eftersom LPP kommer att upphävas när punktskatterna infogas i skattekontosystemet måste paragrafen ändras.

I ett nytt *andra stycke* ges bestämmelser om förfarandet för beskattning enligt 27 §. En kommentar till nuvarande regler finns i prop. 2000/01:118 s. 124 och 125. De ändringar som nu görs innebär i huvudsak att hänvisningar till LPP byts ut mot hänvisningar till skattebetalningslagen. I vissa fall ersätts dock hänvisningarna med självständiga bestämmelser i förevarande paragraf.

Hänvisningen till 1 kap. 5 § LPP och hänvisningen till 5 kap. 1 § samma lag ersätts med självständiga bestämmelser om att beskattningsmyndigheten beslutar om skatt i första instans och att skatten skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer.

Hänvisningen till bestämmelsen om skönsbeskattning i 4 kap. 13 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 11 kap. 19 § andra stycket. Detsamma gäller hänvisningen till bestämmelserna om skattekontroll i 3 kap. 5–16 §§ LPP. Denna hänvisning motsvaras nu av en hänvisning till 14 kap. 4, 5 och 7 §§ SBL. Här bör dock tilläggas att eftersom den som är skattskyldig enligt 27 § inte är skyldig att deklarerat och inte heller omfattas av någon uppgiftsskyldighet kan revisionsbestämmelsen i 14 kap. 7 § SBL endast användas för kontroll av uppgiftsskyldighet som ålagts genom ett s.k. tredjemansföreläggande enligt 14 kap. 4 § SBL. Se vidare prop. 2000/01:118 s. 125.

Bestämmelserna om omprövning i 4 kap. LPP gäller inte i fråga om beslut om skatt enligt 27 §. I dag kan alltså omprövning endast ske enligt bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:233). Detta är en brist och i fortsättningen skall därför bestämmelserna om omprövning i 21 kap. SBL tillämpas.

Hänvisningen till 5 kap. 2 § LPP ersätts med en hänvisning till 16 kap. 1–3 §§ SBL. I stället för bestämmelserna om anstånd i 5 kap. 3–5 LPP skall motsvarande bestämmelser i 17 kap. 2, 3 och 7–11 §§ SBL tillämpas.

Hänvisningarna till bestämmelserna om dröjsmålsavgift och ränta i 5 kap. 8–15 §§ LPP ersätts med en hänvisning till bestämmelserna om ränta i 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§ SBL. Vidare ersätts hänvisningen till 5 kap. 16 § LPP med en hänvisning till bestämmelserna om indrivning i 20 kap. SBL.

Eftersom det här uteslutande är frågan om utländska skattskyldiga ersätts inte hänvisningen till bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 5 kap. 17 och 17 a §§ LPP.

Hänvisningen till bestämmelserna om verkställighet i 5 kap. 18 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i skattebetalningslagen, nämligen 23 kap. 7 och 8 §§. I stället för bestämmelserna om överklagande i 8 kap. LPP skall bestämmelserna om överklagande i 22 kap. SBL tillämpas. Slutligen ersätts hänvisningen till dispensbestämmelsen i 9 kap. 4 § LPP med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i 13 kap. 1 § SBL.

I *tredje och fjärde styckena* ges bestämmelser som ersätter hänvisningen till 5 kap. 6 och 7 §§ LPP. Att en hänvisning inte görs till skattebetalningslagen beror på att det inte finns några bestämmelser i den lagen som motsvarar 5 kap. 6 och 7 §§ LPP. Detta beror i sin tur på att de frågor som regleras i nyss nämnda paragrafer hanteras genom avstämningar av skattskyldigas skattekonton, se 18 kap. SBL.

35 §

Ändringen är en följd av att 31 a och 31 b §§ upphävs. Beslut om revision och s.k. tredjemansföreläggande skall i fortsättningen fattas med stöd av skattebetalningslagen. Att beslut om skatterevision och föreläggande vid vite inte får överklagas följer av 22 kap. 2 § SBL. Se även kommentaren till upphävande av 31–31 c §§.

38 §

Genom ändringen i *punkten 1* införs en ny kategori skattskyldiga, nämligen godkända lagerhållare. Kategorin rymmer de skattskyldiga som i dag enligt 39 § skall vara registrerade eller som efter ett särskilt beslut får vara registrerade, dvs. de som yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak, de som från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak, de som importerar snus eller tuggtobak från tredje land och de som säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker. Ändringen är en följd av att en registrering som skattskyldig i fortsättningen endast skall ha administrativ betydelse och alltså inte som i dag även betydelse för när skattskyldighet inträder m.m., se vidare avsnitt 5. Den som är godkänd lagerhållare skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 f SBL.

För att få agera som lagerhållare krävs ett godkännande från beskattningensmyndigheten. Det behövs därför bestämmelser om skattskyldighet för den som inte blir godkänd eller väljer att inte ansöka om ett godkännande. Dessa bestämmelser finns i *punkterna 2 och 3*. Där föreskrivs att den som inte är godkänd lagerhållare är skattskyldig om han yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak eller från ett annat EU-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak. Dessa skattskyldiga skall inte registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 f SBL, vilket innebär att de skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse, se kommentaren till 10 kap. 32 a § SBL.

Skattskyldigheten för import regleras i 38 a §. Någon ändring i den paragrafen krävs dock inte.

39 §

Bestämmelsen i *nuvarande första stycket* om vilka skattskyldiga som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 f SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5. Bestämmelserna i *nuvarande andra och tredje styckena* ersätts med de nya bestämmelserna i förevarande paragraf.

I paragrafen regleras nu förutsättningarna för godkännande som lagerhållare. Systemet med godkända lagerhållare skall ersätta dagens system med registrerade skattskyldiga. I dagens system kan skattefria leveranser ske mellan registrerade skattskyldiga, vilket innebär att en registrering som skattskyldig inte enbart har administrativ betydelse. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet skall emellertid en registrering enbart ha administrativ betydelse. De skattemässiga effekter som en registrering har enligt dagens system skall dock behållas. För att uppnå det införs ett system med godkända lagerhållare. En utförligare redogörelse för förslaget finns i avsnitt 5.

Enligt *första stycket 1* får den som avser att yrkesmässigt tillverka snus eller tuggtobak godkännas som lagerhållare. I dagens system skall dessa skattskyldiga enligt 39 § första stycket registreras utan prövning. Den som i dag är registrerad med stöd av nyss nämnda bestämmelse måste alltså ansöka om att bli godkänd som lagerhållare, givetvis under förutsättning att han vill behålla de fördelar som det i dag finns med att vara registrerad.

Bestämmelsen i *första stycket 2–4* ersätter bestämmelsen i 39 § andra stycket.

I likhet med vad som gäller för upplagshavare enligt förevarande lag och enligt lagarna om skatt på alkohol och energi skall endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare kunna godkännas. Dessa krav uppställs redan i dag på skattskyldiga som enligt 39 § andra stycket ansöker om att bli registrerade som skattskyldiga. Samma krav ställs för övrigt på den som enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi ansöker om att bli godkänd som skattebefriad förbrukare och den som ansöker om provianteringstillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. Det rör sig alltså om väl inarbetade rekvisit.

I *andra stycket* föreskrivs att ett godkännande får återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns. Denna grund för återkallelse gäller i dag för upplagshavare, den som är registrerad som skattskyldig enligt 39 § andra stycket, skattebefriade förbrukare och den som

beviljats provianteringstillstånd. I likhet med nyss nämnda fall skall ett beslut om återkallelse av ett godkännande som lagerhållare gälla omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

40 §

I punkterna 1 a–1 c ges bestämmelser om när skattskyldigheten inträder för godkända lagerhållare. Bestämmelsen i 1 a stämmer i princip överens med dagens regler. I stället för att skattskyldighet inträder vid leverans till köpare som inte är registrerad kommer skattskyldighet att inträda vid leverans till en köpare som inte är godkänd lagerhållare. Skattefria leveranser kommer alltså i fortsättningen att kunna ske mellan godkända lagerhållare, dvs. samma ordning som i dag gäller för leveranser mellan registrerade skattskyldiga.

Bestämmelsen i *punkten 1 b* stämmer överens med vad som gäller i dag.

Bestämmelsen i *punkten 1 c* ersätter dagens regel om att skattskyldighet inträder vid avregistrering. Återkallas ett godkännande inträder alltså skattskyldighet för snus och tuggtobak som då ingår i den skattskyldiges lager och som inte tidigare beskattats.

I *punkterna 2–5* regleras skattskyldighetens inträde för skattskyldiga som inte är godkända lagerhållare. En avgörande skillnad mellan dessa skattskyldiga och godkända lagerhållare är att en lagerhållare kan tillverka eller föra in skattepliktiga varor under skatteuppskov, dvs. skattskyldigheten inträder först vid en senare tidpunkt, t.ex. vid leverans till en köpare som inte är godkänd lagerhållare. För skattskyldiga som inte är godkända lagerhållare inträder dock skattskyldighet redan när varorna tillverkas eller förs in till landet. Dessa skattskyldiga skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 5 dagar efter den skattepliktiga händelsen. Detta följer av 10 kap. 32 a § SBL, som är ny. Bestämmelserna i nämnda paragraf ersätter reglerna om redovisning i 22 §. Hänvisningarna i förevarande paragraf till 22 § tas därför bort. Se även kommentaren till upphävande av 22 §.

41 §

I paragrafen byts begreppet ”registrerad enligt 39 §” ut mot begreppet ”godkänd lagerhållare”. Vidare ersätts hänvisningen till 9 kap. 4 § LPP med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 13 kap. 1 §. Dessutom görs en smärre redaktionell ändring.

I likhet med vad som i dag gäller för registrerade skattskyldiga skall godkända lagerhållare alltså inte betala skatt till Tullverket vid import. Skatt för importerade varor skall betalas förts när skattskyldighet inträder enligt 40 § 1 a–c.

Övergångsbestämmelserna

I syfte att underlätta övergången till det nya systemet med godkända lagerhållare föreskrivs i *punkten 3* att den som vid lagens ikraftträdande är registrerad som skattskyldig enligt 39 § i dess äldre lydelse skall anses godkänd som lagerhållare enligt den nya lydelsen av paragrafen. Bestämmelsen omfattar dels skattskyldiga som enligt dagens system registreras automatiskt, dels skattskyldig som i dag registreras först efter en

prövning. Om denna bestämmelse leder till att en skattskyldig godkänns som inte uppfyller villkoren för godkännande kan beskattningsmyndigheten återkalla godkännandet med stöd av 39 § andra stycket.

9.21 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

10 §

I *andra stycket* införs två nya bestämmelser dels en bestämmelse om när säkerhet enligt första stycket får tas i anspråk för en skattefordran i Sverige, dels en bestämmelse om när säkerheten får tas i anspråk för en skattefordran i ett annat EU-land. Genom bestämmelserna klargörs när en säkerhet får tas i anspråk. Skälen för bestämmelserna redovisas i avsnitt 6.

För en svensk skattefordran skall gälla att säkerheten får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Säkerheten kan endast tas i anspråk för skattskyldighet som uppkommit på grund av att en transport av obeskattade varor till ett annat EU-land inte kommit fram till mottagaren, se 19 § första stycket a och andra stycket.

En säkerhet enligt första stycket skall omfatta dels betalning av skatt i Sverige, dels betalning av skatt i ett annat EU-land. Enligt Riksskatteverkets föreskrifter på området skall det framgå av säkerheten att den är giltig i samtliga EU-länder (RSFS 1997:5). Säkerhet enligt första stycket skall ställas hos beskattningsmyndigheten. Det innebär att det är beskattningsmyndigheten som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört en svensk upplagshavare skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till beskattningsmyndigheten, som avgör om säkerheten får tas i anspråk.

Det förekommer dock att medlemsländer inte är ense om var beskattning skall ske när varor, som transporteras under skatteuppskov, försvinner på vägen. En redogörelse för gemenskapsbestämmelserna på området finns i prop. 2000/01:118 s. 121–124. Anta t.ex. att obeskattade varor, som transporteras mellan Sverige och Spanien, försvinner i Frankrike. Frankrike kan då hävda beskattningsrätt och påföra den svenske upplagshavaren skatt enligt franska skattesatser. Grunden härför kan vara att en oegentlighet eller överträdelse i förhållande till den s.k. suspensionsordningen, dvs. det gemensamma regelsystem som möjliggör att varor transporteras under skatteuppskov mellan EU-länder, begåtts eller upptäcks i Frankrike, t.ex. en stöld. Om den svenske upplagshavaren inte betalar skatten kan den franska skattemyndigheten vända sig till beskattningsmyndigheten och begära att få ta upplagshavarens säkerhet i anspråk. Delar inte beskattningsmyndigheten den franska skattemyndighetens bedömning bör beskattningsmyndigheten kunna vägra att säkerheten tas i anspråk. Beskattningsmyndigheten kanske anser att det inte är utrett var oegentligheten eller överträdelsen begicks och att beskattning därför skall ske i Sverige eftersom det var härifrån som varorna avsändes. Befogenheten att vägra skattemyndigheter i andra EU-länder att ta svenska

upplagshavares säkerheter i anspråk bör dock komma till uttryck i lag. Det föreskrivs därför att har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Liknande bestämmelser finns i 28 § fjärde stycket och 32 § första stycket 11. Huruvida skatten betalats i rätt tid skall bedömas enligt det andra EU-landets regler om betalningstider.

Genom ändringen i *tredje stycket* klargörs att en s.k. lagringssäkerhet endast får tas i anspråk för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 19 § första stycket d. Med lagerbrister förstås svinn, stöld m.m. (se prop. 2000/01:118 s. 71). För lagerbrister som uppkommit till följd av oförutsedda händelser eller force majeure medges avdrag enligt 32 första stycket 2. Det innebär att en säkerhet aldrig behöver tas i anspråk för sådana lagerbrister. Dessutom klargörs att ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Bestämmelserna har utformats med ledning av bestämmelsen i 17 kap. 3 § första stycket SBL om när s.k. anståndssäkerhet får tas i anspråk.

Beslut att ta en säkerhet i anspråk och beslut att vägra andra EU-länders skattemyndigheter att ta svenska upplagshavares säkerheter i anspråk får enligt 35 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

12–16 §§

Ändringarna klargör att ställda säkerheter får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Bestämmelserna har utformats med ledning av bestämmelsen i 17 kap. 3 § första stycket SBL om när s.k. anståndssäkerhet får tas i anspråk. Beslut att ta en säkerhet i anspråk får enligt 35 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Upphävande av 17 §

Bestämmelsen om vilka skattskyldiga för tobaksskatt som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 g SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

18 §

Hänvisningen till 9 kap. 4 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 13 kap. 1 §.

Upphävande av 21 §

Paragrafen ersätts av en ny bestämmelse i skattebetalningslagen, 10 kap. 32 a §, som är gemensam för samtliga skattskyldiga som i dag omfattas av förevarande paragraf. Deklarationstiden skall i likhet med vad som gäller i dag vara fem dagar räknat från den skattepliktiga händelsen. Se även kommentaren till 10 kap. 32 a § SBL och avsnitt 4.3.

Upphävande av 31–31 c §§

Återbetalningar av alkoholskatt skall i fortsättningen hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.7. Den nya ordningen innebär att den som har rätt till återbetalning av alko-

holskatt jämställs med skattskyldiga och att ett beslut om återbetalning av alkoholskatt skall anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen. Detta uppnås genom ändringar 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL, se därför även kommentarerna till dessa paragrafer.

I stället för 31 § kommer bestämmelserna om efterbeskattning och betalning av skatt i skattebetalningslagen att gälla. Belopp som en sökande i dag kan åläggas att betala tillbaka enligt första stycket kommer i fortsättningen att behandlas som skatt. Det behövs därför ingen särskild föreskrift för att lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall vara tillämplig på belopp som en sökande genom efterbeskattning enligt skattebetalningslagen åläggs att betala tillbaka.

Bestämmelserna i 31 a och 31 b §§ ersätts av bestämmelserna om revision och s.k. tredjemansföreläggande i skattebetalningslagen. Se kommentaren till 14 kap. 7 § SBL.

Enligt 2 kap. 3 § SBL, som är ny, skall Riksskatteverket även i fortsättningen vara beskattningsmyndighet för punktskatter. Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattemyndighet skall när det gäller punktskatt avse Riksskatteverket. Enligt 2 kap. 5 a § samma lag, som också är ny, får dock regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att uppgifter som enligt skattebetalningslagen skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet. Det nu sagda innebär att vilka skattemyndigheter som skall ha befogenhet att besluta om revision och föreläggande i fråga om punktskatt inte längre behöver regleras i lag. 31 c § kan därför upphävas. Se även kommentaren till 2 kap. 5 a § SBL.

31 g §

Eftersom LPP upphävs när punktskatterna infogas i skattekontosystemet ersätts hänvisningen till LPP med en hänvisning till skattebetalningslagen.

34 §

Om obeskattade varor som sänts i väg av en utländsk upplagshavare inte når mottagaren på grund av oegentligheter eller överträdelse skall varorna enligt 26 § beskattas i Sverige om oegentligheten eller överträdelsen begåtts i Sverige eller oegentligheten eller överträdelsen upptäckts här. Skattskyldig är den som ställt säkerhet för skatten, vanligtvis den utländske upplagshavaren. Någon deklarationsskyldighet föreligger dock inte. Ett beslut om skatt enligt 26 § är vidare inget beskattningsbeslut enligt LPP. I förevarande paragraf föreskrivs därför att endast vissa bestämmelser i LPP skall tillämpas. Det rör sig om bestämmelserna om föreläggande och revision i 3 kap., skönsbeskattning i 4 kap. 13 §, betalning av skatt i 5 kap., överklagande i 8 kap. och dispens i 9 kap. 4 §. Se vidare prop. 2000/01:118 s. 124 och 125. Eftersom LPP kommer att upphävas när punktskatterna infogas i skattekontosystemet måste paragrafen ändras.

I ett nytt *andra stycke* ges bestämmelser om förfarandet för beskattning enligt 26 §. En kommentar till nuvarande regler finns i prop. 2000/01:118 s. 124 och 125. De ändringar som nu görs innebär i huvudsak att hänvisningar till LPP byts ut mot hänvisningar till skattebetalningslagen. I vissa

fall ersätts dock hänvisningarna med självständiga bestämmelser i förevarande paragraf.

Hänvisningen till 1 kap. 5 § LPP och hänvisningen till 5 kap. 1 § samma lag ersätts med självständiga bestämmelser om att beskattningsmyndigheten beslutar om skatt i första instans och att skatten skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer.

Hänvisningen till bestämmelsen om skönsbeskattning i 4 kap. 13 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 11 kap. 19 § andra stycket. Detsamma gäller hänvisningen till bestämmelserna om skattekontroll i 3 kap. 5–16 §§ LPP. Denna hänvisning motsvaras nu av en hänvisning till 14 kap. 4, 5 och 7 §§ SBL. Här bör dock tilläggas att eftersom den som är skattskyldig enligt 26 § inte är skyldig att deklarerera och inte heller omfattas av någon uppgiftsskyldighet kan revisionsbestämmelsen i 14 kap. 7 § SBL endast användas för kontroll av uppgiftsskyldighet som ålagts genom ett s.k. tredjemansföreläggande enligt 14 kap. 4 § SBL. Se vidare prop. 2000/01:118 s. 125.

Bestämmelserna om omprövning i 4 kap. LPP gäller inte i fråga om beslut om skatt enligt 26 §. I dag kan alltså omprövning endast ske enligt bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:233). Detta är en brist och i fortsättningen skall därför bestämmelserna om omprövning i 21 kap. SBL tillämpas.

Hänvisningen till 5 kap. 2 § LPP ersätts med en hänvisning till 16 kap. 1–3 §§ SBL. I stället för bestämmelserna om anstånd i 5 kap. 3–5 LPP skall motsvarande bestämmelser i 17 kap. 2, 3, och 7–11 §§ SBL tillämpas.

Hänvisningarna till bestämmelserna om dröjsmålsavgift och ränta i 5 kap. 8–15 §§ LPP ersätts med en hänvisning till bestämmelserna om ränta i 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§ SBL. Vidare ersätts hänvisningen till 5 kap. 16 § LPP med en hänvisning till bestämmelserna om indrivning i 20 kap. skattebetalningslagen.

Eftersom det här uteslutande är frågan om utländska skattskyldiga ersätts inte hänvisningen till bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 5 kap. 17 och 17 a §§ LPP.

Hänvisningen till bestämmelserna om verkställighet i 5 kap. 18 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i skattebetalningslagen, nämligen 23 kap. 7 och 8 §§. I stället för bestämmelserna om överklagande i 8 kap. LPP skall bestämmelserna om överklagande i 22 kap. SBL tillämpas. Slutligen ersätts hänvisningen till dispensbestämmelsen i 9 kap. 4 § LPP med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i 13 kap. 1 § SBL.

I *tredje* och *fjärde styckena* ges bestämmelser som ersätter hänvisningen till 5 kap. 6 och 7 §§ LPP. Att en hänvisning inte görs till skattebetalningslagen beror på att det inte finns några bestämmelser i den lagen som motsvarar 5 kap. 6 och 7 §§ LPP. Detta beror i sin tur på att de frågor som regleras i nyss nämnda paragrafer hanteras genom avstämningar av skattskyldigas skattekonton, se 18 kap. SBL.

35 §

Ändringen är en följd av att 31 a och 31 b §§ upphävs. Beslut om revision och s.k. tredjemansföreläggande kommer i fortsättningen att fattas

med stöd av skattebetalningslagen. Att beslut om skatterevision och föreläggande vid vite inte får överklagas följer av 22 kap. 2 §. Se även kommentaren till upphävande av 31–31 c §§.

9.22 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel

6 §

I *första stycket* görs den ändringen att beträffande dröjsmålsavgift hänvisas direkt till lagen om dröjsmålsavgift.

I *andra stycket* ersätts LPP:s regler om indrivning med motsvarande regler i skattebetalningslagen. Enligt 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen finns en beloppsgräns på 500 kr för indrivning i fråga om skattskyldiga som inte skall lämna skattedeklaration. Den helt övervägande delen av dem som beskattas enligt förevarande lag tillhör denna grupp. Här skall dock gränsen vara 100 kr.

9.23 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

4 kap.

4 §

I *andra stycket* införs två nya bestämmelser dels en bestämmelse om när säkerhet enligt första stycket får tas i anspråk för en skattefordran i Sverige, dels en bestämmelse om när säkerheten får tas i anspråk för en skattefordran i ett annat EU-land. Genom bestämmelserna klargörs när en säkerhet får tas i anspråk. Skälen för bestämmelserna redovisas i avsnitt 6.

För en svensk skattefordran skall gälla att säkerheten får tas i anspråk om påfordrad skatt inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Säkerheten kan endast tas i anspråk för skattskyldighet som uppkommit på grund av att en transport av obeskattat bränsle till ett annat EU-land inte kommit fram till mottagaren, se 5 kap. 1 § första stycket 1 och andra stycket.

En säkerhet enligt första stycket skall omfatta dels betalning av skatt i Sverige, dels betalning av skatt i ett annat EU-land. Enligt Riksskatteverkets föreskrifter på området skall det framgå av säkerheten att den är giltig i samtliga EU-länder (RSFS 1997:5). Säkerhet enligt första stycket skall ställas hos beskattningsmyndigheten. Det innebär att det är beskattningsmyndigheten som bestämmer om säkerheten får tas i anspråk. Detta gäller även i fråga om andra EU-länders skattefordringar. Ett annat EU-land som påfört en svensk upplagshavare skatt och som vill ta säkerheten i anspråk måste alltså vända sig till beskattningsmyndigheten, som avgör om säkerheten får tas i anspråk.

Det förekommer dock att medlemsländer inte är ense om var beskattning skall ske när bränsle, som transporteras under skatteuppskov, försvinner på vägen. En redogörelse för gemenskapsbestämmelserna på området finns i prop. 2000/01:118 s. 121–124. Anta t.ex. att obeskattat

bränsle, som transporteras mellan Sverige och Spanien, försvinner i Frankrike. Frankrike kan då hävda beskattningsrätt och påföra den svenske upplagshavaren skatt enligt franska skattesatser. Grunden härför kan vara att en oegentlighet eller överträdelse i förhållande till den s.k. suspensionsordningen, dvs. det gemensamma regelsystem som möjliggör att bränsle transporteras under skatteuppskov mellan EU-länder, begåtts eller upptäckts i Frankrike, t.ex. en stöld. Om den svenske upplagshavaren inte betalar skatten kan den franska skattemyndigheten vända sig till beskattningsmyndigheten och begära att få ta upplagshavarens säkerhet i anspråk. Delar inte beskattningsmyndigheten den franska skattemyndighetens bedömning bör beskattningsmyndigheten kunna vägra att säkerheten tas i anspråk. Beskattningsmyndigheten kanske anser att det inte är utrett var oegentligheten eller överträdelsen begicks och att beskattning därför skall ske i Sverige eftersom det var härifrån som varorna avsändes. Befogenheten att vägra skattemyndigheter i andra EU-länder att ta svenska upplagshavares säkerheter i anspråk bör dock komma till uttryck i lag. Det föreskrivs därför att har en upplagshavare påförts skatt i ett annat EU-land får säkerheten tas i anspråk om skattefordran är befogad och skatten inte har betalats i rätt tid. Liknande bestämmelser finns i 7 kap. 6 § andra stycket och 9 kap. 11 §. Huruvida skatten betalats i rätt tid skall bedömas enligt det andra EU-landets regler om betalningstider.

Genom ändringen i *tredje stycket* klargörs att en s.k. lagringssäkerhet endast får tas i anspråk för betalning av skatt för sådana lagerbrister som avses i 5 kap 1 § första stycket 4. Med lagerbrister förstås svinn, stöld m.m. (se prop. 2000/01:118 s. 71). För lagerbrister som uppkommit till följd av oförutsedda händelser eller force majeure medges avdrag enligt 7 kap. 6 § första stycket. Det innebär att en säkerhet aldrig behöver tas i anspråk för sådana lagerbrister. Dessutom klargörs att ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Bestämmelserna har utformats med ledning av bestämmelsen i 17 kap. 3 § första stycket SBL om när s.k. anståndssäkerhet får tas i anspråk.

Beslut att ta en säkerhet i anspråk och beslut att vägra andra EU-länders skattemyndigheter att ta svenska upplagshavares säkerheter i anspråk får enligt 12 kap. 1 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

6–8, 10 och 11 §§

Ändringarna klargör att ställda säkerheter får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid. Det innebär att en säkerhet får tas i anspråk när skatten i fråga förfallit till betalning eller med andra ord när betalningstiden enligt skattebetalningslagen gått ut. Bestämmelserna har utformats med ledning av bestämmelsen i 17 kap. 3 § första stycket SBL om när s.k. anståndssäkerhet får tas i anspråk. Beslut att ta en säkerhet i anspråk får enligt 12 kap. 1 § överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

I 10 § *andra stycket* byts ordet ”skatterepresentanten” ut mot ordet ”representanten”. Den representant som avses i 10 § är nämligen ingen skatterepresentant utan bestämmelser om skatterepresentanter ges i 8 §.

12 §

Genom ändringen i *första stycket punkten 1* införs en ny kategori skattskyldiga, nämligen godkända lagerhållare. Kategorin rymmer skattskyldiga för bränslen som avses i förevarande paragraf och som i dag enligt 6 kap. 10 § skall vara registrerade eller som efter ett särskilt beslut får vara registrerade, dvs. de som tillverkar eller bearbetar bränsle, de som i större omfattning lagrar bränsle och de som återförsäljer eller förbrukar gasformiga kolväten. Ändringen är en följd av att en registrering som skattskyldig i fortsättningen endast skall ha administrativ betydelse och alltså inte som i dag även betydelse för när skattskyldighet inträder m.m., se vidare avsnitt 5. Den som är godkänd lagerhållare skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 h SBL.

För att få agera som lagerhållare krävs ett godkännande från beskattningsmyndigheten. Det behövs därför bestämmelser om skattskyldighet för den som inte blir godkänd eller väljer att inte ansöka om ett godkännande. En sådan bestämmelse finns i första stycket *punkten 2*. Där föreskrivs att den som inte är godkänd lagerhållare är skattskyldig om han yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle. Bestämmelser om skattskyldighet i andra fall för den som inte är godkänd lagerhållare finns i *punkterna 3 och 4*. Den som är skattskyldig utan att vara godkänd lagerhållare skall inte registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 h SBL, vilket innebär att den skattskyldige skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse, se kommentaren till 10 kap. 32 a § SBL.

Skattskyldigheten för import regleras i 12 a §. Någon ändring i den paragrafen krävs dock inte.

12 b

I paragrafen, som är ny, regleras förutsättningarna för godkännande som lagerhållare. Systemet med godkända lagerhållare skall ersätta dagens system med registrerade skattskyldiga. I dagens system kan skattefria leveranser ske mellan registrerade skattskyldiga, vilket innebär att en registrering som skattskyldig inte enbart har administrativ betydelse. När punktskatterna infogas i skattekontosystemet skall emellertid en registrering enbart ha administrativ betydelse. De skattemässiga effekter som en registrering har enligt dagens system skall dock behållas. För att uppnå det införs ett system med godkända lagerhållare. En utförligare redogörelse för förslaget finns i avsnitt 5.

Enligt *första stycket 1* får den som avser att tillverka eller bearbeta bränsle godkännas som lagerhållare. I dagens system skall dessa skattskyldiga enligt 6 kap. 10 § registreras utan prövning. Den som i dag är registrerad med stöd av nyss nämnda bestämmelse måste alltså ansöka om att bli godkänd som lagerhållare, givetvis under förutsättning att han vill behålla de fördelar som det i dag finns med att vara registrerad. Den som anses som tillverkare enligt 12 § andra stycket skall även anses som tillverkare enligt denna paragraf.

Bestämmelsen i *första stycket 2* ersätter bestämmelsen i 6 kap. 10 § andra stycket.

I likhet med vad som gäller för upplagshavare enligt förevarande lag och enligt lagarna om skatt på tobak och alkohol skall endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i

övrigt är lämplig som lagerhållare kunna godkännas. Dessa krav uppställs redan i dag på skattskyldiga som enligt 6 kap. 10 § andra stycket ansöker om att bli registrerade som skattskyldiga. Samma krav ställs för övrigt på den som enligt förevarande lag eller LAS ansöker om att bli godkänd som skattebefriad förbrukare. Det rör sig alltså om väl inarbetade rekvisit.

I *andra stycket* föreskrivs att ett godkännande får återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns. Denna grund för återkallelse gäller i dag för upplagshavare, den som är registrerad som skattskyldig enligt 6 kap. 10 § andra stycket och skattebefriade förbrukare. I likhet med nyss nämnda fall skall ett beslut om återkallelse av ett godkännande som lagerhållare gälla omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

5 kap.

3 §

I *punkten 3* ges bestämmelser om när skattskyldigheten inträder för godkända lagerhållare. I 4 kap. 12 första stycket 2 regleras numer skattskyldighet för andra än godkända lagerhållare. Hänvisningen till denna punkt tas därför bort.

Bestämmelsen i *punkten 3 a* stämmer i princip överens med dagens regler. I stället för att skattskyldighet inträder vid leverans till köpare som inte är registrerad kommer skattskyldighet att inträda vid leverans till en köpare som inte är godkänd lagerhållare. Skattefria leveranser kommer alltså i fortsättningen att kunna ske mellan godkända lagerhållare, dvs. samma ordning som i dag gäller för leveranser mellan registrerade skattskyldiga.

Bestämmelsen i *punkten 3 b* ersätts med en bestämmelse om att skattskyldighet inträder när godkännandet som lagerhållare återkallas.

4 §

Genom tillägget kommer paragrafen även att reglera skattskyldighetens inträde för den som tillverkar eller bearbetar bränsle utan att vara godkänd lagerhållare. En avgörande skillnad mellan dessa skattskyldiga och godkända lagerhållare är att en lagerhållare kan tillverka eller bearbeta bränsle under skatteuppskov, dvs. skattskyldigheten inträder först vid en senare tidpunkt, t.ex. vid leverans till en köpare som inte är godkänd lagerhållare. För skattskyldiga som inte är godkända lagerhållare inträder dock skattskyldighet redan när bränslet tillverkas eller bearbetas. Dessa skattskyldiga skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 5 dagar efter den skattepliktiga händelsen. Detta följer av 10 kap. 32 a § skattebetalningslagen, som är ny.

5 §

Nuvarande punkterna 2 och 3 omfattar den som är registrerad som skattskyldig för bränslen som avses i 4 kap. 12 §. Eftersom systemet med registrerade skattskyldiga ersätts med ett system med godkända lagerhållare är det tillräckligt att i *punkten 2* ange godkänd lagerhållare. Punkten 3 tas alltså bort.

I likhet med vad som i dag gäller för registrerade skattskyldiga skall godkända lagerhållare alltså inte betala skatt till Tullverket vid import. Skatt för importerat bränsle skall betalas först när skattskyldighet inträder enligt 3 § 3.

Dessutom ersätts hänvisningen till 9 kap. 4 § LPP med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 13 kap. 1 §.

6 kap.

1 §

Om obeskattat bränsle som sänts i väg av en utländsk upplagshavare inte når mottagaren på grund av oegentligheter eller överträdelse skall bränslet enligt 4 kap. 2 § beskattas i Sverige om oegentligheten eller överträdelsen begåtts i Sverige eller oegentligheten eller överträdelsen upptäckts här. Skattskyldig är den som ställt säkerhet för skatten, vanligtvis den utländske upplagshavaren. Någon deklarationsskyldighet föreligger dock inte. Ett beslut om skatt enligt 4 kap. 2 § är vidare inget beskattningsbeslut enligt LPP. I förevarande paragraf föreskrivs därför att endast vissa bestämmelser i LPP skall tillämpas. Det rör sig om bestämmelserna om föreläggande och revision i 3 kap., skönsbeskattning i 4 kap. 13 §, betalning av skatt i 5 kap., överklagande i 8 kap. och dispens i 9 kap. 4 §. Se vidare prop. 2000/01:118 s. 124 och 125. Eftersom LPP kommer att upphävas när punktskatterna infogas i skattekontosystemet måste paragrafen ändras.

I ett nytt *andra stycke* ges bestämmelser om förfarandet för beskattning enligt 4 kap. 2 §. En kommentar till nuvarande regler finns i prop. 2000/01:118 s. 124 och 125. De ändringar som nu görs innebär i huvudsak att hänvisningar till LPP byts ut mot hänvisningar till skattebetalningslagen. I vissa fall ersätts dock hänvisningarna med självständiga bestämmelser i förevarande paragraf.

Hänvisningen till 1 kap. 5 § LPP och hänvisningen till 5 kap. 1 § samma lag ersätts med självständiga bestämmelser om att beskattningsmyndigheten beslutar om skatt i första instans och att skatten skall betalas inom den tid som beskattningsmyndigheten bestämmer.

Hänvisningen till bestämmelsen om skönsbeskattning i 4 kap. 13 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i skattebetalningslagen, nämligen 11 kap. 19 § andra stycket. Detsamma gäller hänvisningen till bestämmelserna om skattekontroll i 3 kap. 5–16 §§ LPP. Denna hänvisning motsvaras nu av en hänvisning till 14 kap. 4, 5 och 7 §§ SBL. Här bör dock tilläggas att eftersom den som är skattskyldig enligt 4 kap. 2 § inte är skyldig att deklarerat och inte heller omfattas av någon uppgiftsskyldighet kan revisionsbestämmelsen i 14 kap. 7 § SBL endast användas för kontroll av uppgiftsskyldighet som ålagts genom ett s.k. tredjemansföreläggande enligt 14 kap. 4 § SBL. Se vidare prop. 2000/01:118 s. 125.

Bestämmelserna om omprövning i 4 kap. LPP gäller inte i fråga om beslut om skatt enligt 4 kap. 2 §. I dag kan alltså omprövning endast ske enligt bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:233). Detta är en brist och i fortsättningen skall därför bestämmelserna om omprövning i 21 kap. SBL tillämpas.

Hänvisningen till 5 kap. 2 § LPP ersätts med en hänvisning till 16 kap. 1–3 §§ SBL. I stället för bestämmelserna om anstånd i 5 kap. 3–5 LPP skall motsvarande bestämmelser i 17 kap. 2, 3 och 7–11 §§ SBL tillämpas.

Hänvisningarna till bestämmelserna om dröjsmålsavgift och ränta i 5 kap. 8–15 §§ LPP ersätts med en hänvisning till bestämmelserna om ränta i 19 kap. 6, 7, 8–11, 14 och 15 §§ SBL. Vidare ersätts hänvisningen till 5 kap. 16 § LPP med en hänvisning till bestämmelserna om indrivning i 20 kap. SBL.

Eftersom det här uteslutande är frågan om utländska skattskyldiga ersätts inte hänvisningen till bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 5 kap. 17 och 17 a §§ LPP.

Hänvisningen till bestämmelserna om verkställighet i 5 kap. 18 § LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i skattebetalningslagen, nämligen 23 kap. 7 och 8 §§. I stället för bestämmelserna om överklagande i 8 kap. LPP skall bestämmelserna om överklagande i 22 kap. SBL tillämpas. Slutligen ersätts hänvisningen till dispensbestämmelsen i 9 kap. 4 § LPP med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i 13 kap. 1 § SBL.

I *tredje* och *fjärde styckena* ges bestämmelser som ersätter hänvisningen till 5 kap. 6 och 7 §§ LPP. Att en hänvisning inte görs till skattebetalningslagen beror på att det inte finns några bestämmelser i den lagen som motsvarar 5 kap. 6 och 7 §§ LPP. Detta beror i sin tur på att de frågor som regleras i nyss nämnda paragrafer hanteras genom avstämningar av skattskyldigas skattekonton, se 18 kap. SBL.

Upphävande av 2 §

Paragrafen ersätts av en ny bestämmelse i skattebetalningslagen, 10 kap. 32 a §, som är gemensam för samtliga skattskyldiga som i dag omfattas av förevarande paragraf. Deklarationstiden skall i likhet med vad som gäller i dag vara fem dagar räknat från den skattepliktiga händelsen. Se även kommentaren till 10 kap. 32 a § skattebetalningslagen och avsnitt 4.3.

Upphävande av 10 §

Bestämmelsen om vilka skattskyldiga för energiskatt som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 h SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

8 kap.

3 §

Eftersom LPP upphävs när punktskatterna infogas i skattekontosystemet ersätts hänvisningen till LPP med en hänvisning till skattebetalningslagen.

9 kap.

9 b §

Beslut om slutlig skattenedsättning skall i fortsättningen anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen och de som omfattas av sådant beslut skall jämföras med skattskyldiga. Detta uppnås genom ändringar i 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL, se därför även kommentarer-

na till dessa paragrafer. Det innebär att skatt som en sökande påförs genom ett slutligt beslut om skattenedsättning skall betalas enligt reglerna i skattebetalningslagen. *Femte stycket* kan därför upphävas.

Upphävande av 12–15 §§

Återbetalning av, nedsättning av och kompensation för skatt skall i fortsättningen hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.7. Den nya ordningen innebär att de som har rätt till återbetalning, nedsättning eller kompensation jämföras med skattskyldiga och att beslut om återbetalning, nedsättning eller kompensation skall anses som beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen. Detta uppnås genom ändringar 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL, se därför även kommentarerna till dessa paragrafer.

I stället för 12 § kommer bestämmelserna om efterbeskattning och betalning av skatt i skattebetalningslagen att gälla. Belopp som en sökande i dag kan åläggas att betala tillbaka enligt första stycket kommer i fortsättningen att behandlas som skatt. Det behövs därför ingen särskild föreskrift för att lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall vara tillämplig på belopp som en sökande genom efterbeskattning enligt skattebetalningslagen åläggs att betala tillbaka.

Bestämmelserna i 13 och 14 §§ ersätts av bestämmelserna om revision och s.k. tredjemansföreläggande i skattebetalningslagen. Se kommentaren till 14 kap. 7 § SBL.

Enligt 2 kap. 3 § SBL, som är ny, skall Riksskatteverket även i fortsättningen vara beskattningsmyndighet för punktskatter. Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattemyndighet skall när det gäller punktskatt avse Riksskatteverket. Enligt 2 kap. 5 a § samma lag, som också är ny, får dock regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att uppgifter som enligt skattebetalningslagen skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet. Det nu sagda innebär att vilka skattemyndigheter som skall ha befogenhet att besluta om revision och föreläggande i fråga om punktskatt inte längre behöver regleras i lag. 15 § kan därför upphävas. Se även kommentaren till 2 kap. 5 a § SBL.

10 kap.

11 §

Hänvisningen till bestämmelserna om indrivning och verkställighet i 5 kap. 16 och 18 §§ LPP ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i skattebetalningslagen. Någon motsvarighet till 1 kap. 6 § LPP, som är en bestämmelse om att beskattningsmyndigheten får anlita sakkunnig, finns inte i skattebetalningslagen och införs inte heller. Bestämmelsen är dessutom av sådan karaktär att den kan ges i förordning. En bestämmelse om att beskattningsmyndigheten får anlita sakkunnig kommer därför i stället att tas in i förordningen till förevarande lag.

Upphävande av 12 §

Av hänvisningen till bestämmelserna om revision i LPP följer att revision får genomföras för att begära upplysningar till ledning för beslut om avgift enligt förevarande kapitel. Befogenheten har aldrig använts. Avgift tas ut om bränsletank på fordon eller båt innehåller märkt olja. Avgiften

skall betalas av ägaren. Polisen, Tullverket och Kustbevakningen, dvs. tillsynsmyndigheterna, har rätt att få tillträde till låsta utrymmen i fordon och båtar. Dessutom har de rätt att få de upplysningar, handlingar och prov som behövs för tillsynen. Med hänsyn härtill och till avgiftens konstruktion får behovet av revision anses som nästan obefintligt. Paragrafen upphävs därför.

11 kap.

Upphävande av 6 §

Bestämmelsen om vilka skattskyldiga för energiskatt på elektrisk kraft som skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 h SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

7 §

Ändringen är en följd av att en registrering som skattskyldig i fortsättningen endast skall ha administrativ betydelse och alltså inte som i dag även betydelse för när skattskyldighet inträder, se avsnitt 5. Den nya bestämmelsen stämmer i princip överens med dagens regel. I stället för att skattskyldighet inträder vid leverans till en förbrukare som inte är registrerad enligt 6 § kommer skattskyldighet att inträda vid leverans till en förbrukare som inte är producent eller leverantör eller med andra ord någon som inte är skattskyldig enligt 5 § första stycket 1 eller 2.

Upphävande av 13 §

Återbetalningar av energiskatt enligt 12 § skall i fortsättningen hanteras enligt förfarandet i skattebetalningslagen. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.7. Den nya ordningen innebär att de som har rätt till återbetalning av energiskatt jämföras med skattskyldiga och att ett beslut om återbetalning av energiskatt skall anses som ett beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen. Detta uppnås genom ändringar 1 kap. 4 § och 11 kap. 1 § SBL, se därför även kommentarerna till dessa paragrafer.

Den nya ordningen gäller även för återbetalningar enligt 9 kap. Mot den bakgrunden upphävs 9 kap. 12–15 §§, se kommentaren till upphävande av dessa paragrafer. Förevarande paragraf upphävs som en följd därav.

12 kap.

1 §

Ändringen är en följd av att 9 kap. 13 och 14 §§ upphävs. Beslut om revision och s.k. tredjemansföreläggande skall i fortsättningen fattas med stöd av skattebetalningslagen. Att beslut om skatterevision och föreläggande vid vite inte får överklagas följer av 22 kap. 2 § SBL. Se även kommentaren till upphävande av 9 kap. 12–15 §§.

Övergångsbestämmelserna

I syfte att underlätta övergången till det nya systemet med godkända lagerhållare föreskrivs i *punkten 3* att den som vid lagens ikraftträdande är registrerad som skattskyldig och som berörs av det nya systemet skall anses godkänd som lagerhållare enligt den nya paragrafen, 4 kap. 12 b §. Bestämmelsen omfattar dels skattskyldiga som enligt dagens system registreras automatiskt, dels skattskyldig som i dag registreras först efter en

prövning. Om denna bestämmelse leder till att en skattskyldig godkänns som inte uppfyller villkoren för godkännande kan beskattningsmyndigheten återkalla godkännandet med stöd av 4 kap. 12 b § andra stycket.

9.24 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.

2 §

Den enda avgift som i dag återfinns i 1 kap. 1 § första stycket 1 LPP är avgiften enligt bilskrotningslagen. Den är dock inte av sådan betydelse att den bör omfattas av nu aktuell lag. Det bör tilläggas att skrotningsavgiften inte skall infogas i skattekontosystemet utan att förfarandet vid uttag av avgiften skall regleras i bilskrotningslagen.

9.25 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus

Upphävande av 5 §

Bestämmelsen om att skattskyldiga skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 i SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

6 §

Ändringen är en följd av att en registrering som skattskyldig i fortsättningen endast skall ha administrativ betydelse och inte som i dag även betydelse för när skattskyldighet inträder, se vidare avsnitt 5. Bestämmelsen i *punkten 3* ersätts därför med en bestämmelse om att skattskyldighet inträder när den skattepliktiga verksamheten upphör. Med skattepliktig verksamhet förstås den verksamhet som gör att någon skall anses som skattskyldig. Det innebär att när en skattskyldig inte längre exploaterar en naturgrustäkt inträder skattskyldighet för naturgrus som då ingår i hans lager och inte redan beskattats.

8 §

Uttrycket ”I en deklaration som avser naturgrusskatt får avdrag göras” ersätts med det enklare uttrycket ”En skattskyldig får göra avdrag”.

9 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

9.26 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

1 §

För att punktskatterna skall omfattas av lagen har en ny hänvisning gjorts i *första stycket punkten 2*.

9.27 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

2 kap. 13 § och 3 kap. 5 §

Hänvisningarna till LPP byts mot hänvisningar till skattebetalningslagen.

4 kap.

2 §

Hänvisningen i *andra stycket* har bytts ut mot en hänvisning till skattebetalningslagen.

5 §

I nuvarande *första stycket* anges att transporttillägg skall tas ut på samma sätt som skatt enligt 5 kap. LPP. Stycket upphävs och i stället ges reglerna om hur transporttillägg skall tas ut i 4 kap. 6–8 b §§.

6 §

I *första stycket* ges nu även bestämmelser om betalning av transporttillägg. Transporttillägg skall betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer. Detta gäller redan i dag genom hänvisningen i 5 § första stycket till bl.a. 5 kap. 1 § tredje stycket LPP. Motsvarande regel skall numer även gälla för skatt som beslutas med stöd av denna lag.

Enligt det nya *andra stycket* skall kostnadsränta enligt skattebetalningslagen tas ut om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid. Om transporttillägg inte betalas i rätt tid tas i dag dröjsmålsavgift ut. Det följer av hänvisningen i 5 § första stycket till bl.a. 5 kap. 8 § 2 LPP. Där emot utgår i dag varken dröjsmålsavgift eller ränta om en skattskyldig dröjer med att betala skatt som beslutats med stöd av denna lag. Att kostnadsränta skall tas ut om skatt inte betalas i rätt tid är alltså en nyhet.

7 §

Reglerna om anstånd har gjorts gemensamma för skatt och transporttillägg. Bestämmelser om anstånd för transporttillägg reglerades tidigare genom hänvisningen i 5 § första stycket till bl.a. 5 kap. 3–5 §§ LPP.

Ändringen i *andra stycket* innebär att kostnadsränta enligt skattebetalningslagen skall tas ut om anstånd medges. Om anstånd medges med betalning av transporttillägg gäller i dag att ränta skall utgå enligt 5 kap. 12 § första stycket 2 LPP. Detta följer av hänvisningen i 5 § första stycket till 5 kap. LPP. När det gäller anstånd med betalning av transporttillägg innebär ändringen alltså enbart att en hänvisning till LPP ersätts med en hänvisning till skattebetalningslagen. Om anstånd medges med betalning av skatt utgår i dag ingen ränta på skattebeloppet. Att kostnadsränta skall utgå vid anstånd med betalning av skatt är alltså en nyhet.

8 §

I stället för reglerna i LPP om ränta vid återbetalning av skatt skall reglerna i skattebetalningslagen om intäktsränta tillämpas på såväl skatt som transporttillägg. Detta följer av ändringen i *första stycket*. Att reglerna i LPP om ränta vid återbetalning av skatt i dag gäller i fråga om transporttillägg följer av hänvisningen till LPP i 5 § första stycket.

Nuvarande *andra stycket* innehåller regler om indrivning. Dessa regler flyttas till 8 a §.

8 a §

Paragrafen är ny. Att bestämmelserna om indrivning i 5 kap. 16–18 §§ LPP i dag gäller i fråga om skatt och transporttillägg följer av hänvisningarna till LPP i 5 § första stycket och 8 § andra stycket. Dessa hänvisningar ersätts nu med en hänvisning till motsvarande bestämmelser i skattebetalningslagen.

8 b §

Paragrafen är ny. Enligt 8 a § skall bestämmelserna i skattebetalningslagen om ansvar för företrädare för juridisk person tillämpas i fråga om skatt och transporttillägg som beslutas med stöd av denna lag. I *första stycket* föreskrivs att det är Tullverket som skall besluta om sådant ansvar för delägare i handelsbolag och enkla bolag. Enligt *andra stycket* likställs delägare som ålagts betalningsskyldighet med skattskyldig och den som är skyldig att betala transporttillägg och belopp som delägare är betalningsskyldig för med skatt och transporttillägg.

9.28 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg

13 §

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. Hänvisningen i *andra stycket* till bestämmelserna i LPP om undantagande av handlingar och uppgifter byts därför ut mot en hänvisning till motsvarande regler i taxeringslagen (1990:324). Att dagens hänvisning inte ersätts med en hänvisning till skattebetalningslagen beror på att nämnda lag i sin tur hänvisar till taxeringslagen.

14 §

Ändringen i *första stycket punkten 4* är en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

9.29 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

7 §

Bestämmelsen i *andra stycket* om att skattskyldiga skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 j SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

9 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

9.30 Förslaget till lag om ändring i revisionslagen
(1999:1079)

30 §

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. Reglerna för förfarandet skall i stället finnas i skattebetalningslagen. Punktskatterna skall redovisas i en punktskattedeklaration enligt 10 kap. 9 a SBL och betalas på de förfallodagar som gäller enligt SBL. Detta är bakgrunden till ändringarna.

9.31 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen
(1999:1229)

8 kap. 7 § och 9 kap. 8 §

När punktskatterna infogas i skattekontosystemet kommer LPP att upphävas. Reglerna för förfarandet skall i stället finnas i skattebetalningslagen. Vissa räntor som i dag regleras i LPP tas därför bort från uppräkningsavdraget av skattefria och ej avdragsgilla räntor.

9.32 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:466) om
skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer

3 §

Bestämmelsen i *andra stycket* om att skattskyldiga skall registreras flyttas till 3 kap. 1 § första stycket 7 k SBL. Skälen härför redovisas i avsnitt 4.5.

4 §

Paragrafen ändras som en följd av att LPP upphävs och att reglerna för förfarandet i stället skall finnas i skattebetalningslagen.

9.33 Förslaget till lag om upphävande av lagen
(1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter

I lagen regleras avgifter som togs ut på vissa jordbruksprodukter som de avgiftsskyldiga hade i lager den 31 december 1994. Deklaration som avsåg lageravgift skulle ha kommit in till Jordbruksverket senast den 15 januari 1995 och deklaration som avsåg avgift på överlager senast den 15 april 1995. Avgifterna skulle vara inbetalda till Jordbruksverket senast den 15 juli 1995 eller vid den senare tidpunkt som verket föreskrivit. Lagen kan således upphävas. Genom övergångsregeln säkerställs att pågående ärenden kan avslutas.

1 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Häri genom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 1 och 6 §§, 3 kap. 1 §, 10 kap. 13, 14, 17–19 och 22 §§, 13 kap. 1 §, 14 kap. 3, 6 och 7 §§, 15 kap. 6 §, 16 kap. 1 och 4 §§, 18 kap. 2 §, 21 kap. 11 §, 22 kap. 10 § och 23 kap. 9 § samt rubriken närmast före 13 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 1 kap. 1 a, 2 a, 2 b och 4 a §§, 2 kap. 4 a §, 10 kap. 16 a, 30 a och 30 b §§, 17 kap. 4 a § och 20 kap. 3 a § samt närmast före 2 kap. 4 a §, 10 kap. 30 a § samt 17 kap. 4 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av

1. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),

2. avgift enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,

3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),

5. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, 6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,

7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, *och* 7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

8. *skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1–7, kontrollavgift enligt 15 kap. 6 a §, förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) samt kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., och*

9. *ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1–8.*

Om inte annat särskilt anges gäller lagen inte när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen vid import av varor. I sådant fall gäller tullagen (1994:1550).

Lagen gäller dessutom, om inte annat särskilt anges, vid bestäm-

¹ Senaste lydelse .

mande, debitering, redovisning och betalning av sådan skatt eller avgift (punktskatt) som avses i

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, 2. lagen (1972:820) om skatt på spel,

3. bilskrotninglagen (1975:343),

4. lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon,

5. lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

6. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

7. 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

8. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

9. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

10. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,

11. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

12. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

13. lagen (1994:1776) om skatt på energi,

14. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

15. lagen (1999:673) om skatt på avfall, och

16. lagen (2000:000) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

1 a §

Lagen gäller också vid bestämmande, debitering och betalning av

1. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1 §, kontrollavgift enligt 15 kap. 6 a §, förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) samt kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., samt

2. ränta på skatt och avgift som avses i 1 § samt på skattetillägg

och avgift som avses i denna paragraf.

2 a §

Lagen gäller inte, om det inte särskilt anges, när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor. I sådant fall gäller tullagen (1994:1550).

Lagen gäller inte heller för sådan punktskatt som enligt bestämmelser i de i 1 § andra stycket angivna lagarna skall betalas till Tullverket.

2 b

Lagen gäller inte heller för skattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av 2 kap. 9 § eller 3 kap. 1 och 4 §§ lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter.

Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, skall dock lagen anses ha varit tillämplig såsom om beslutet aldrig hade fattats.

4 a §

Vad som sägs i denna lag om vara gäller vid uttag av punktskatt även annan nyttighet eller tjänst.

6 §²

I denna lag avses med
arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,
arbetstagare: den som tar emot ersättning för arbete,
beskattningsår: beskattningsår enligt inkomstskattelagen (1999:1229) eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas,

² Senaste lydelse 1999:1300.

grupphuvudman: den som enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) utsetts som huvudman för en mervärdesskattegrupp,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt.

Förs i verksamheten räkenskaper som avslutas med årsbokslut, får dock, när det gäller punktskatt, räkenskapsåret utgöra beskattningsår om det sammanfaller med räkenskapsår som är tillåtet enligt bokförings-lagen (1999:1078).

2 kap.

Beslut i fråga om punktskatt

4 a §

Beslut om punktskatt enligt denna lag fattas av Riksskatteverket. Vad som i denna lag sägs om skattemyndighet skall, när det gäller punktskatt, avse Riksskatteverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt första stycket skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet.

3 kap.

1 §³

Skattemyndigheten skall registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter,

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag, och

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

³ Senaste lydelse 1999:1300.

3. den som enligt författning som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skall eller, efter särskilt beslut, får vara registrerad som skattskyldig, och

3. den som är grupphuvudman.

4. den som är grupphuvudman.

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första stycket är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 § första–fjärde styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen.

I samband med ett beslut enligt 2 kap. 5 § får beslutas att registreringen skall ske hos den skattemyndighet som tar över behörigheten att fatta beslut.

10 kap.

9 §⁴

En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,

2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §,

5. den som är grupphuvudman,
och

5. den som är grupphuvudman,

6. den som omfattas av beslut enligt 11 §, *och*

7. den som är skattskyldig för punktskatt.

13 §

En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden.

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration.

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration. *Andra stycket*

⁴ Senaste lydelse 1998:347.

14 §

En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad. En redovisningsperiod omfattar, om inte annat särskilt föreskrivits, en kalendermånad.

16 a §

Skattemyndigheten får för skattskyldiga som kan beräknas redovisa punktskatt med låga belopp medge att redovisningsperioden för punktskatten tills vidare skall vara ett halvt eller ett helt beskattningsår.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om redovisningsperiod för punktskatt för fall då den skattskyldige har försatts i konkurs.

17 §

En skattedeclaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:
 - a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag
 - b) sammanlagt avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
 - b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens sammanlagda avgifter,
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
 - a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
 - a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder,
6. följande uppgifter om punktskatt:
 - a) skattens bruttobelopp
 - b) yrkade avdrag
 - c) skattens nettobelopp, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgif-
7. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgif-

ter *och* mervärdesskatt.

En skattedeclaration som skall lämnas av en gruppövudman skall innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 6 samt omfatta hela gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeclaration skall ta upp.

ter, mervärdesskatt *och punktskatt*.

En skattedeclaration som skall lämnas av en gruppövudman skall innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 7 samt omfatta hela gruppen.

18 §

Nuvarande lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeclaration enligt följande uppställning.

Deklaration skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	skall avse drag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden	<i>och</i> mervärdesskatt för redovisningsperioden
12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas enligt första stycket skall redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet skall, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Föreslagen lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeclaration enligt följande uppställning.

Deklaration skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	skall avse drag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden	<i>samt</i> mervärdesskatt <i>och punktskatt</i> för redovisningsperioden
--	--	---

12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas enligt första stycket skall redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet skall, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

19 §

Nuvarande lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter <i>och</i> mervärdesskatt för redovisningsperioden
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

Föreslagen lydelse

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt för redovisningsperioden
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

22 §

Nuvarande lydelse

En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden
12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 jun	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

Föreslagen lydelse

En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och punktskatt för redovisningsperioden
12 februari	januari
12 mars	februari

12 april	mars
12 maj	april
12 jun	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

Särskilda bestämmelser om redovisning av punktskatt

30 a

Till varje redovisningsperiod skall hänföras den skatt för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den skattskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit kan skattemyndigheten, om principerna för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överlåts.

Om en skattskyldig försätts i konkurs inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet.

30 b §

Den som inte är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 3 skall till varje redovisningsperiod hänfö-

13 kap.

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 §⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter *eller* mervärdesskatt, om det finns synnerliga skäl.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt *eller punktskatt*, om det finns synnerliga skäl.

Första stycket gäller även när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges beträffande skattetillägg, förseningsavgift och ränta.

14 kap.

3 §⁶

Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklARATIONSSKYLDIG att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklARATIONEN eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag.

Skattemyndigheten får också förelägga den som skall utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen.

Skattemyndigheten får dessutom förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten.

6 §

Om uppgifter i en skattedeclaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får skattemyndigheten komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, in- Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventa-

⁵ Senaste lydelse 1999:316.

⁶ Senaste lydelse 1999:641.

ventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen.

rier, lager, *tillverkningsprocesser* eller annat som är av betydelse för kontrollen.

Bilaga 1

7 §⁷

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt *eller*, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera

1. att deklara- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt

2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma, *eller*

3. *skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi.*

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,

4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., *och*

5. sådan representant för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §.

5. sådan representant för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §,

6. *sådan representant som avses i 16 § andra stycket lagen om tobaksskatt, 15 § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 10 § andra stycket lagen om skatt på energi, och*

7. *den som är godkänd som eller har ansökt om godkännande som upplagshavare eller registrerad varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.*

Vid skatterevision får revisorn besiktiga tillverkningsprocesser i verksamheten.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324).

15 kap.

⁷ Senaste lydelse 1999:1118.

16 kap.

1 §

Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1–4 §§.

Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1, 2 och 4 §§.

Punktskatt skall betalas in till den skattemyndighet som annars har att fatta beslut som rör den skattskyldige enligt 2 kap. 1 eller 2 §.

4 §

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som skall redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Mervärdesskatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket skall ha betalats samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten.

17 kap.***Anstånd med inbetalning av punktskatt***

4 a §

Om skyldighet att redovisa punktskatt för lager av skattepliktiga varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört att vara registrerad som skattskyldig eller upphört att vara godkänd upplagshavare får skattemyndigheten medge anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten förfaller till betalning.

18 kap.2 §⁸

Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske, om

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt, *eller*

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,

2. *det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om punktskatt, eller*

2. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

3. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

20 kap.

3 a §

Om det obetalda beloppet avser en punktskatt och säkerhet har ställts för betalning av skatten enligt en bestämmelse i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi, skall den som har ställt säkerheten, innan indrivning begärs, uppmanas att betala skattebeloppet, om inte särskilda skäl talar emot det.

21 kap.

11 §

Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos skattemyndigheten lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag, *eller*

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag,

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift.

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift, *eller*

4. *underlåtit att tillhandahålla begärt varuprov.*

22 kap.

⁸ Senaste lydelse .1998:347.

Beslut av länsrätten i fråga om

<p>1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, <i>och</i></p> <p>2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §
får inte överklagas.</p> | <p>1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter,</p> <p>2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §, <i>och</i></p> <p>3. förlängning av redovisningsperiod enligt 10 kap. 14 § andra stycket
får inte överklagas.</p> |
|---|--|

23 kap.

9 §

<p><i>Bestämmelserna om förvaring och gallring i 4 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för skattedeklarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §.</i></p>	<p><i>Handlingar som avses i 14 kap. 8 § skall förvaras hos skattemyndigheten. Om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver något annat, skall handlingarna förstöras sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut.</i></p>
--	---

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Beslut om betalningssäkring får fattas om det finns en påtaglig risk att gäldenären försöker undandra sig att betala fordringen och denna eller, om det finns flera fordringar mot samma gäldenär, de tillsammans uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning.

Beslut om betalningssäkring får fattas om det finns en påtaglig risk att gäldenären försöker undandra sig att betala fordringen och denna eller, om det finns flera fordringar mot samma gäldenär, de tillsammans uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning. *För fordringar som avser punktskatt och där gäldenären inte är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 3 skattebetalningslagen (1997:483) får betalningssäkring beslutas när skattskyldigheten har inträtt.*

Beslut om betalningssäkring får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för gäldenären eller för något annat motstående intresse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

¹ Senaste lydelse 1994:468.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

dels att 7, 8, 9 och 10 §§ skall betecknas 8, 15, 16 och 22 §§,

dels att 1, 6, nya 8 och nya 16 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas 12 nya paragrafer, 7, 9–14 och 17–21 §§ samt närmast före 1, 4, 5, 6, 8, 11, 12, 14, 15, 17, 18, och 19 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Lagen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lagens tillämpningsområde

1 §

Miljöavgift betalas till staten enligt denna lag för utsläpp av kväveoxider från förbränningsanläggningar för energiproduktion. Med energiproduktion avses både el- och värmeproduktion. Avgiftsbeloppen skall tillgodoföras de avgiftsskyldiga enligt 8 §.

Miljöavgift betalas till staten enligt denna lag för utsläpp av kväveoxider från förbränningsanläggningar för energiproduktion. Med energiproduktion avses både el- och värmeproduktion. Avgiftsbeloppen skall tillgodoföras de avgiftsskyldiga enligt 15 §.

2 §¹

Avgiften beräknas för varje produktionsenhet inom en förbränningsanläggning. Med produktionsenhet avses

1. panna i vilken varmvatten, hetvatten, ånga eller hetolja framställs för byggnadsuppvärmning, elproduktion eller användning i industriella processer,

2. gasturbin,

3. stationär förbränningsmotor.

Avgift tas inte ut på utsläpp från förbränning i sodapannor eller lutpannor.

3 §²

Avgift tas ut för produktionsenhet med en uppmätt, nyttiggjord energiproduktion under redovisningsperioden av minst 25 gigawattimmar.

Avgiftsskyldig

4 §

¹ Senaste lydelse 1994:1107.

² Senaste lydelse 1994:1107.

Avgiften skall betalas av den som framställer elektrisk kraft eller värme. Avgiftsskyldigheten inträder när utsläpp av kväveoxider sker från produktionsenheten.

Avgiftens storlek

5 §³

Avgift tas ut med 40 kronor per kilogram utsläppta kväveoxider, räknat som kvävedioxid.

Den som kontinuerligt mäter och registrerar utsläppen med hjälp av en mätutrustning, som uppfyller särskilda krav enligt föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, får beräkna avgiften på grundval av mätvärdena.

Görs inte en sådan mätning skall utsläppen beräknas på följande sätt. Om mätutrustning som avses i andra stycket är installerad, får utsläppen under högst 60 dygn per kalenderår då mätning inte skett beräknas som en och en halv gånger den mängd kväveoxider, räknat som kvävedioxid, som i genomsnitt uppmätts under en lika lång tid med jämförbara driftförhållanden under samma kalenderår. I annat fall skall utsläppen anses motsvara 0,6 gram kväveoxider, räknat som kvävedioxid, per megajoule tillfört bränsle om produktionen sker med hjälp av en gasturbin och 0,25 gram i övriga fall.

Beslutande myndighet och allmänt ombud

6 §⁴

När annat inte följer av denna lag tillämpas lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter utom 7 kap. Därvid är Statens naturvårdsverk beskattningsmyndighet och meddelar förhandsbesked. Ett allmänt ombud med uppgifter som avses i nämnda lag skall utses hos Naturvårdsverket. Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos Naturvårdsverket.

Statens naturvårdsverk fattar som första instans beslut om miljöavgift.

7 §

Hos Naturvårdsverket skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag.

Naturvårdsverket förordnar det allmänna ombudet och ersättare

³ Senaste lydelse 1994:1107.

⁴ Senaste lydelse 1995:619.

Redovisning av avgiften

8 §

Redovisningsperioden för avgiften är kalenderår.

Den som är avgiftsskyldig skall i en särskild deklARATION för varje produktionsenhet ange avgiftsbeloppet samt grunden för beräkningen av avgiften. Deklarationen skall ha kommit in till statens naturvårdsverk senast den 25 januari året efter redovisningsperiodens utgång.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, statens naturvårdsverk föreskriver när avgiften skall betalas in.

9 §

Den som är avgiftsskyldig skall i en särskild deklARATION för varje produktionsenhet och redovisningsperiod ange avgiftsbeloppet samt grunden för beräkningen av avgiften. Därvid skall mängden utsläppta kväveoxider avrundas till närmast lägre kilogram.

Den avgiftsskyldige bör utöver vad deklARATIONSFORMULÄRET föranleder meddela de upplysningar som kan vara av betydelse för att avgiften skall kunna bestämmas till ett riktigt belopp.

10 §

Deklarationen skall lämnas till Naturvårdsverket enligt fastställt formulär. Den skall ha kommit in till Naturvårdsverket senast den 25 januari året efter redovisningsperiodens utgång.

Betalning av avgiften

11 §

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Naturvårdsverket föreskriver när avgiften skall betalas in.

Om avgiften har fastställts genom omprövning eller efter överklagande, skall den betalas inom den tid som Naturvårdsverket bestämmer

Avgiften betalas genom insättning på ett särskilt konto hos Naturvårdsverket. Betalningen anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda kontot.

Återbetalning

12 §

Om den avgiftsskyldige har betalat in avgift för en redovisningsperiod och den inbetalade avgiften överstiger vad han enligt beslut av Naturvårdsverket eller domstol skall betala, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den avgiftsskyldige.

13 §

Från överskjutande belopp enligt 12 § eller annat belopp som utbetalas på grund av bestämmelse i denna lag skall före utbetalning avräknas sådan avgift enligt denna lag för vilken den avgiftsskyldige står i skuld hos Naturvårdsverket. Avgiftsbelopp som den avgiftsskyldige har fått anstånd med att betala skall dock inte avräknas.

I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till utbetalning.

Ansvar för delägare i handelsbolag

14 §

Naturvårdsverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende avgift enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket

har fattats skall vad som sägs om avgiftsskyldig gälla ansvarig delägare och vad som sägs om avgift gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för.

Tillgodoföring av avgiftsmedel

15 §

Avgiftsmedel som inte tas i anspråk för en myndighets verksamhet enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, skall årligen tillgodoföras de avgiftsskyldiga och efter ansökan fördelas mellan dem. Fördelningen av det belopp som skall tillgodoföras skall grundas på varje sökandes andel av den för samtliga sökande samlade nyttiggjorda energiproduktionen i de avgiftspliktiga produktionsenheterna.

9 §⁵

Beslut som annan myndighet än regeringen i särskilt fall meddelat i fråga om tillgodoföring enligt 8 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kamrarrätten.

16 §

Beslut som annan myndighet än regeringen i särskilt fall meddelat i fråga om tillgodoföring enligt 15 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kamrarrätten.

Befrielse från avgift

17 §

Regeringen får helt eller delvis befria en avgiftsskyldig från skyldigheten att betala en avgift, om det finns synnerliga skäl. Om beslut om befrielse fattas får motsvarande befrielse medges beträffande ränta

Register

18 §

Naturvårdsverket skall föra register över vad som förekommer i ett avgiftsärende.

Utan hinder av vad som är föreskrivet i annan lag får från register över avgiftsskyldiga enligt första stycket uppgift om registrerads namn, firma, person- eller organisationsnummer, adress, slag av

⁵ Senaste lydelse 1995:1717.

verksamhet och tidpunkt för registrering samt i förekommande fall avregistrering lämnas ut till enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den registrerade eller någon denne närstående lider men om uppgiften röjs.

Förfarandet i övrigt

19 §

I fråga om förfarandet för miljöavgiften i övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om

- översändande av uppgift i 2 kap. 6 §,
- anstånd med att lämna deklARATION i 10 kap. 24 §,
- föreläggande att lämna eller komplettera en deklARATION i 10 kap. 10 och 27 §§,
- beskattningsbeslut i 11 kap. 2 § första stycket,
- skönsbeskattning i 11 kap. 19 § andra stycket andra meningen,
- beslut om viss debiteringsåtgärd i 11 kap. 20 §,
- ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §,
- utredning i skatteärende i 14 kap.,
- anstånd i 17 kap. 1–3, 7, 9–11 §§,
- ränta i 19 kap. 1, 3, 6–9, 11, 12, 14 och 15 §§,
- indrivning i 20 kap.,
- omprövning i 21 kap. 1, 3, 4, 6 och 8–20 §§,
- överklagande i 22 kap. 1–3 §§, 6 § första stycket, 7 och 11 §§,
- avrundning i 23 kap. 1 §,
- vite i 23 kap. 2 §,
- behörighet att lämna uppgift i 23 kap. 5 och 6 §§, samt
- verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§. Vad som sägs om skatt och skattskyldig samt skattemyndighet skall då i stället gälla avgift, av-

giftsskyldig respektive Naturvårdsverket. Bilaga 1

20 §

Vid tillämpningen av 19 § skall beträffande

ränta, skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar ersättas med Naturvårdsverkets särskilda konto,

omprövning, beskattningsåret ersättas med redovisningsperioden, och

överklagande, beskattningsåret ersättas med redovisningsperioden samt vad som sägs om

Riksskatteverket i stället gälla det allmänna ombudet.

21 §

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14, 17–19 samt 21–23 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall då i tillämpliga fall gälla det allmänna ombudet.

22 §⁶

Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag.

Avgift enligt denna lag omfattas även av lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m. och lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

⁶ Senaste lydelse av tidigare 10 § 1996:675.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 26 och 33 §§ lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

Införs till landet från tredje land annonsblad som har utgivits i sådant land skall reklamskatt betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Införs till landet från tredje land annonsblad som har utgivits i sådant land skall reklamskatt betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).

Reklamskatt vid införsel utgår med 11 procent av beskattningsvärdet. Som beskattningsvärde anses varans värde beräknat enligt artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

33 §²

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Bestämmelserna i 3 kap. 5 § nämnda lag om kontroll hos annan än skattskyldig skall tillämpas på varje näringsidkare här i landet för vars räkning annons eller reklam i någon annan form än annons offentliggörs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1999:404.

² Senaste lydelse 1998:597.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:435) om överlastavgift

Bilaga 1

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1972:435) om överlastavgift¹
dels att 10 § skall upphöra att gälla,
dels att 11 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §²

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in till länsstyrelsen inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. *I fråga om överklagande tillämpas vidare 8 kap. 1 § andra stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.*

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in till länsstyrelsen inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Om någon har överklagat ett beslut, får även någon annan som haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom två veckor från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts. Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 10 § 1995:1203.

² Senaste lydelse 1995:1203.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:820) om skatt på spel Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972:820) om skatt på spel¹
dels att 11 § skall upphöra att gälla,
dels att 23 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §²

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 11 § 1984:1003.

² Senaste lydelse 1984:157.

7 Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen
(1975:343)

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 11 § bilskrotningslagen (1975:343) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §¹

Bestämmelserna i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift. Vidare finns bestämmelser för skrotningsavgift i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Bestämmelserna i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift. Vidare finns bestämmelser för skrotningsavgift i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1994:1790.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:69) om försäljnings- Bilaga 1
ningsskatt på motorfordon

Härigenom föreskrivs att 19 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §¹

Regler för förfarandet vid be- Regler för förfarandet vid beskatt-
skattningen finns i *lagen* ningens finns i *skattebetalningsla-*
(1984:151) om punktskatter och *gen* (1997:483).
prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1984:159.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 3 a § lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium¹ skall upphöra att gälla vid utgången av 2002.

Den upphävda paragrafen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003.

¹ Senaste lydelse av 3 a § 1994:2034.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 3 och 8 §§ lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Regler för förfarandet vid uttag av skatter enligt denna lag finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid *be-* skattningen finns i *skattebetal-* ningslagen (1997:483).

8 §²

I en deklaration som avser bekämpningsmedelsskatt får avdrag göras för skatt på bekämpningsmedel

En *skattskyldig* får *göra avdrag* för skatt på bekämpningsmedel

1. som har förts ut ur landet,
2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,
3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1995:617.

² Senaste lydelse 1995:617.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Bilaga 1

Häriigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Riksskatteverket,

2. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

3. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskatte-
telagen (1994:200),

4. tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.,

5. skattebetalningslagen (1997:483), eller

6. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

1. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

2. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskatte-
telagen (1994:200),

3. tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.,

4. skattebetalningslagen (1997:483) eller författning som anges i 1 kap. 1 § andra stycket samma lag, eller

5. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter.

Vad som sagts i första stycket 4 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:105.

Härigenom föreskrivs i fråga om fordonsskattelagen (1988:327) dels att 3, 43, 47, 60, 67 och 84 §§ skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en nya paragraf, 84 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Beskattningsmyndighet är Skattemyndigheten i Örebro.

Beskattningsmyndigheten får anlita sakkunniga i enlighet med reglerna i 1 kap. 6 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

43 §²

Beskattningsmyndigheten får besluta om efterbeskattning sedan slutligt beslut om skatt har meddelats eller, om så inte skett, när slutligt beslut inte längre kan meddelas. Efterbeskattning får endast ske om beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått till ända. Efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då avgörande i målet har vunnit laga kraft. *Vid efterbeskattning enligt denna lag gäller i övrigt 4 kap. 11 och 12 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Har den skattskyldige avlidit skall efterbeskattningen påföras hans dödsbo.*

Beskattningsmyndigheten får besluta om efterbeskattning sedan slutligt beslut om skatt har meddelats eller, om så inte skett, när slutligt beslut inte längre kan meddelas. Efterbeskattning får endast ske om beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått till ända. Efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då avgörande i målet har vunnit laga kraft.

Vid efterbeskattning enligt denna lag gäller i övrigt 21 kap. 17–20 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Om den skattskyldige har avlidit, skall efterbeskattningen påföras hans dödsbo.

¹ Senaste lydelse 1998:245.

² Senaste lydelse 1990:403.

47 §³

I fråga om skattetillägg skall 7 kap. 4, 6 och 7 §§ samt 8 § första stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter tillämpas. Om skattetillägget eller det sammanlagda beloppet av flera skattetillägg som fastställts samtidigt inte uppgår till 50 kronor, påförs inte tillägg.

Beslutas om ändring av tidigare beslut om skatt, skall även därav föranledd nedsättning i beslut om skattetillägg vidtas.

Vid handläggningen i länsrätt och kammarrätt av mål om skattetillägg skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det finns anledning att anta att tillägget inte kommer att tas ut.

60 §⁴

Om ett beslut om skatt har överklagats eller skatten annars kan antas komma att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) om anstånd skall då tillämpas.

Ränta skall beräknas på skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt första stycket för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. För sådan ränta tillämpas bestämmelserna om ränta i 5 kap. 12 § tredje stycket, 14 och 15 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

67 §⁵

Bestämmelserna i 2 kap. 11 §, 3 kap. 2–5 §§, 6 § första stycket och 7–15 d §§ samt 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller vid

I fråga om skattetillägg skall 15 kap. 4 och 7–9 §§ samt 21 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas. Om skattetillägget eller det sammanlagda beloppet av flera skattetillägg som fastställts samtidigt inte uppgår till 50 kronor, påförs inte tillägg.

Om ett beslut om skatt har överklagats eller skatten annars kan antas komma att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) om anstånd och kostnadsränta vid anstånd skall då tillämpas.

Bestämmelserna i 10 kap. 27 §, 14 kap. samt 23 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) gäller vid kontroll av fordonsskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i stället

³ Senaste lydelse 1995:1201.

⁴ Senaste lydelse 1997:534.

⁵ Senaste lydelse 1995:1201.

kontroll av fordonsskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i stället uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för beslut om skatt.

Skatterevision får företas, förutom av beskattningsmyndigheten, av Riksskatteverket och av någon annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten. *Vad som sägs i 3 kap. 13, 14 och 15 a §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter om beskattningsmyndighet skall därvid gälla Riksskatteverket och skattemyndigheten.* Innan Riksskatteverket eller en annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten beslutar om revision skall samråd ske med beskattningsmyndigheten.

uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för beslut om skatt.

Skatterevision får företas, förutom av beskattningsmyndigheten, av Riksskatteverket och av någon annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten. Innan Riksskatteverket eller en annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten beslutar om revision skall samråd ske med beskattningsmyndigheten.

84 §⁶

Beslut om skatt som avses i 38, 39 eller 42 § eller beslut som avses i 89 § eller som avser rättelse enligt 45 § första stycket eller anstånd att betala skatt får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av Riksskatteverket.

Riksskatteverket får överta beskattningsmyndighetens uppgift att i länsrätten och kammarrätten föra det allmännas talan. Riksskatteverket för det allmännas talan i Regeringsrätten.

Beslut enligt 64 § andra stycket får överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 § andra stycket och 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för fordonsskatt. Riksskatteverket får föra talan till den skattskyldiges förmån. Riksskatteverket har då samma behörighet som den skattskyldige.

Har en part överklagat ett beslut om fastställande av skatt eller om efterbeskattning får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom stadgade överklagandetiden gått ut. Motpartens överklagande skall ha kommit in inom två veckor från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet senast skulle ha kommit in. Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare förfallet.

84 a §

Beslut om skatterevision och fö-

⁶ Senaste lydelse 1998:387.

reläggande vid vite får inte överklagas. Bilaga 1

Ett beslut av länsrätten om utdömmande av vite får överklagas hos kammarrätten av den som förpliktigats utge vitet och av Riksskatteverket.

Överklagande av länsrättens beslut om anstånd med att betala skatt får prövas av kammarrätten endast om den har lämnat prövningstillstånd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

13 Förslag till lag om ändring i tullregisterlagen (1990:137) Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 2 § tullregisterlagen (1990:137) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Tullregistret får användas för

1. fastställande, uppbörd, restitution och redovisning av tull, annan skatt och avgifter som skall betalas till Tullverket,
2. fullgörande av övervaknings-, kontroll- och revisionsuppgifter inom Tullverket område,
3. planering och tillsyn av Tullverket verksamhet och
4. framställning av statistik och andra samlingar av uppgifter inom ramen för den verksamhet som Tullverket ansvarar för.

Tullregistret får också användas för

1. prövning av och tillsyn över upplagshavare, skatteupplag och registrerade varumottagare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi samt

2. revisions- och annan kontroll-
verksamhet enligt <i>lagen</i>
(1984:151) om punktskatter och
prisregleringsavgifter. | 2. revisions- och annan kontroll-
verksamhet som avser skatt som
anges i 1 kap. 1 § andra stycket
<i>skattebetalningslagen</i> (1997:483). |
|--|---|

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1999:418.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

Bilaga 1

Häriigenom föreskrivs att 10 § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Om inte annat följer av andra stycket gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) för avkastningsskatt.

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande.

I fråga om förfarandet vid beskattningen i fall som avses i andra stycket gäller bestämmelserna i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar*. Med skattskyldig avses därvid det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat pensionssparavtal. Pensionssparinstitutets beskattningsår är redovisningsperiod. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i *8 kap. lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt *5 kap. 13 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter* tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut be-

I fråga om förfarandet vid beskattningen i fall som avses i andra stycket gäller bestämmelserna *om punktskatt i skattebetalningslagen*. Med skattskyldig avses därvid det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat pensionssparavtal. Pensionssparinstitutets beskattningsår är redovisningsperiod. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i *22 kap. skattebetalningslagen*.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt *skattebetalningslagen* tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för

¹ Senaste lydelse 1997:538.

loppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen Bilaga 1
utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pen-
(1993:931) om individuellt pen- sionssparande.
sionssparande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller
fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraft-
trädandet.

15 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 7 och 9 §§ lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Regler om förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler om förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

9 §

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan, om det behövs med hänsyn till uppbörden av skatt enligt denna lag, medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än vad som anges i 2 kap. 3 § första stycket lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Beskattningsmyndigheten får, om det behövs med hänsyn till uppbörden av skatt enligt denna lag, medge att en skattskyldig får tillämpa en annan redovisningsperiod än vad som anges i 10 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 4 och 5 §§ lagen (1991:1482) om lotteriskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

5 §¹

I en deklaration som avser lotteriskatt skall för varje redovisningsperiod redovisas

För varje redovisningsperiod skall redovisas

1. skillnaden mellan de sammanlagda insatserna och de sammanlagda vinsterna enligt vinstplan eller annat beslut om att viss andel av insatserna skall betalas ut som vinster, och

2. de vinster som inte har blivit utbetalda inom 90 dagar från skattskyldighetens inträde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1997:322.

17 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

18 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område

dels att 13 och 14 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 14 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §¹

Revision för kontroll av att avgift erlagts i enlighet med bestämmelserna i denna lag skall utföras av riksskatteverket eller av skattemyndighet. Beslut om revision fattas efter framställning av Radio- och TV-verket. Vid revision gäller 3 kap. 7–15 §§ *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* i tillämpliga delar. Härvid gäller de bestämmelser som avser beskattningsmyndighet i stället den myndighet som skall utföra revisionen.

Revision för kontroll av att avgift erlagts i enlighet med bestämmelserna i denna lag skall utföras av Riksskatteverket eller av skattemyndighet. Beslut om revision fattas efter framställning av Radio- och TV-verket. Vid revision gäller 3 kap. 8–14 c §§ *taxeringslagen (1990:324)* i tillämpliga delar.

14 §²

Beslut om koncessionsavgift och ränta får verkställas om avgiften eller räntan är obetald och förfallen till betalning. Härvid gäller 5 kap. 16 och 17 §§ *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* i tillämpliga delar.

Beslut om koncessionsavgift och ränta får verkställas om avgiften eller räntan är obetald och förfallen till betalning. Härvid gäller 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 § och 12 § första stycket samt 13 § *skattebetalningslagen (1997:483)* i tillämpliga delar.

Dröjsmålsavgift skall inte utgå.

14 a §

Radio- och TV-verket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende avgift enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket har fattats skall vad som sägs om programföretag gälla ansvarig

¹ Senaste lydelse 1994:402.

² Senaste lydelse 1992:653.

delägare och vad som sägs om avgift gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för. Bilaga 1

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

19 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,	
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,	
3. lagen (1976:339) om saluvagnsskatt,	
4. lagen (1984:151) om punkt- eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 samma lag,	4. lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium,
5. fordonsskattelagen (1988:327),	5. fordonsskattelagen (1988:327),
	6. lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion,
6. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,	7. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
7. lagen (1994:419) om brottsofferfond,	8. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
8. skattebetalningslagen (1997:483), eller	9. skattebetalningslagen (1997:483) eller författning som anges i 1 kap. 1 § andra stycket samma lag, eller
9. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.	10. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1998:1682.

20 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1994:446) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),

2. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,

3. fordonsskattelagen (1988:327),

4. taxeringslagen (1990:324),

5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

6. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., vid revision eller annan kontroll enligt författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, 69 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

2. lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium,

3. fordonsskattelagen (1988:327),

4. taxeringslagen (1990:324),

5. lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion,

6. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., eller

7. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., vid revision eller annan kontroll enligt författning som anges i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, 69 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1998:1681.

21 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Dröjsmålsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I fråga om *indrivning av skatt och avgift* enligt denna lag gäller bestämmelserna i 5 kap. 16 och 18 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

6 §¹

Dröjsmålsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

I fråga om skatt och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om *indrivning och verkställighet* i 20 kap. samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483) i tillämpliga delar. Det belopp som anges i 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen skall vid tillämpning av denna lag i stället vara 100 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1998:508.

22 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.

Bilaga 1

Häri genom föreskrivs att 2 § lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Vad som föreskrivs i 6–8 §§ om skatter och tullar gäller även för avgifter som avses i

1. lagen (1981:691) om socialavgifter,

2. 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,

3. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och

4. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

2. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och

3. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1997:949.

23 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 8 och 9 §§ lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

I en deklaration som avser naturgrusskatt får avdrag göras för skatt på sådant naturgrus

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på sådant naturgrus

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt, eller
2. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp.

9 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

24 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller förhandsbesked om

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),

2. *skatt* som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen (1984:151) 1 § andra stycket *skattebetalningsom punktskatter och prisregleringsavgifter*,

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild. Förhandsbesked enligt första stycket 1, 3 och 4 lämnas även efter ansökan av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2001:336.

25 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punkt- skattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

dels att 2 kap. 13 §, 3 kap. 5 § samt 4 kap. 2 och 5–8 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 4 kap. 8 a–8 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

13 §¹

Om skattskyldighet föreligger för omhändertagen punktskattepliktig vara enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall Tullverket besluta om skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket skall tas ut enligt de skattesatser som anges i lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter* som fattades innan varorna omhändertogs.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *skattebetalningslagen (1997:483)* som fattades innan varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 9 a § tullagen (1994:1550).

3 kap.

5 §²

Om skattskyldighet har inträtt enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, skall Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt skall tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Saknas tillräckliga uppgifter för att fastställa skatten får denna tas ut med ett belopp som framgår av 1 § lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett beskattningsbeslut enligt *skattebetalningslagen (1997:483)* som fattades innan va-

¹ Senaste lydelse 1999:438.

² Senaste lydelse 1999:1331.

som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, skall mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

4 kap. 2 §³

Om en avsändande upplagshavare kommer in med ett i föreskriven ordning upprättat ledsagardokument eller bevis om ställd säkerhet till Tullverket inom en månad från dagen för beslutet om transporttillägg, skall transporttillägg som påförts med stöd av 1 § första stycket 1 undanröjas.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket skall undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket skall undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *skattebetalningslagen (1997:483)*, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

5 §

Transporttillägg tas ut på samma sätt som skatt enligt 5 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på transporttillägg.

6 §⁴

Skatt som beslutats med stöd av 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § förfaller till betalning omedelbart och skall betalas till Tullverket.

Skatt som beslutats med stöd av denna lag förfaller till betalning omedelbart och skall betalas till Tullverket.

Transporttillägg skall betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

7 §⁵

Om ett beslut enligt 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § överklagats, den skattskyldige begärt omprövning

Om ett beslut om skatt eller transporttillägg överklagats, den skattskyldige begärt omprövning

³ Senaste lydelse 1999:438.

⁴ Senaste lydelse 1999:438.

⁵ Senaste lydelse 1999:438.

eller det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av Tullverket få anstånd med att betala skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar.

eller det annars kan antas att skatten *eller transporttillägget* kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av Tullverket få anstånd med att betala skatten *eller transporttillägget*. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar.

8 §

Om skatt som beslutats med stöd av 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § skall återbetalas efter omprövning eller överklagande skall ränta utgå enligt 5 kap. 14 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Ränta utgår från den dag då skattebeloppet har betalats till och med den dag då det återbetalas. om *indrivning* gäller 5 kap. 16–18 §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Om skatt *eller transporttillägg* som beslutats med stöd av *denna lag* skall återbetalas efter omprövning eller överklagande skall ränta utgå med den räntesats som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Ränta utgår från den dag då skattebeloppet *eller transporttillägget* har betalats till och med den dag då det återbetalas.

I fråga om ränta vid anstånd med att betala transporttillägg gäller 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen i tillämpliga delar.

Dröjsmålsavgift skall tas ut om betalning av transporttillägg inte sker inom rätt tid. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

8 a §

I fråga om skatt och transporttillägg gäller bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §, indrivning i 20 kap. samt verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483) i tillämpliga delar. Det belopp som anges i 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen skall vid tillämpning av denna lag i stället vara 100 kronor.

8 b §

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt

2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om **Bilaga 1**
handelsbolag och enkla bolag av-
seende skatt och transporttillägg
enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket
har fattats skall vad som sägs om
skattskyldig gälla ansvarig deläga-
re och vad som sägs om skatt och
transporttillägg gälla för belopp
som delägare är betalningsskyldig
för.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

26 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg

Bilaga 1

Häriigenom föreskrivs att 13 och 14 §§ lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg skall ha följande lydelse.

13 §

Om Tullverket begär det skall tillståndshavaren tillhandahålla bokföringshandlingar och övriga handlingar som rör verksamheten. Tillståndshavaren skall också lämna tillträde till utrymmen som används i verksamheten.

Bestämmelserna om handlingar och uppgifter som skall undantas i 3 kap. 15–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller i motsvarande mån handlingar och uppgifter som skall tillhandahållas enligt denna lag.

Bestämmelserna om handlingar och uppgifter som skall undantas i 3 kap. 13–14 c §§ *taxeringslagen* (1990:324) gäller i motsvarande mån handlingar och uppgifter som skall tillhandahållas enligt denna lag.

14 §

Tullverket får återkalla ett tillstånd till proviantering om

1. förutsättningarna för att bevilja tillstånd inte längre finns,
 2. tillståndshavaren använder varorna för andra ändamål än som anges i tillståndet,
 3. tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 12 eller 13 §, eller
 4. tillståndshavaren inte samverkar vid skatterevision enligt *lagen* (1984:151) om punktskatter och *prisregleringsavgifter eller skattebetalningslagen* (1997:484).
4. tillståndshavaren inte samverkar vid skatterevision enligt *skattebetalningslagen* (1997:483).

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat beslutas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

27 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Bestämmelserna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter om förfarandet vid beskattningen gäller för avfallsskatt. Redovisningsperioden för avfallsskatt är dock kalenderkvartal.

Bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om förfarandet vid beskattningen gäller för avfallsskatt. Redovisningsperioden för avfallsskatt är dock kalenderkvartal.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 7 § och 9 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

7 §

Räntor på återbetald skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser är skattefria:

- 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
- 5 kap. 13 § lagen (1984:151)
om punktskatter och prisregleringsavgifter,
- 40 och 42 §§ lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
- 33 § tullagen (1994:1550), och
- 19 kap. 2 och 12–14 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

9 kap.

8 §

Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

- 52, 52 a och 55 §§ lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
 - 5 kap. 12 § lagen (1984:151)
om punktskatter och prisregleringsavgifter,
 - 60 § fordonsskattelagen (1988:327),
 - 31 § tullagen (1994:1550), och
 - 19 kap. 2 och 4–9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).
- Dröjsmålsavgifter beräknade enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

29 Förslag till lag om upphävande av lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter skall upphöra att gälla vid utgången av 2002.

Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2003.

30 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *lagen (1994:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter*.

Regler för förfarandet vid beskattningen finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanser beträffande betänkandet Punktskatterna – Reformerade betalningsregler, m.m. (SOU 2000:46)

Efter remiss har följande lämnat yttrande över utredningens förslag: Kammarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Dalarnas län, Luftfartsverket, Tullverket, Riksskatteverket, Riksrevisionsverket, Statens Jordbruksverk, Fiskeriverket, Statens Naturvårdsverk, Alkoholinspektionen, Läkemedelsverket, Ekobrottsmyndigheten, Länsstyrelsen i Stockholms län, Svensk Handel, Sveriges Industriförbund, Svenska Petroleuminstitutet, Svenska Gasföreningen, Svenska Kraftverksföreningen, AB Trav och Gallop, Grus- och Makadamföreningen, Svenska Renhållningsverksföreningen, Sveriges Fiskares Riksförbund, Sveriges Redarförening, Lantbrukarnas Riksförbund, Trädgårdsnärings Riksförbund, Svensk Industriförening, Sprit- och Vinleverantörsföreningen, Bilindustriföreningen, Kungliga Svenska Aeroklubben, Svenska Allmänflygföreningen, Hjellico Oil AB, Svenska Bankföreningen, Sveriges Försäkringsförbund, Radio- och TV-verket, Swedish Match North Europe AB.

Yttrande har också inkommit från Frivilliga Flygkåren, Oroboros AB, BRG Business Region Göteborg AB.

Annonsörsföreningen, Kemisk-Tekniska Leverantörsförbundet, Ragn-Sells AB, Sellbergs AB, Hydro Agri AB, Svenska Lantmännen, Industrin för Växt och Träskyddsmedel, Kemetyl AB, Petroleumhandlarnas Riksförbund, Sveriges Redarförening för mindre passagerarfartyg, Svenska Flygföretagens Riksförbund, Svenska Bryggareföreningen och Austria Tabak Scandinavia AB har inte hörsammat remissen.